

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

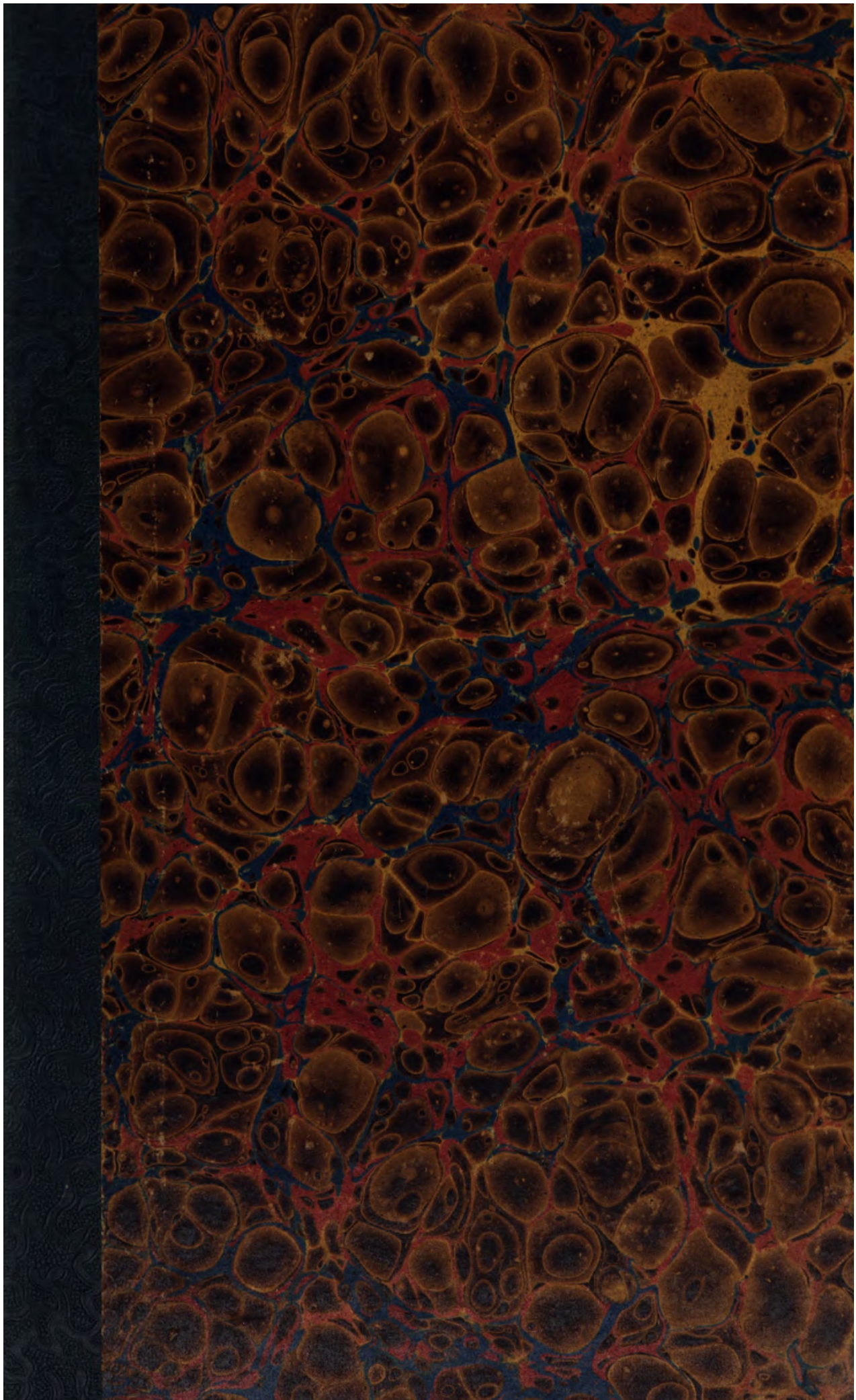
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

37. 1215.

Althochdeutsche,

dem Anfange des 11ten Jahrhunderts angehörige,

Übersetzung und Erläuterung

der

von Mart. Capella verfassten 2 Bücher

DE NUPTIIS MERCURII ET PHILOLOGIAE.

Zum ersten Male herausgegeben

von

E. G. GRAFF.

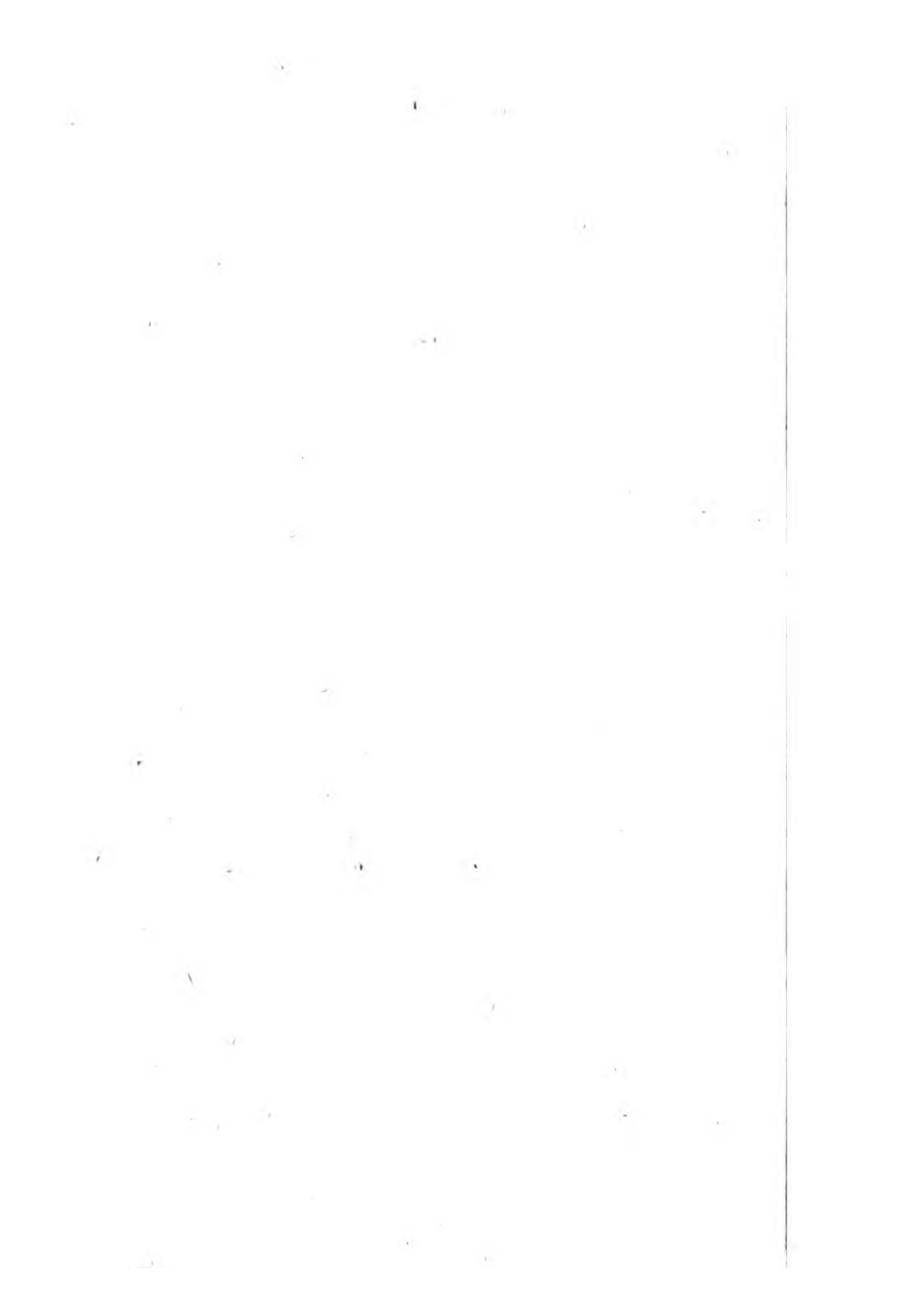
Berlin.

In der Nicolaischen Buchhandlung.

1837.

Dem rettenden Schützer
des
althochdeutschen Sprachschatzes,
dem Kronprinzen von Preussen,
Friedrich Wilhelm,
sei auch
dieses Denkmal unsrer alten Sprache
in
tiefster Verehrung und Dankbarkeit
geweiht.

V o r w o r t.

Uⁿter Hinweisung auf meine Vorreden zur althochdeutschen Übersetzung des Boethius de consolatione philosophiae und der aristotelischen Abhandlungen: *κατηγορίαι* und *περὶ ἑρμηνείας*, füge ich dieser Ausgabe der althochdeutschen Übersetzung des Mart. Capella de nuptiis mercurii et philologiae folgende kurze Bemerkungen bei.

Der von J. Grimm im 92sten Stück der göttin-
gischen Anzeigen von 1835 mitgetheilte Brief des zu
St. Gallen im Jahr 1022 verstorbenen gelehrten Be-
nediktiners Notker Laber (an den Bischof von Sitten), *Hugo I.*,
in welchem folgende Stelle vorkommt: „ad quos
(ecclesiasticos libros) dum accessum habere nostros
uellem scolasticos ausus sum facere rem paene inusi-
tatam, ut latine scripta in nostram conatus sim uertere
et syllogistice aut figurate aut suasorie dicta per ari-
stotilem uel ciceronem uel alium artigraphum elucidare.
Quod dum agerem in duobus libris boetii, qui est de
consolatione philosophiae, et in aliquantis et de (?) san-
cta trinitate rogatus (sum?) et metricè quaedam scripta
in hanc eandem linguam traducere, catonem scilicet
et bucolica uirgilio et andriam terentii, mox et prosam

et artes tentare me uoluerunt et transtuli nuptias philologiae et cathedrias aristotelis et pergermenias et principia arithmeticae. Hinc reuersus ad diuina totum psalterium et interpretando et secundum augustinum exponendo consummaui, iob quoque incepti, licet uix tertiam partem exegerim. Nec solum haec, sed et nouam rhetoricam et computum nouum et alia quaedam opuscula latine conscripsi," scheint zu der Annahme zu berechtigen, daß die in der Stiftsbibliothek zu St. Gallen aufbewahrten althochdeutschen Übersetzungen, sowohl der Psalmen als der obengenannten Werke eine Arbeit des Notker Laber sind. (Auch das von v. d. Hagen herausgegebene Bruchstück de musica gehört wohl zu Notkers Arbeiten.)

Die vorliegende Übersetzung und Erläuterung der nupt. merc. et philol. ist im cod. s. gall. nr. 872 (cod. rescript. einer grammatischen Abhandlung) enthalten. Auf S. 84 des Codex und von S. 93 bis zu Ende zeigt sich eine andere Hand als auf den übrigen Blättern.

Der lateinische Text ist zum Theil nach der Handschrift, zum Theil nach den Ausgaben von Kopp (1836) und Götz (1794) abgedruckt.

Die eingeklammerten Stellen sind die Erläuterungen des Übersetzers.

MARTIANI MINEI FELICIS CAPELLAE AFRI
CARTAGINENSIS LIBER PRIMUS INCIPIT DE 2.
NUPTIIS PHILOLOGIAE ET MERCURII.

Remigius lèret unsih tisen auctorem in álenámen
uuésen gehéizenen martianum, únde mineum úmbe sína
fáreuua. felicem úmbe héilesôd. capellam úmbe sínen uuás-
sen sín. uuánda capra apud grecos dorças a uidendo ge-
héizen íst. Áber díse fier námen óugent úns táz er roma-
nus uuás dignitate. dóh er búrtíg uuâre fône cartagine díu
in africa íst. Sô mánige námen ne múoson ándere háben.
áne romani ciues. Romani ciues hiezen béide. ióh sélben
die búrgliute dar gesézzene. ióh tie ánderes uuâr gesézzene.
mít íro geédele. álde mít íro túgede. álde mít íro scázze
úmbe sie gefréhtoton. táz sie in íro dignitatem gâben.
únde sie romani ciues hiezen. Pedíu chád lisias in actibus
apostolorum. Ego hanc ciuitatem multa summa consecutus
sum. Tíia dignitatem mág keéiscôn dér suetonium líset. de
uita caesaris augusti.

ⁱ
Táz er mercurium ságet kehien ze philologia. mít
tíu lèret er únsih. dáz ío uuízze súlen sín mít kespráchi.
únde réda ne tóug. tár uuízze ne sínt. Ze déro ságûn bi-
tet er hélfo. únde héilesodes himeneum. dén álte líute
hábeton fúre | hígot. únde fúre máchare állero natúrlichero 3.
míteuust. Tén grúozet er nú ze êrist án demo prohemio.
sámo so sín fru *) den quędam satira fúre in spréche.

Áber satiram súln uuír fěrnemen (*sic*) día deam. díu dien
poetis ingebliēs satirica carmina. Nû fernemen uuáz sí chéde.

*) Hier ist das Pergament abgerissen.

SATIRA IN HONOREM HIMENEI HOS PRAECINIT
UERSUS.

Himenee [chît tiu satira] dú bist tér. ðèn diu chînt
tero góto ságent síngenten. [dáz chît quónen ze síngene]
in dien brúte chémanaton (*sic*). únde ðén síe chédent síu
dero sáng cúttenno sún.

[uuánda dû sólih sángere bist. Tù bist ter
ðén uirgilius héizet amorem filium ueneris. Fóne
ðémo ér chît omnia uincit amor. Tù tùost uuó-
nên díngolih ze ándermo.]

Tie ríngenten sâmen. [dáz chît quatuor elementa.] duín-
gest tù mít tóugénên bánden. Únde dû státtist íro únge-
lichen nústâ. mít cótelichemo gehîleiche.

[Dáz chît tù státtist íro gehîleih mit úngeli-
chemo bände.]

Hérton gestillest tù diu uuéter. [íh méino gehéi. únde |
4. . . gene.] únde mít tíu gebérhaftòst tu dia uuérlt.

[Úbe diu hértâ*) ne uuâre. sò ne bàre
diu érda.]

Tù gíbest tien líchamon líbhafti. Mit líbsamero gezúmfté.
mít téro des cómenes únde dero brúte natura gesíppòt uuírt.

*) Das e in diesem Worte ist aus a corrigirt.

MARTIANI MINEI FELICIS CAPELLAE AFRI
CARTAGINENSIS DE NUPTIIS PHILOLOGIAE
ET MERCURII.

LIB. 1.

Tu, quem psallentem thalamis, quem matre camena
Progenitum perhibent copula sacra deum;
Semina qui arcanis stringens pugnantia uinclis
Complexuque sacro dissona nexa foues;
Namque elementa ligas uicibus mundumque maritas,
Atque auram mentis corporibus socias,
Foedere complacito, sub quo natura iugatur,

Ín únde síá gemínne tuônde. únde tríuua mít minnôn stérchende.

Uuólge nú uuólge dú zímigo hímachare. tú dínero muoter zéizesto bíst. [in papho ciuitate cypri sízzentero. — Dáz skínet tir ána. uuánda] dánnan bíst tu sô únder oúgon brínnende níet. [Fóne dír chád sí. Nate mee uires — thalamos.] Tíh ságent sie géerno síngen díu brúte sáng.

[Apollinis lóbe sáng héizent choreę. quia ipse prae est choris. Ér méinet áber híer epíthalamia. dáz chít nuptialia carmina. déro íu síto uuás.] Táz íst tir gesláht. Sô iz tánnan sí. dáz ter uuíngot tíu fáter íst. [Uuánda uuín mácht kelúste.]

Alde fóne dínero múoter sláhet tíh ána. daz hús ze blúomonne mít | lénziskên blúomon. [díe óuh kelúste⁵. — rēcchent.] álde díu múoma gáb tir drí géba.

[díe ze mínnesami zíhent. íh méino scôni.

únde stímma. únde ^{gebarda} geuuúrfígi.] Sélbiu díu sángcúten *) díu dero góto gehíleih scáfôt. tíu lóbet tíh ze demo héilesode des sánges.

MEDITATIONEM PATRIS FILIUS SCRUTATUR.

Tò íh tíechost [álsó míh tíu satyra lérta] díse uersa sáng fóne himeneo. ne uuéiz [s. uuánda íh peripatheticus pín.] uuáz únchundes fórderônde. únde úngéhánelotes.

*) Vor dem t steht noch ein 2tes verkratztes t.

Sexus concilians et sub amore fidem:
O himeneae decens, cypridis qui maxima cura es!
Hinc tibi nam flagrans ore cupido micat,
Seu tibi quod bacchus pater est, placuisse choreas,
Cantare ad thalamos, seu genetricis habes,
Comere uernificis florentia limina sertis,
Seu consanguineo gratia trina dedit;
Conubium diuum componens calliopea
Carminis auspicio te probat annuere.

Dum crebrius istos hymenaei uersiculos, nescio quid inopinum intactumque moliens, cano, respersum capillis

[Dáz chít er. uuánda peripathetici ne uuëllen nêhtes quis sîn.] Mîn sún ándonde daz mîn grâuuua hóubet únde fóne áltre zítigez ze dero curia. kërmenon. chándisliche inuuíht-héit. pechám er mír sús chédende. Uuáz sángo íst táz fáter mîn. táz tû sô ferhólono síngest? [Tû ne ságest uuáz iz sí. dóh tu iz síngest.] Únde dáz tú síngest ér dû ze tûron chómêst. nâh témo síte des uuácheren bíscófes. {
6. Nû ne híl iz. núbe ságe uuáz tú líudoest. únde uuára daz sáng hélle.

FATETUR SE NUPTIAS DEORUM PATER MEDITARI.

Ne uuéist tu iz tánne na. chád íh? únde síd tu uuéist taz mára uuérh egeriminon. i. resurrectionum. sólt tu is tánne zuíuelôn?

[Táz íst éin buôh apud grecos kescríbenez fóne dero apothesia. dáz chít fóne dero deificatione. uuánda iz ságet. uuío ménnisken ze góten uuérdên.]

Unde ne bechënnest tu dáz íh fóne nuptiis uuíle ságen. himeneo díu sáng fóre síngentemo. díu dára zû benéimot sínt? úbe dú áber gnôto fórsçôst úzer uuélero ídun síu ersprúngen sîn. Sô ságo íh tir daz spél. léngi ne benéme mír iz. tánnan síu ersprúngen sínt. dáz míh lërta díu sattyra. míh inchúnnende sámo so díu tímberenten náhtlícht fóne dero uuínterlíchun dúruuacho.

albicantibus uerticem incrementisque Iustralibus decuriantum nugulas ineptias aggarrire non perferens martianus interuenit, dicens: quid istud mi pater, quod nondum uulgata materie cantare deproperas, et ritu nictantis antistitis, priusquam fores adytumque reseraris gumnologiseis. Quin potius edoce quid apportes, et quorsum praedicta sonuerint, reuelato. Ne tu, inquam, desipis, admodumque perspicui operis, egeriminon noscens creperum sapis. Nec liquet himeneo praelibante disposita nuptias resultare? Si uero concepta cuius scaturiginis uena profluxerint properus scrutator inquiris, fabellam tibi, quam olim satura cominiscens, hiemali peruigilio marcescentes mecum lucernas edocuit, ni prolixitas perculerit, explicabo.

EXEMPLIS CETERORUM DEORUM ET MATRIS IN-
STINCTU CILLENII VELLE UXOREM. |

Suspensio uocis. Tanne únder dien góten iû in állen 7. sint tes hímelis uuúrtin héilige gehíliche. únde dánnan uuúrtin édeliu chínt. ióh mínnesamero néfôn hímiliskiu manigi.

Et hic. Únde sie síh ál ze sámine gehálset únde gezúmftet hábetin. sò der hímil buôn hálsen gétân (*sic*) mág sîn.

Et hic. Únde die námohaftesten méist kesáligoti díu gehíleihlícha mérunga.

Et hic. Únde dia géba dero uuérhte gelázena. uuíto márti. díu gezúngela ménnisghêit.

Et hic. Únde állero méist tie poetę nâh euagrio fáhende demo citharista. únde nâh témo súozen gehôse des álten blínden meonii. mít lóbesamero. únde mít mísseliutigero página daz ságetin.

Et hic. Únde tie ságetin nêht lieberen uuêsen ioui únder dien hímelluuúnnon. dánne dia uuíniun.

Et hic. Únde ín dés íahe. díu guíssagiôra fides. | Diu 8. fóne ópfer uuízegungo álte bíscofa. dés ze úrchunde zòh. so uués iuppiter dero líutò fléhôn. in ángisten únde in zuíuelheiten mániges frískinges ne rúochender erzígen hábeti. fóne dero fróuuun uuírde dáz geskéhen.

Quum inter deos fierent sacra coniugia, procreationes indeque numerosas, liberique praeclues, ac nepotum dulcium aetherea multitudo, et inter se quodam coelicolarum complexu ac foedere potirentur, presertimque potissimos conubialis bearet adiectio, et id debitum mundo loquax triuiatim dissultaret humanitas et poetae praecipue, euagrium citharistam sequuti, caecutientisque meonii suauiloquam senectutem epica uulgo lyricaque pagina consonarent: nec aliquid dulcius loui inter aethereas uoluptates una coniugi loquerentur, hisque accederet promptior fides, quae suadente aruspicio grandaeuos pontifices in testimonium conuocat, quum quid iupiter hominum uotis trepida curarum ampage suspensis multa implacabilis hostia denegaret, exorata eius matrona pro-

Et hic. Unde so uuáz er fréisiges kespróchen hábeti ze tuónne. dero brieuaron scrifte dáz kehálténtero (*sic*). fóne dero chénun hálsenne. ín dés eruuánten uuésen. únde daz ferbieten.

Et hic. Únde níeht éin chád si. dén hímel chúning uuínegernen. núbe daz óuh ín mùote sín demo héllegóte. únde demo méregóte. núbe óuh ten uuígcot chélen nâh nerine filia nereí.

Et hic. Sámilíh uuílló chád si íst óuh ána demo árzatgóte.

Et hic. Únde chád si íóh ten ált cót [saturnum] trú-regen. [s. fóne des súnes áhtungo.] án den sélben rát pe-chèret uuésen. sínero gemáun berecínthia gelúhtero. tíu óuh ops. únde cubele héizet. |

9. *Et hic.* Únde so si chád íanus ter zuíhóubito. sáh ío án argíonam. déro ín lángeta.

Et hic. Isidem ságeta si échert chélen nâh osiride íro ferlórnén chárle sô háрто. dáz sí nâh ímo feruuuóftíu. síh níomer ne getrôste ín fúnden háben.

[Tóh si ín fóne sínemo brúoder típhone er-slágenen fúnde ín memphítica palude. sí ne uuólta síh tóh tés trôsten. dáz sí ín fúnden hábeti.]

Depositio. Fóne démo máre. únde fóne sólèn uuíne-skéfen dero góto. óuh cillenius níeteg uuórtener. uuánda er íu gnuògen hélfendo íóh sélbo sáh íro állero mín-

uenire, et quicquid ille ex promta sententia parcarum pugillo asseruant dictauerit, delinitum suadae coniugis amplexibus iussuque remouere. Nec solum superum regem attestabatur uxorium, idque etiam diti propositum, idque portuno certumque esse graduum nerienis nerinae coniugis amore terreri; aesculapio quoque non dispar affectio, similique persuasione transduci ope coniuga cybeleque permulsa moestitissimum seniore deorum; ianusque angionam utraque miratur effugie. Nam reginam tantum marito dependisse memphiticam, ut obsita luctu perpetuo nunquam eum contenta sit inuenire. Hac igitur fama, hisque deorum alternis amoribus motus concitusque cyllenius, simulque quod cunctorum affectiones et thalamos,

neglichen gehléicha. Kéinota óuh er síh ze gebienne. Án dén uuíllen bráhta ín sín mùoter [maia] dô sí ín chatta. án der iâr úmbe uérte des zodiaci. únder dien ánderen pliadibus. dero sí éiniu íst. [Táz téta sí ín maio mense. sô iô mercurius mít tero súnnûn dara | chúmet.] ángestendiu. 10. [dáz er áne chínt uuás.] Tárumbé méist. táz sín líchamo án demo ríngenne. únde án dien émizelóuftén geuôpter. mít chnúrigen ármin. áfter déro púrlichí. iúnclíchero stárchi ín gomelíchero fólle lídi skéin. Únde ín síne bártentén híefelin ne líezen áne míchelen huòh ueneris. sámó dáhtén gán. únde ánderes uuár náchetén. échert tie áhsela mít temo mántellíne bédecchen (*sic*). [álsó díe palestrite gíengén.] Fóne díu uuás rédolih táz er gebíen uuólta.

DUBITARE EUM QUAM PRE CETERIS SIBI ELIGAT.

Tò dáhta er ín állen sínt lángo tráhdonde. álsó ís túrst uuás. uuélichá er némen máhti. nâh téro geríste sínero bíderbí. Hártó géрно uuólti er sophiam. [dáz chít sapientiam.] uuánda sí uuízzig únde héilig | íst. únde un-11. geuuártôsta íst. íoh skônista íst. únder állen mágedén. [dáz chít állen uirtutibus.] Uuánda sí áber gesôuga uuás íro suéster [mineruę. dáz chít tero immortalis.] únde sí

dum paret pluribus, conspicatur, uxorem ducere instituit. In quam sententiam mater illum anxia cum annua peragracione zodiaci in pliadum numero salutaret, impulerat, presertimque, quod palaestra crebrisque discursibus exercitum corpus, lacertosis in iuuenilis roboris excellentiam toris, virili quadam amplitudine renidebat. Ac iam pubescentes genae seminudum eum incedere, clamideque indutum parua inuelatumque caetera humerorum cacumen obnubere sine magno risu cypridis non sinebant. Rationabili igitur proposito constituit pellere caelibatum. Itaque pro industriae dignitate, quam conueniret accipere, cuncta merito longae deliberationis alternat. Sophia ipse miro quidem cupiebat ardore quod prudens sanctaque sit intemeratiorque cunctis pulcriorque uirginibus; sed quod sororis eius collectanea et indiscreto

iro lieba uuás in ungeskêidenero mínno. ióh sie sámint sólton mágede sín. pedíu ne uuólta er sia mít iro ungemúote némen.

Sámolih scôni. únde sámó liebsam frólutti getéta in óuh ze mantice húgen. [dáz chít ze diuinatione.] Íro geédele uuánda sí diu áltesta tóhter íst prouidentie. únde der fúredáhtigo sín iro únbetrogenun fruôti geliebta ímo sía. Sí uuás áber dô iú. íh uuáno fóre mícheleró uuíne-gerni iro dánches zú fáhendo. ze demo iúngen apolline gebiet. [Uuánda diuinatio íst iô diuini.]

Sô uuólta er dóh to gérno [psichen] dia tóhter solis únde endelichie. [dáz chít absolute perfectionis.] uuánda sí unméz scône uuás. únde gezógen mít míchelèn ruôchon dero góto.]

12. DE UIRTUTIBUS ANIMAE. QUAM ADAMAUIT.

Álso dâr ána skêin. dáz iro dia góta. in iro sélbero gebúrte táge. [íh méino án démo sí gebórn uuárd.] ze góumo geládete. míchela gíba gáben.

Jouis gáb iro úfen iro houbet táz diadema. dáz er sínero geéretostún tóhter ęternitati ába nám.

[Uuánda fóne-ęterna dei sapientia. íst anime sempiternitas kelázen.]

amica foedere uideretur perindeque ad innubas ipsa quoque transisse, eam in palladis iniuriam non placuit coaptari. Non dispar illum formae desiderabilis grataque luculentas in manticeu quoque succenderat. Nam et nobilitas generis illam, quippe pronoea maior est filiarum, et praeuidum perspicacis prudentiae commendabat. Sed ipsis diebus forte immensi amoris impatientia ultro iuuenem consecuta apollini fuerat copulata.

Uoluit saltem endilichiae ac solis filiam postulare, quod speciosa quam maxime magna deorum sit educata cura. Nam ipsi psichae natali die dii ad conuiuium corrogati multa contulerant. Iupiter quippe diadema, quod aeternitati, filiae honoratiori, detraxerat, capiti eius appo-

Sin uirten gáb iro. iro uáhs uuittun. án dero diu ida gleiz lütteres cóldes.

[Ratio anime. dáz íst tíu uuítta mít téro crines uirtutum zesámine gechnúpfet uuérdent.]

Jóh minerua diu máged. cáreta daz mágeti mít iro smocchen. ábagenómenero spénelun. únde mít iro púrpurínen gúrtele. fiure gelíchemo. únde mít témo béndeles iro uuíhun. únde iro fruótun brúste.

[Sô gezímit anime. dáz sí íntima sí sapien-
tię. únde mít caritate sí gegúrtet. mít temperantia
beduúngen.] |

Apollo zéigota iro óuh mít sínero uuízighún géro. día 13. er îo lôrboumina tréget. álle fógelrárta. álle blígscúzza. íoh sélben die hímférte. únde dero stérnôn. fône díen er diu uuízetúom nímet.

[Der lôrboum hábet tía natura. úbe sín ást úfen sláfenten mán geléget uuírt. táz ímo uuár tróumet. Pedíu íst er appollini geéichot. tér áltero líuto uuízego uuás.]

Áber anię [dáz chít recognitio] gáb iro uuílligo dén spíegel. dén óuh iro ze gíbo gáb sapientia. únde ín iro gíbo húš kestálta. dáz sí dár ínne síh pechénnende. [íh méino dés. táz sí cęlestis íst.] uuídere gesínnen chúnne ze iro ánagenne.

Uulcanus ter smíd zúnselota iro fiur dáz nío er-

suit. Iuno quoque ex purgatoris auri splendente uena addiderat crinibus sociale uinculum. Tritona etiam interula resoluta ricinio, strophioque instar flammularum e cocco atque ipso sacri pectoris ac prudentis amiculo uirginem uirgo contexit. Delius quoque, ut ramale laureum gestitat, diuinatrice eadem coniecturalique uirga uolucres illi ac fulgurum iactus ac ipsius meatus caeli siderumque monstrabat. Uraniae autem praenitens speculum, quod inter donaria eius adytis sophia defixerat, quo se recognoscens etiam originem uellet exquirere, clementi benignitate largita est. Lemnius quoque faber insopibilis illi perennitatis

lósken ne mág. dáz sia in dero náht finsteri bechlépfet
ne uuúrte.

[Uuánda dero sêlo liehtet naturale ingenium.
dáz nú hier lemnus bezêichenet.]

DE ILLECEBRIS EIUSDEM.

Áber álle lúchedâ bôt íro uenus ze állen íro úzeren
14. fínf sinnen. | Sî lérta sia mít sálbe bestrichena. únde mít
plúomon gezierta. in stángsúozi gehéfenot. únde gemám-
mentsámot uuérden. Únde súozta sî íro mít hónange.
Únde ríet si íro güen ze gólde. únde ze állen uuíbzíêrdon.
únde mít tien ál úmbe núsket uuérden. únde in gíredo
uuésen hóhero êron. Únde in résti lígentemo mágetine
téta si prúnnôda. únde chlíngelôda. dännân sî inslíhêfe
(sic). Nób tánne. nîo si nehéinest ne dárbeti lúchedon.
únde lústsami. crâozta sî sia chúzeloondo án dero níderun
stéte. ze níetegi.

Áber sélber íro suôcho. gáb íro rêituuágen. mít tráten
réderen. úfen démo sî spuôtigo fáren máhti.

[Uuánda íro uuillo uuírt spuôtigo gezúcchet.

éina uuíla ad celestia. ánder uuíla ad terrestria.]

Día snélli gáb er íro. dóh sia dea memoria mít cúldinen
drúhen héftendo suárti.

[uuánda daz anima in múot kenímet. táz
kebíndet. únde gestátet memoria. filo tíurlichó.]

igniculos, ne caligantibus tenebris nocteque caeca oppri-
meretur, incendit. Omnes uero illecebras circa sensus
cunctos apposuit aphrodite. Nam et unguentis oblitam,
floribusque redimitam, halatu pasci fouerique docuerat, et
melle permulserat, et auro atque monilibus inhiare, mem-
braque uinciri honorationis celsae affectatione persuade-
rat. Tunc crepitacula tinnitusque, quis infanti somnium
duceret, adhibebat quiescenti. Preterea, ne ullum tem-
pus sine illecebris oblectamentisque decurreret, pruritus
subscalpentem circa ima corporis apposuerat uolupta-
tem. Sed uehiculum ei atque uolatiles rotas, quis mira
posset uelocitate discurrere, tradiderat ipse cyllenius; licet
eam auri compedibus illigatam memoria praegrauauerit.

HUIUS QUOQUE AMORIBUS ILLUM FRUSTRARI.]

Sús keufota diernun. únde sús rícha. únde gezierta 15. mít himelisken gébon geuúnne gérno cillenius. tô er énero nehéina geuúinnen ne muôsa.

Áber uirtus tíu ódeuúano mít ímo dô uuás. ságeta ímo sámó so uuéinondu. sía fóne íro geskéidena únde gezúhta. íoh keéllendota in des skíezenten. únde flíegenten gótes keuuált cupidinis. fásto uuésen fóne ímo gebúndena.

[Uuánda álso sélbêr martianus ín sínero rethorica chít. facundia ne mág sín mít libidine. únde mít intemperantia coitus.]

Sô er dô sínes cnôto geáhtoten lôzes. án demo gebíleiche sús petrógen uuárd. nóh ín dte zárta álle ne ferfiengen. nóh ímo dára náh nehéiniu ne bechám díu ioui ze snórun gerísti. dô scúnta ín uirtus. nóh tô darúmbe gnôtor ze áhtonne. Únde áne des | brúoder rát chád sí ín dáz ne 16. súln áhton. nóh nehéina muôza sín síh fóne ímo bore féro ze skéidenne. síd er ín hérebergónten sámint ímo an demo zodiaco. ze éinemo mánode fúreréison ne láze.

[Uuánda stella mercurii ne gát nehéinest pór-féro nóh porlángo fóre dero súnnun.]

His igitur psichen opimam superis ditemque muneribus, atque multa caelestium collatione decoratam, in connubium arcas superiorum cassus optabat. Sed eam uirtus, ut adhaerebat forte cyllenio, paene lacrimans nunciauit, in potentiam pharetrati uolitantisque superi de sua societate correptam captiuamque adamantinis nexibus detineri. Super his igitur uirginum thalamis, dum eum deliberatae sortis blandimenta frustrantur, nec facile quaepiam praeterea, quae congrua parilitate tonantis nurus deligeretur, occurrit, amplius deliberandum suggerit uirtus. Neque eum sine appollinis consilio quicquam debere decernere, aut fas ab eius congressibus aberrare; quum zodiaca eum hospitia praemetantem nunquam abesse menstrua praecursione per-

Tò uuárd kespróchen so *) uuár er uuerlte uuáre. dáz man dára ze ímo fuôre.

PITHEUS A FRATRE PER DIUERSA REQUIRITUR.

Únde dô gáb er uirtuti áfter sínemo site sína flúge gértá. [íh méino caduceum.] dáz si ímo gefólgen máhti. únde ében spùotigo eruuállon die tângenen. únde die gesuâsen stéte. des hímelis únde dero uuérkte. únde sín sélbes fûozen téta er ána síne gefídernten súftelara.

[Petasum héizent greci singulariter alatum calciamentum mercurii úmbe dia spùot sínes stérnen. Áber sín uirga héizet latine caduceus. uuánda si getúot lites cadere. Táz íst tíu rihti des kechóses. mít téro der strît ferzórñ uuírt.]]

17. Tò suôhton sie ín gnôto. ín állen sínen chílechon. dár er chrúmbiu ántuuúrte gáb. álde dár frískungen írslágenentíe ín hérderen uuízegoton mít natúrlichen ságon. únde dár er guón uuas. uuílon fermíden díu uuízegtuom. uuílon óuh ántuuúrte gében.

Áber dien chílichon íoh tien hólen ôde stánden. ne uuárd sín nóh tes sínes tár mer fúnden. áne dúrriu lôrbleter. únde die errózeten uuitta. díe nâh sibilla ín íro hóle ze cumis. míleuua únde uuórmmélo frézen hábeton.

*) so ist radirt.

mitteret. Igitur constitutum, ubicunque locorum frater esset, adiretur. Ac tunc uolatilem uirgam, uti secum mundi penita permeare aethereosque recessus irrumpere parili uelocitate posset, uirtuti de more permittit; ipse pedibus talaria nectit aurea, et nunc in fanis, quibus aut uaticinia obliquis fundebantur ambagibus, aut denunciata pecudum caede fissiculatis extorum prosiciis uiscera loquebantur, quibusque sortitus excedere, uel logia personare, sagaci eum inuestigatione disquirunt. Sed his adytorum fastigiis specubusque uiduatis, absque lauri arentis paucis admodum foliis uittisque semiuulsis, quas in cumano antro post sibyllam tinearum morsus cariesque carpebant, nihil eius potuit in-

Jòh áfter dero uuítun lúfte sùohton sie in ingeméitun. dâr er ána geuúón uuás ze sképfenne. [dáz chít ze skéidenne.] die férte dero fógelo. [uuáz tiu bezéichenen.] únde dero síngenton ráрта. únde die héilesoda dero in ríhte fúre síh flíegenton. | [Fóne díu ne fúnden sie in dâr.] uuánda 18. er íu fórn urdruzze uuórtener dero frískingo bluôtes héizen ne geuúérdeta pithius ter augur.

[Uuánda pitho chít grece interrogo. bedíu hiez er pithius. In frágeton sie alle sámó so prophetam.]

Sie sùohton óuh in elicone [monte archadię.] únde in delo insula sùohton in. únde in licio. [sínero chilechun. díu dâr ze delo uuás..]

Áber in sùmelichen díen stéten fúnden sie. álte, lór-bouma. únde dúrriu ébeuue. in sùmelichen fúnden sie sínen uuórmazigen dísg. únde fóre álti fermúlite ástericha. [álde só sùmeliche chédent kerúmfene scúha.] únde fertíligota gehúht tero uuízigtuommo.

Tòh tò ságeta in fama. dáz er ze parnaso uuáre. dóh in ándere ságetin dánnan gefáren uuésen ze éinemo ándermo sínemo gesuásen bérge in india. [dér nisa héizet.] únde ío mít uuólchene bedáhtemo. Tòh chá|men sie ze 19. díen gesuásen stéten. únde ze díen gespráchen lúcheren cirre.

[Cirra íst éin búrg epiri. in focidis campis.

ueniri. Per aereos etiam tractus, quibus formare solitus et uolucrum diuersos meatus, et oscinum linguas, et praepetis omina pennae, frustra incassumque disquiritur. Iam pridem quippe offensus contamine monendorum, dedignabatur augur pythius nuncupari. Item eum in helicon, delon, liciumque sectantur. Sed alibi lauros primores arentesque hederas, alibi cariantem tripodem crepidasque situ murcidas praesagiorumque interlitam memoriam reppererunt. Tandem fama nunciante cognoscunt, quod phoebo gaudet parnasia rupes; licet inde quoque ad indici montis secretum obumbratumque scopulum nube perpetua posterius migrasse perhibebant, tamen cirrheos tunc recessus, et sacrati specus loquacia antra conueniunt.

dáz chit in dien gefilden. dár focenses kesézene sint. Alde er neimet parnasum montem. der zuò ékka hábet cyrram únde nisam.]

IN ANTRO APOLLINIS OMNIUM MORTALIUM FORTUNAS ASSISTERE ET NEMUS EIUS CAELESTEM ARMONIAM RESONARE.

Tár stuónt úmberinget ál dáz io zito uuárd. álde uuírdet. únde die uuilsalda állero búrgò. állero dietò. állero chúnigo. állero liutò. Súmeliche irlitenero íro férte uuárun iu in flúhte. Súmeliche stuónden nóh tò ze gágen-uúerti. So slúngen zú ándere. Súmelichesten ingieng tiu in benómena lángseimi. sámó so iz éin rúclih tóum uuáre.

[Álso die in rúches uuís zegánt. tie sár erstérbent só sie gebórn uuérdent.]

20. Únder disen séltsaninón. únde sús ketanen férten | dero uuilsaldon. óuh temo uuinde diezentemo. bóumen uuágenten. scál dár lútreiste sáng. fóne gebéllemo ánastòze des uuíndes.

[Tes uuíndes ánastòz kemétemêta den dòz. ze sùozemo sánge.]

Uuánda die oberòsten uuípela dero hóhestòn bóumo. fér-ròst keráhte. die súnge chléinost. Táz áber in níderen ésten dero érdo síh náhta. dáz lútta geróbo. Áber die

Illic autem circumstabat in ordinem quicquid imminet saeculorum, fortune urbium nationumque omnium, regum ac totius populi uidebantur. Aliae transacti cursus emenso fugientes consistebant. Aliae sub conspectu, adueniebantque quam plures, atque ita nonnullis eninus uanescebat desperata prolixitas, ut uelut fumidae caligationis incredibilis haberetur aura. Inter haec mira spectacula fortunarumque cursus, motus nemorum etiam susurrantibus flabris, canora modulatio melico quodam crepitabat impulsu. Nam eminentiora prolixarum arborum culmina perindeque distenta acuto sonitu resultabant. Quicquid uero terrae confine ac propinquum ramis acclinibus fuerat, grauitas

míttinâ dero böumo. die gehüllen an iro fûoginon áfter dísen guissen gerértedon. ih méino in zuúaltèn lûton. únde des hálben íoh tes trítten déiles úbersláhentén lûton. sámó uuóla óuh in úberáhtoden gerértedon. doh semitónia dar úndere lúttin.

Sô geskáh. táz ter uuáld álla gehélli únde sélbez taz hímelsáng. án sínero níumon kefélligî geanteroti. |

Cillenio daz állez récchentemo. géiscota uirtus. óuh²¹. hímeliske spêras ze sámelichero uuís. in éin héllen. álde únéinèn gehéllen.

[Die éinliutig sint. táz chît unisonę. álsó ueneris stella íst. únde mercurii. die tuónt concentum. die éinliutig ne sint núbe dispaes. álsó die ándere sint. ih méino. lunę. solis. martis. iouis et saturni. stellę die tuónt succentum. Dáz lêret macrobius in somnio scipionis.]

Únde nehéin uuúnder. uuésen [ságeta er íro.] dáz apollinis uuáld ze sô geuuísse ro rárto geuuérbet uuáre. síd er óuh án dero súnnun die hímel spêras kerérte. Únde er bediu dâr genámôt sí níuuer. hîer góldfáhser.

[Uuánda an hímele chúmet tágeliches tiu súnna níuuiu. áber demo uuálde gíbet íro skímo góldfáreuua.]

Mit réhte hábet sol dén námen. uuánda sín scóna hóubet.

rauca quatiebat. At media ratis per annexa succentibus duplis, ac sesquialteris, nec non etiam sesquitertiis, octauis, etiam sine discretione iuncturis; licet interuenirent limmata, concinebant. Ita fiebat, ut nemus illud armoniam totam superumque carmen modulationum congruentia personaret. Quod quidem exponente cyllenio uirtus edidicit, etiam in coelo orbes parili ratione aut concentus edere, aut succentibus conuenire.

Nec mirum, quod apollinis sylua ita rata modificatione congrueret, quum coeli quoque orbes idem delius moduletur in sole; hincque est, quod ille phoebus, et hic uocitetur auricomus. Nam solis augustum caput radiis

fóllez íóh úmberingtez furinero skímon síh kelichez má-
chot kúldinemo fáhse. in rôtero skéiteliun.

Hinnan héizet er scúzzo. únde uuúntmachig. uuánda
22. er | ána geskínenia dínig. mít tien skímon dúrh kán mág.

SEPTEM PLANETAS PROPTER LUBRICUM MEATUM AMNES UOCAT.

Áne dáz óugta er íro. fóne hímele rínnente áhá. tie
sie sólton úber fáren sô er chád. dáz sie ze démo góte
chámin. dén sie suóhton. Áber filo úngelichiu uuáren díu
uuázer déro sélbon áhôn.

Tiu érista áha. díu uuítsten únde léngesten úmbe-
suéift téta. díu uuás in íro rúnso pláuiiu. únde nébulgiu.
únde lázota. cháltiu in íro trágun féрте.

[Tiu fárt íst saturni.]

Innôr rán éin ánderiu. miliche únde uuízemo uuétere
gelichiu. álemámmendo. únde álegemáhsamo fárendiu. díu
fuórta sámó so sílberíne úndâ.

[Dáz íst circulus iouis.] |

23. Áber díu drítta uuás filo rôт. únde in sô hírlíchemo
scúze uuáren íro féрте. dáz si fóre gáhi pláchesonde. in
únbírmígero spûote síh suébelgiu dráta.

[Dáz

perfusum circumactumque flammantibus uelut auratam
caesariem rutili uerticis imitatur. Hinc quoque sagittarius,
hinc quoque uulnificus, quod possit radiorum iaculis icta
penetrare. Demonstrabat praeterea cyllenius uirtuti amnes
quosdam caelitus defluentes, quos transeundos esse perhi-
bebat, ut ad eum ipsum, quem reperire curae est, perue-
nirent. Uerum eosdem amnes diuersicolor fluentorum
discrepantium unda raptabat. Quippe primus diffusioris
ac prolixi ambitus gurges liuentis aquae uolumine nebu-
loso, atque algidis admodum pigrisque cursibus hesitabat.
Interius lactis instar alius candidaeque lucis mitis per omnia
quietusque motu undas uoluebat argenteas. Tertius uero
minio rubeoque igne rutilantes, festinataque rapiditate praec-
ipites, fragososque cursus anhela sulphureus celeritate tor-
quebat.

[Dáz íst circulus martis.]

Tíu dára nâh rán. díu uuás cóldfáro. únde skímhare. únde in blicfáreuueino fiure rútemhafte. Áber díen ánderen áhôn úmbe síh rínnenten. getéta sí mît íro gíezôn únder síe gemístên. día métemscáft tíu dára zû gelámf.

[Uuánda díu súnna gât únder míttên díen planetis. únde gescáfot ín íro fárt. Fóne íro chréfte uuérdent síe retrogade. anumaļę. stationarię.]

Áber innôr rán. díu lûterora uuás tánne electrum.

[Táz íst circulus ueneris. Sô góld únde sílber zesámíne gerennet uuírt. táz íst electrum. dáz héizet ín uuálescun smaldum. óuh uuírt ín érdo fúnden sô man ságet natúrlíh electrum.]

Tés uuázeres kérota díu mánigi dero uuílosáldon. díu ín demo hóle stuônt. Súme[liche lústa íro stánches. súmerliche 24. dero mámmendun úndo sánges. únde gnuôge getrúnchin gérho sô suôzes uuázeres. Únde uuâren díe síh uuólton gérho míte gebáhet. únde gebádot uuérden. únde dar ín scricchen.

[Táz uuás, ál fóne díu. dáz síe síh uuândon fóne stella ueneris háben uoluptatem. álsó síe óuh uuândon díe sêla síh háben fóne dero súnnon. únde den líchamon fóne demo mánen. únde blúot fóne marte. gespráchi fóne mercurio. héili fóne ioue. lázi fóne saturno.]

quebat. Qui hunc sequebatur auratus ac fulgidus, et flammis coruscantibus rutilans, sed diuersitate fluminum utrinque coniunctus, quibusdam riuulis intermixtis quantum pensabat, moderatione temperabat. Verum interior ille electro purior resplendebat amnis, quem praeter caeteros fortunarum ille consistens populus appetebat; quarum alias eius odor et halatus illexerat, alias lenis undae canori permulsere modulatus. Gustum autem haustumque quam plures ex eodem dulcissimo gurgite sitiebant. Nec deerant, qui eadem foueri abluique lymphâ ac se in illam iacere cupie-

Áne die rúnner zuô innôr únlengerun in íro fértc. in éngen bíugon. únde in lúzzelmo úmbesuéifte.

[Táz sínt tie circuli mercurii únde lunę.]

Téro ío uuéderiu uuás kefáreuuet nâh tien ánderen. áfter íro íogelícheró náhi. únde hártó geuúchselotju fóne íro mískelungo. hábeta sí lúzzel éigenes kestmágmen. Uuánda cíniu gáhota uuílon. uuílon gestúlta sí. uuílon eruúánt sí.

25. [Álso nuír séhen in coelo die pla|netas ine-
quales. stationarias. retrogradas.]

Ánderiu fuórta sámó so ánagenne dero názi. únde in chrúm-
ben chéren scránchelondi. féimda sí sâmen álles sóuues.

[Tes mânen tóu íst ánagenne únde sámó.
sâphes únde márges]

IN HIS SEPTEM AMNIBUS FORTUNAS HOMINUM QUATI.

Sús mísséfáreuue áhá. úmbegríffen ze érist. mít
chréftigên bíugôn. álle die uuílsalda déro uuérlte. íoh
tero díctô.

[Uuáz mág in uuérelte sín. íz ne uuérde úm-
befángen mít tien ríngen dero planetarum.]

Tára nâh kesuárb íogelíche [fortunas]. tíu mísselícha. únde
díu chréftíga drâti déro sélbon uuázero. únde fuórta síe
ze tále. mít kâhen uuándôn.

bant. Praeterea duo restrictiores ac sinu ambituque paruo raptabuntur interius; quorum uterque pro aliorum uicinia et confinio coloratus, exiguum proprii saporis haustum multa mutabilis ammixtione traxerat. Nam alter nimia celeritate festinus, ac plerumque consistens relabensque ferebatur. Alius uero quandam undarum originem gestans, flexuosisque anfractibus errabundus spumabat cunctis seminibus fluentorum.

Hi igitur cursus discoloris amnes praedictas rerum nationumque fortunas immensis primo sinibus ambiebant. Tunc diuersa undarum uiolensque rapiditas fingulas quasque peruadens, improuisa ui per decliuis aluei praecipites lapsus rapidis turbinibus pertrahebat, ita ut alius eadem

[fóne in uuírt fero ménniskon líb pestúrzet
sò mathematici uuánent.]

Sò dráto dáz sie ióh kebólòt uuúrtin úzer éinemo in daz ánder. Únde díá éin áha | lángeo múhendo ferchnísti. án-26. deriu úz uuúrfe. álde besóufti.

[Uuánda uuílon eruuêtet mán úzer sínero
nòte. uuílon líget er darinne.]

Tíu róta [martis.] únde díu pláuua [saturni] ne genámen síe dóh níeht álle. Uuílon uuás taz tíu únda dero uuí-
zun [iouis] áhò. káhes túnses síe ána uuért frámbáro fuórta. Únde úf inóbenahliga uuéllun erháuene. uuárf sí sie in díá blúot fáreuun zéssa [martis.]. álde gáb sie dero bláuun áhò [saturni]. ze ferslínenne in hárze-
gemo slúche.

In sús hért uuíhseligero mískelungo dero áhòn. uuárd keuuérfòt tíu mánigi dero zuífelsáldon. Noh tíu ne uuárd fúnden. díu álles ánablastes fermiten uuáre. únde erlázen álles uuáges.

[Uuér íst sò sálig táz er in uuérlte áne ár-
beite sí?] |

Tánne áber éiniu uirtus cyllenio fólgendiu páldo dar-27. ána fuóre. dò ne máhton sie síá álle níder ferstòzen.

plerumque alteri transfunderet fluuio, et quam ille exercitam longa collisione uexauerat, alter aut ripae redderet, aut amne mersaret. Non tamen fortunas omnes illi sanguincos aut caeruleos inuolutas gurgites rapiebant. Plerumque illius lactei praenitens unda repente correptas eminentis tractus uertice subuehebat. Aliquando etiam sublimatas atque fluctu elatiore suspensas in illum cruentae similitudinis reiciebat aestum, aut in torrentem liuidum uorandas hiatu picco dispuebat. Alterna igitur permixtione fluuiorum ille fortunarum populus agebatur. Neque enim ulla prorsus erat, quae ab omni immunis incursu cunctorum esset gurgite feriata.

Denique uirtus sequuta cyllenium dum sola cunctos interrite transmearet, licet eam magno fragore col-

tóh sie sia gnuôge mít míchelmo bróchesôde ána stô-
zendo chnistín.

[Táz íst fône díu uuánda sapientes ne úber-
uuíndet nehêin aduersitas tóh sí sie múhe.]

**ULTRA FLUMINA INVENTUM APOLLINEM. ET
EUM VICISSIM URNAS QUATUOR TEMPORUM
APERIRE.**

Tóh tô chám cillenius mít uirtute úber díu uuázer.
díu sie áber ze ánderen apollinis spíegulen léiton. Únde
dár sáhen sie latonę filium púrlícho in hóhemo chúníng-
stuóle sízzenten. únde fóre ímo bedáhtiu fier éimberiu.
únde díu hértôn indûon. únde éinzen darín sêhen.

[Uuér betúot tie zíte. únde uuér indúot sie
áne díu súnna?]

Tíu uuáren mísselíches píldes. únde mísselíches kezíuges. |

28. Éinez uuás sô man iz uuízen máhta ísenin. ánderiz
sílberin. daz trítta plíin. daz fierda daz ímo náhesta uuás.
kelih temo gláseuáreuuen mére. Sámen únde máchunga
áhlero díngo uuáren dar ínne.

[Uuánnan chámín álle sácha. úbe díu únge-
líchi dero zítô sie ne ráhti?]

Úzer demo íseninen éimberine [daz ten súmer bezéichenet.]
shúog taz héiza fiur. kehóletez úzer díen zínselòden sélbero
dero scádeli.

liserint, tamen opprimere non quiuerunt. Tandem trans
fluiuos, qui ad quoddam phoebi spectaculum ferebantur, cum
uirtute mercurius constiterunt. Ac tunc latoium conspicati
edito consistentem arduoque suggestu, atque in conspectu
quatuor urnulas adopertas uicissim atque alternis inspectio-
nibus enudare, quae diuersa specie metallisque formatae.
Nam una ex ferro, quantum coniici potuit, duriore; alia
ex argenti fulgentiore materie; tertia liuentis plumbi fusili
robore uidebatur; at uero propior deo perlucens uiri
salo renidebat. Singulae autem rerum quaedam semina
elementaque gestabant. Nam flamma flagrantior, et ab
ipsis kacaumenis exantlata (i. exhausta) fomitibus ex ferri
praedicta anhelabat urna, quae tamen uertex mulciferi di-

[Uuánda in súmer scádôt óftq diu hízza.]

Táz éimberi híez chráft uulcani.

[Ér ist mulciens ferrum. dáz chít er uuílchet taz ísen mít temo fiure.]

Táz sélberina [daz ten lénzen bezéichenet.] taz máchota skîmbâra héiteri. únde gléiz álso in lénziskemo uuétere.

Taz híezen sie iouis láhter.

[Uuánda demo íst taz uuéter gehh in lenzen.]

Taz plîna éimberi. [daz ten uuínter bezéichenet.] táz uuás fól úngeuuiteris. únde fróstes únde rífon.

Táz híez zâla álde suíd saturni.

[Uuánda uuínter íst álles tínges suéndi.]

Áber dáz temo mére gehh uuás. [únde den hérbest²⁸ bezéichenet.] únde ze apollinis zeséuuun (*sic*) stúont. táz uuás fól álles lúftliches sâmen.

Táz híezen sie iunonis tútten.

EX URNIS SALUTEM AUT PESTEM EMFFTI.

Ûzer dien nám hérton apollo. sô filo is enúocta ze dien benéimden. diu er tûon uuólta. Uuánda sô ófto er hóldero uuérlte gáb. ze líbe zîhendiu uuéter. sô hábeta er gnáda getémperot zû demo lúftsâmen dén er scángta. úzer demo sílberuáze. Sô er áber uuêlichâ súht scúldigen mén-

cebatur. Alia etiam, quae fuerat ex argenti materie, praeferebat serena fulgentia, et uernantis caeli temperie renidebat; hanc dicebant risum iouis. Illa uero metalli grauioris plena undosae hyemis atque algidi rigoris, nec non etiam pruinarum; haec saturni uocabatur exitium. At uero sali resplendentis, atque ad ipsius dei dexteram sita, aeris totius seminibus erat referta; hanc iunonis ubera memorabant.

Ex his igitur urnis deus alternatim, quantum dispositis sat erat, hauriebat. Nam quoties orbi complacito uitalis spiritus salubres ministrabat auras, ex illa argenti clementia aëris hausti permiscens semina temperabat. Quum uero pestem diram commeritis mortalibus minaba-

niskon dròlichò benéimda. sò mískelôta er héiz ffur. zû dero lúfte. [ih méino pligfiur.] álde ábeláges fróstes uuê-uuum. únde frúmëta siu an dia scúldigun uuérlt. |

30. Fóne dero temperátun. únde dánnan méist kemánetiu. daz sí in sáh mískelon héilesama lúft. spráh uirtus tisen chriechisken uérs. tes plínden meonii. mercurio den ló-bentemo.

sol auricomus pestis nebulam resolvit.
Phoebos crisocomes limu nephelem aporiki.

Tánnan chád mercurius. síh óuh múgen súhte bùzen. úbe ímo dar úmbe dígí chámín. sie sól man ío dóh [chád er] íehen úndertáne uuésen apollini. mít séiton spílentemo. únde geziertemo mít láurinen hóubet péndelen. únde mít hálemo íoh réidemo fáhse.

QUAM HONORIFICE SUSCEPTUS SIT MAUGENA.

Sò sie sús chòsonte pithius férrenan gesáb chómen. únde ér sár bechnâta. [uuánda er uuizego uuás.] uuáz íro fárt méinda. do stúnt (*sic*) er sélbo úf gágen in. únde híez ín sine musas fúrlóufendo begágenen. Únde dóh tie mercurio ze dieneste gágene íltin. dóh líufen sie sámaso gemézenèn stépfen.

[álsò óuh an íro níumòn guíssiú máza íst.] |

31. Únde demo brúoder zû ze ímo gesáztemo. únde sines

tur, aeris similiter anhelos ignes, aut torpentis frigoris uenena miscebat, et in affligendum meare cogebat orbem. Tali dei temperamento uirtus admonita, magisque, quum eum salutaris auras miscere conspiceret, caeci poetae graium uersum mercurio comprobante commemorat: phoebos crisocomes limu nephelem aporiki. Ex quo pestem fugari posse mercurius, si uoces primae uestigiis eius accederent, admonebat. Subdendae tamen clario fidibus personanti, atque inter sarta laurigeram infularum lubrico implexoque crine redimito. Talia conserentes ut procul pithius aduentare conspexit, causamque aduentus primis aspectibus recognouit, throno quo insidebat exurgens, musas iussit occurrere. Quae licet in maugena officium prope dari uiderentur satis, tamen incessibus mouebantur. Ac

uuérches ze gehélfen genómenemø. [ih méino úz kébendo. dáz in dien éimberínen uuás.] fúre fieng er sús mít imo réldondo.

CUI EUM OPORTEAT NUBERE FRATER INSINUAT.

Ménniscon chúnne [chít apollo] daz tero uuárheite zuifel getúot sórgen. únde dáz únguissiu gedíngi múhet. táz frágee únsih cóta. dánnan sìn múot uuánchøe. álde sìn lòz ze únchunde zíhe. in gnøten díngen. únde únguissen. Úns íst áber kelâzen fóre uuízen diu díng. Táz tie góta uuéllen. des ne íst nehéin tuála. So uuío dero fersnúortøn man ne dúife múotøn. úbe er ánderes uuíle. dánne so is nòt íst.

[Prouidentia dei ne lázet ánder geskéhen.

áne dáz sí bençimet hábet.]

Nú uuíle dù háben mînen rát. uuánda dir nóh tîn uuílle ne bechám. Sò sólt tú nú. únde ío háben mína hélfa. Únde míne ráta getúont tîr | múotrâuuu. 32.

[Tíz íst der tóugeno ánafáng. tér in rhetorica héizet insinuatio. dér dáz ánteròt. táz mán ío den báosen slóufet.]

PRECONIA EIUS QUAM SUADET DUCERE.

Ein uuíse díerna íst. édelis kesláhtis. chúndiu dien

tunc germano in participatum operis consessumque suscepto prior orsus est phoebus:

Anxia cum trepidis nutat sententia rebus,
 Fluctuat incertis aut sors ignota futuris,
 Consultat mortale genus, quodque indaga ueri
 Cura facit dubium. uel spes incerta fatigat.
 At praescire deis uacuum est, cunctatio nulla est,
 Quod superi uoluerè, licet de pectore fixis
 Praeoptare caret, si quod placet, atque necesse est.
 Sed tibi quod nondum uenit mansura uoluntas,
 Con-iliu uis ferre meum; sic semper ab omni
 Uelle capis socium, faciunt atque addita mentem.
 Est igitur prisci generis doctissima uirgo,

ze parnaso gesézenen [muis únde poetis]. Téro himeliskiu ding indán sint. Téro nehéiniu slóz ferstán ne múgen die hellelichen tóugenina. nóh tie fiurinen blíccha ferbérgen ne múgen iouis uuillen. Pechénnendiu uuiolih únder uuázere si. des méres sún nereus. Tiu óuh tine férte uuéiz [mercuri]. áfter dínero brùodero ríchen. [martis únde apolinis. Si bechénned tih únder dien planetis.] uuácheriu. Túr h crúndende tóugeniú ding mít míchelen árbeiten.

[Uuáz ne hínder stát ratio. uuáz irdriuzet sia ze irringenne?]

Tiu íoh hína fáre chán uuizen ál daz chúmftiga ding. táz tien góten gelázen íst. Jóh án úns cóten hábet si genuált. 33. únsih tuúingende | ze íro gebóte. Unde uuéiz si síh táz múgen hínderstán. iouis úndanches, dáz ánder genuált tero góto ne heíner ne bestát. [Uuáz mág táz sín?] Dáz ter himel stánde.

[Dóh er ío in suéibe si. ratio bechénned uuénne er ne suéibót. Si túot fóne ímo sús ketánen sillogismum. Omne quod mouetur instabile est. quod instabile est transit. caelum quoque quod mouetur transit. Mág ter himel transire. só mag er óuh stare.]

Iuuer ío uuedermo íst êra ze gelíchemo gehien.

Conscia parnaso, cui fulgent fidera coetu,
 Cui nec tartareos claustra occultare recessus,
 Nec iouis arbitrium rutilantia fulmina possunt,
 Fluctigena spectans qualis sub gurgite nereus;
 Quaeque tuos norit fratrum per regna recursus,
 Peruigil immodico penetrans arcana labore;
 Quae possit docta totum praeuertere cura,
 Quod superus praescire datum, quin crebrius in nos
 Ius habet illa deos urgens in iussa coactos.
 Et quod nulla queat superum tentare potestas,
 Inuito scit posse ioue, ut stent ardua magno.
 Alterutrum cumulat parilem meruisse iugalem.

QUOD EI NOMEN SIT PHILOLOGIA ET UIRTUS
EAM FATEATUR COGNATAM. ET IN CETERAS
UIRGINES MUNIFICAM.

Uirtus síh tò fréuentiu. dáz er ímo gerâten hábeti. ze sò tuggedigero mágede án déro nieht ne brâste dero êreron hêri. frágeta si íro námen. Sò si dô gehôrta dáz iz philologia uuás. tía er néimda. sò uuárd sí is sò frò. dáz si íoh éteuuáz íro guónun hártûn intlâzeniu. den licha- men erscúttá. [Taz láhter scúttá sia.] Jáh sia uuésan íro gelégenun. | Únde mágezohun dero geêretun mantices.³⁴ Jóh uuíder sélbun dia sapientiam állero gébon míchellico mílta. [Ratio díu íst administrans sapientiam.] Animam chád sí íu úngereitenota únde uuíldlícho lébenda fóne íro geslífena. sò dáz sí nieht scónis únde zíeris ána ne trúoge. áne daz si dero íro gáreuui. síh ána geléget hábeti. [Anima ne chónđi nieht úbe íro iz ratio ne gábe.] Tíu íro sò férro mínna geskéinet hábeti. daz si sia immortalem getúon uuólti. [Chád sí] nieht uuésen ze bítenne. síđ ouh cillenius sínero dingo unspúotig sín ne chónđi.

Áber infángen en ráten apollinis ántuuurta ímo der brúoder.

His apollinis dictis laetabunda uirtus, quod tam excellentis uirginis suasum uidet esse coniugium, ut nihil amissum ex supradictarum duceret dignitate, nomen tamen eius inquirat. Quod ubi cognouit philologiam esse, de qua foedus instabat, tanta gratulatione alacritateque concutitur, ut aliquanto de ingenito rigore discedens, etiam corpore moueretur. Quippe propinquam esse commemorat, et laudatae illius mantices patronam, in ipsam quoque sophiam supellectilis multae remuneratione largissimam. Nam psichen incultam ac ferino more uersantem, apud hanc asserit, expolitam: ita, ut si quid polcritudinis ornatusque gestaret, ex philologiae sibi cultibus arrogarit, quae ei tantum affectionis impenderit, ut eam semper immortalem facere laborarit. Nihil igitur immorandum, quippe quum impiger gerendorum sciat esse cillenius, sed acceptis apollinis factibus respondit ipse maiugena.

APOLLINIS ESSE OPTIMA CONSILIA ET APUD
IOUEM FIRMANDA.

Nû ist quis uuizego. ûnde lieht máchere des mánen.
ûnde ánderro stérnon. únsér zuéio uuíllen.

[dáz chít únsér zuéio sternen síh ío náhen.

Mercurius lóufet ío mít sóle (*sic*).]

Únde ío míh éiscon ûnde frâgen, dína mír síppun gólheit.
35. Únde dáz kelouben so uuáz íh pefíndo fól|ne dír. [uuánda
dú uuizego bíst.] Áber nîomer ne geskéidên uuír únseren
uuíllen, mêr dânné er ío ána ist. Êr sól ío úngeskêiden
sín. Únde sól íh tânné gérnôr íomannes rátes fólghên dânné
apollinis? Tés uuírdo íh kemánot mít tînero áhto. ûnde
mít tînemo chóste. táz íh ándermo sô uuóla ne getrúce.
Sólchen zuíuelon sô du bíst. táz íst méin. Únde úngéhien-
nes uuílla, dér íst mír nû íngângen. [Dú hábest mír in ába
genómen.] Pedín lósêt tír zímigor arcas. fóné dínemo éde-
lon ráte gescúnter ze gebíenne. Nû hílf mír échert. táz
íouis uuílla dar ána sí. ûnde síne únste. Tá bíst quón sín
múot ze besûochenne. ûnde ín sínes únuuíllen geuuáro ze

Certum est lauripotens, decusque diuum,
Nostrum ex contiguis uenire pectus:
Et quicquid socium ciere numen
Iunctus compererim probare rerum;
Sed nunquam mage uelle disparamus,
Et sit collibitum manere iussis,
Quam cum deliaco meare fatu
Cura atque arbitrio monemur isto (i. tuo).
Hunc quippe ambiguum nefas putamus;
Et quaecunq; fuit perit uoluntas.
Quocirca officio decentiore
Paret praecluibus libens profatis
Arcas in thalamos uenire iussus.
Sed tu, delie, quo tonantis exstet
Compar propositum, uolensque nutus,
Instes, nam solitus ciere pectus,
Et praeuersa uigil monere sensa;

mánonne. Ín getúo fólgên dinên uuórten. únde er mir únne. dés ih pegínne.

UNUM SINE ALTERO ADIRE IOUEM NON OPOR-
TERE.

Sús chédentemo mercurio ántuurta uirtus.

Pézera íst chád sí. dáz íuuer íouuéderer iouem chétte.]
Tín brúoder uuéiz sínen uuíllen. dú fernímest sín gebót. 36.
Sínes kebíetennes píst tú ímo gesuás. Èr uuéiz ten uuíllen.
tú ántfristôt in. Phoebó íst er guón sínen uuíllen ze
óffenonne. únde be dír ze inbíetenne. Tára zú légo ih táz.
táz ír íuuih skéiden ne súlent. Únde dóh mercurius ófto
fúrelóufen uuérde fóne déro súnnun. únde er dúrh síh
stánde dénche uuío er áber sía fúre lóufe. dóh kescíhet.
táz er íro síh ébenondo sô fúre geíle. dáz er eruúindendo
síh áber láze fúre ílet uuérden.

[Mercurium fúre lófet tiu súnna. sô er sta-
tionarius íst. tánne geskíhet táz er eruúégeter.
únde sía éteuuaz fúre loufender retrogradus uuirt.
únde áber sí fúre fabet.]

Chóment sáment fúre íuueren fátir chínt. Táz íst quís. taz
iouis stella gehéngig uuérde dero súnnun skímen. [uuánda
sí getúot sía mít íro radiis stationariam.] únde | mít mer-37.

Illum contribuas manere iussis,
Et coeptis sacra fulserit uoluntas.

Haec dicente mercurio, quin potius, inquit uirtus, uterque uestrum iouem uoce conciliet. Nam et hic eius consiliorum conscius, et tu praeceptionis arcanus. Ille mentem nouit, tu uerba componis. Phoebó sueuit instante concedere, tibi sectus solitus aperire. Addo, quod uos nunquam conuenit disparari. Et licet hic cursor apollinei plerumque axis celeritate uincatur, ac remorata statione consistens captat demum festinata praeuertere: tamen dum consequitur, ita libratus anteuenit, ut cessim plerumque recursitans gaudeat occupari. Una igitur uestrum iouem pia pignora conuenite. Certum quippe est, quod et phoebeo coniuuens splendori succumbat, et cum stilbonte in-

curio gángendiu [in êinemo zêichene sô mathematici sá-
gént.] héilesod tûe demo gebileiche.

ELEUANTUR MIGRATORI IN CAELUM MERCURIUS APOLLO CUM UIRTUTE.

Sâr déro uuórto uirtus eruégetiu. fône des fóreleisen
scúndedo mercurii. únde fône déro drâti déro flúge gértó.
húob sí síh ze hímele. Tô uuâren gáro ze apollinis rêito
sîne uuizeg fógela. [rábena únde álbisze.] dén ze fuôrenne.
sô uuér míte fáren uuóliti. Uuánda mít tien uuizegota er.
sô er chúmftigiu scáffota.

Témo flúgescube íoh tien sústelaren gesuúngenen. floùg
fúre mercurius.

Áber sáment apolline síndota díu geuuóna mánigi déro
musarum. úfen síngenten álbizen.

ASCENDENTIBUS MUNDUS ADPLAUDIT.

Úbe dù dâr uuárist. sáment tú gesáhist álle uuérlt
38. méndina. | Ze érist ergléiz tiu érda fône blúomon únder
óugôn. uuánda sí mercurium sáh ze hímele fáren. dér gót
tes lénzen íst.

[únde deus sationum héizet.]

tára nâh ergléiz tiu lúft in íro héiterûn uuíti. sô sí apol-
linem gesáb.

cedens, connubiorum copulis allubescat. His dictis, uir-
tus praecedentis officio (i. instincta) mercurialis uirgae
perflatione concussa, in coelum itura sustollitur. Augurales
uero alites anto currum delio constiterunt, uti quis uellet
uectus ascenderet. Nam futura plerumque conformans his
praesagire consueuerat. Petaso autem ac talaribus concita-
tis coepit praeire mercurius. Sed scandente phoebo, musarum
pedissequus, adhaerensque comitatus candenti canoraque
alite uehebatur. Tum uero conspiceres totius mundi gaudia
conuenire. Nam et tellus floribus lumina, (i. per lumina)
quippe ueris deum conspexerat subuolare mercurium, et
apolline conspicato aëria temperies sudis tractibus renide-

Tie himelisken *) sperę únde íro síben ringa. sungen inêinhellên lûton. suôzor dânnê dû êr hôtist.

Sic uúrten guár die sângcútenna dar zû fáren. die úfen diên ringen êinzen gesâzen. dâr íogelichiu íro rártâ bechnâta.

Urania [díu celestis héizet. tíu] skéllit tíâ óberostun himel speram. díu drátost fêrit. mít chlêinero lûton.

Polymnia [dáz chît plurima memoria. díu] begrêif tén ring saturni.

Ten iouis ring pegrêif tíu delectatio uoluntatis héizet.

Erato chómentiu [dáz chît inueniens similem] geébe-nota síh martis ringe.

Meditationem faciens kerárta síh ze demo míttên ringe. án demo díu súnna dísa uuérlt kezîeret. |

Bene delectans sâng sament temo scônên ueneris stérnen. 39.

Sonoritas pechám cillenio.

Bona fama begrêif tén níderosten ring. íh méino úfen demo mánen gestáteta sí. Tér geróbe lûta. in héisa uuís ráhta.

Êiniu thalia [dáz ter chît ponens germina] díu uuárd ze lêibo in êinemo félde scônemo. uuánda íro álbiz flóug

*) Es steht himeliskén.

bat. Superi autem globi orbesque septemplices suavis cuiusdam melodiae harmonicis tinnitibus concinebant, ac sono ultra sonitum dulciore, quippe musas aduentare praesenserant, quae quidem singillatim circulis quibusque metatis, ubi suae pulsum modulationis agnouerant, constiterunt. Nam urania stellantis mundi spaeram extimam concinit quae acuto raptabatur sonora tinnitu. Polymnia saturnium circulum tenuit. Euterpe iouialem. Erato ingressa martium modulatur. Melpomene medium ubi sol flammanti mundum lumine conuenustat. Terpsicore uenereo sociatur auro. Calliope orbem complexam cyllenium. Clio citimum circulum, hoc est, in luna collocavit hospitium, quae quidem graues pulsus modis raucioribus personabat. Sola uero, quod uector eius cignus impatiens oneris atque etiam subuolandi alumna stagna petierat,

ze sêune. dô sí dia búrdi. íoh ten hòh flúg erliden ne trúuueta.

[Dáz súlen uuír poeticę fernémen.]

UTERQUE IN SUUM SIDUS MUTATI.

Ínin diu uuás phoebus. íoh hína úber dia lúft. Tò uuárd ímo gáhes ter fáhs pendel. in skímen beuuéndet. únde der láuríno ást. tér an sínero hánt uuás. dér irskèin álso lampas. sò uuít sò diu uuérlt uuás. Únde die fógela die sína rèita fùorton. uuúrten flúgeros. fnáhtentiu fóre dero hèizi sínes liehtes.

[dáz chít sínes liehtenten fiures. Tero rósso sínt fieriu. Eritreus. acteon. lampas. philogeus.

Táz chít rubeus. splendens. lucidus. terram amans.]

40. Únde síne|mo láchene in rôti bechértemo. íoh temo hímel liehte indánemo. erskèin er gáhes héiteriu súnna.

Sin bruòder uuárd óuh pechèret in sínen glánzen stérnen.

Únde álso scòne uuórtene fóne úfuuértigero mûzungo. únde gesuásliho infárende ze geminorum zéichene. mít tero brúodero báldi [castoris únde pollucis.] clizen si in hímele. Únde châmen sâr ze hóue.

IAM IN COELO IOUI ASSISTENTES PER IUNONEM OPTATA TEMPTANT.

Sò síe dara châmen. únde íro árende tuòn mùoson.

thalia derelicta in ipso florentis campi ubere residebat. Interea tractus aerios iam phoebus exierat, quum subito uitta crinalis immutatur in radios, laurusque, quam dextera retinebat, in lampadem mundani splendoris accenditur; fiuntque uolucres, qui currum delium subuehebant, anheli flammis lucis alipedes. Atque idem pallio rutilante ac referato stellantis poli limine sol repente clarus emicuit. Cyllenius quoque in sidus uibrabile astrumque conuertitur. Atque ita metamorphosi supera pulciores per geminos proprietate quadam signi familiaris inuecti Augusto refulsere coelo ac mox tonantis palatium petiuerunt. Qui postquam introgressi et coram data copia fandi, ut

únde apollo gesáh sînen fáter zo iunone síh kesuásenten, día er bechenáta géno hélfen íoh fólchete uuésen gehîleiches. fróuuer sâr sólches héilesodes. únde sia chettende in déro ráte er iz uuissa ál stân. trát er iro súš zû.

**PER EXORDIUM RHETORICE. BENIUOLOS FACIT
QUIBUS SUPPLICATURUS EST. |**

Íh máhti íoh chîndisker. únde mínes fáter uuort in 41. zúuiueligero (*sic*) unbáldi fúrhtender. mêr dânné íh nú fúrhte. álles éinen uuôla gruôzen úmbe sínes súnes kehíleih. úbe mir dero ánderro goto gehíleicha héilesod ne tâtin. únde mih is [íh méino des héilesodes] íro múozeglichen zesámene gehéfteda ne mánetín. Uuélih cót sólti nú áne iunonis uuízentheit kehiennes kéron? Síð sí diu híreisára íst. tíu is tára náh álles hélfen sól? Liêba sîn uuírtengetúo dû in is uuílligen. Únde scúnde in. dáz er únstígg sí únserro begúnste.

Únde nú bítu íh tíh is fáter únde fúrsten. [uuánda iz iuno géno rátet.] Tíh únserra séstunga bíto íh is. Dine

uidet clarius consortio patrem iunonis haerentem, quam nouerat suffragari plurimum ac fauere conubiis, laetus primo omine ipsamque concilians, in cuius arbitrio positam mariti nouerat uoluntatem, ita mitis affatur:

Possem minore ambigens fiducia
Solum tonantem pignoris pro foedere
Pubeda uix dum uel paterna contremens
Praecepta adire, ni iugata caelitem
Omen pararent prosperum consortia
Tabensque diuum nunc moneret nexio;
Iunone thalamos quis rogare conscia
Nolit deorum? quum futura pronuba
Eadem profecto quaeque suffragabitur.
Iugalis ergo blanda nutus praestruere
Nostrisque suade quo allubescat nisibus.
Te nunc parentem principemque maximum
Fatumque nostrum, quippe parcarum chorus

brieuára scáfont téro ménniskon ding. tú scáffòst tero góto
 ding. Tin uuillo gát fóre dero ánderro góto uuillen. Únde
 42. dù trégest ín dinemo müote. dáz úns cóten chúmftig íst.
 Tin uuillo. dáz íst nót. Táz tú benéimest. táz íst nòte
 chúmftig. Tír íst kágenuerte. sò uuáz tú uuile ioh spáto
 geskéhen. [Álso gescriben íst. deus fecit que futura sunt.]
 Tih píto ih fóne déro góte máhte. sò dù uuólauuillig pist.
 [álsó dinen stérnen mathematici zibent.] Mánmendiú mé-
 temscaft tés himeles. [s. uuánda er sò rôt ne íst sò der
 martis. nóh sò bleich sò der saturni] cuòtuuillig hóhí.
 [s. dáz áber mars ne íst. nóh saturnus.] Dù mit réhte
 fáter héizest tero góto. gelá dinemo súne. dáz er mánegí
 néfòn geuínne. Tíe in himele sint. skinende stérnen [s.
 náls nóh sine. núbe dero ánderro góto.] Tin sún únde
 maię. keròt ze gehienne ze dero gelèrtun diernun [philo-
 logię]. Úbe dù iz fáterlichó méinest. sò íst. réht. táz tú
 die góta zesámne uuisèst. mít iunone geáhtonde sinen
 gehileih. Táz tines súnes héimleiti uuérde in himelscun.
 únde dero góto rát féstenoe dia hírat.

IUNO-

Humana pensat, tuque sortem caelitem;
 Tuumque uelle est ante praescientias;
 Ac mente gestas, quicquid instabit deis:
 Cuiusque nutu gignitur necessitas,
 Futura cuius illigat (i. cogit) decretio;
 Instatque quicquid uelle uel serum potes.
 Te ne igitur illo quo benignus numine es,
 Deposco coeli blanda temperatio,
 Piumque culmen, iure qui diuum pater,
 Concede proli, quo nepotum prouehat
 Numerum, supernis astra quem uibrant polis.
 Maiae tuumque flagitat pignus sacrum,
 Thalamis iugetur uirginis doctissimae.
 Sed te si parentis cura stringit pia;
 Par est deorum conuoces coetum potens.
 Conubium ipsa sanciens cum coniuge,
 Quo prolis exstent lege supera nuptiae,
 Perpesque uinclum caelitem signet decor.

Hic

IUNONEM PROPERAS UELLE NUPTIAS. IOUEM
AUTEM EAS RETARDARE. |

Sô delius kedágeta. dára nâh frâgeta iouis sîna chénun. 43.
uuáz íro uuíllo dar ána uuâre.

Suspensio uocis. Áber in mániga uuís. sî geuilligôtiu.
ze êrist taz sia phoebus flêhota. dér íro guón uuás uuúnne-
sami ze tuônne.

[uuánda uuúnnesam uuirt tiu lúft. sô diu
súnna sia dúrhskînet.]

Et hic. Tér óuh íro tóhtera uuóla gelêrte. dára téta chó-
men ze gesihthe. demó fáter íóh tero mûoter.

[Íh méino musas. tie iouis únde iunonis tóh-
terun gehéizen sint. uuánda uox ío uuírdet fône
ethere únde aere. Tie lêret apollo. uuánda er
gât mittêr dero planetarum. únde métemêt íro
musicam.]

Et hic. Óuh taz sî nîo gehêleiches uuídere ne uuás.

Et hic. Minnota sî óuh cyllenium. uuánda er fône íro
gesóugter. êuuigheit infángen hábeta.

Et hic. Légeta si óuh tára zû sînero mûoter mínna

[maie. Sîd alle iouis chébesa iuno házzeta.
ziu mínnota si dánne maiam? Áne daz iuno íh
méino diu lúft. tánne uuármên gestát. sô díu súnna
in taurum gât. tár maia inter pliadas lósket.]

Et hic. | Uuás sî is óuh téste uuilligora. dáz er sélbo sia 44.
is filo mínnesamo férgota.

Hic postquam delius conqueiuit, conuersus ad coniu-
gem iupiter, quid eius uoluntas haberet inquit. Uerum
illa multa ratione permulsa, primo quod ei qui placidita-
tem afferre solitus phoebus orabat, quique etiam a se eius-
dem filias eruditas ad parentum quoque conspectum fecerat
subuolare, dehinc nuptiis iuno non solita refragari, tunc
etiam cyllenium diligebat, quod eius uberibus educatus
poculum immortalitatis exhausserat; perindeque et matris
gratiam conferebat. Accrescebat uotis, quod multa eam

Depositio. Tò chád sî is spûotigo uuésen ze hêllenne. nio cyllenius fône ueneris spénsten áber ferlúhter. únde niétig uuórtener. den gemáchen uuidellen bi íro ne ilti geuúnnen.

[Petrógen gechôse dáz uuárheite gelih íst. táz ánterot ten uuidellen. uuánda er hábet uuibes lide dôh er man sî. Tánnañ héizet er uuidello. sámó so uuibello. dáz chít ter uuiblido. Sô man uuállichó chósot. táz man lóterlichó méinet. sô chindot mercurius pe uenere. únde sô geuúnnét er ðe íro ermafroditum.]

Iouem lázta dáz éin lúzzel. [dáz chít er sörgeta.] nio cyllenius in sínero chénun bármé fône sláfergi ze tràgi gefienge. únde er sámó so himúoziger. sín árende sô er gebúte triben ne máhti.

Íh uuárd íu fórn guár chád er. in nâh philologie chên. Únde úmbe íro núnna ze diéneste gechóufet háben. 45. né uuéiz uuío mánige disciplinas. | Únde íro ze liebe geuúnnen háben. zú dero zierdo dero édelon uuórto. hártó érsam gespráche. Únde méisterlichó síngen. án hárfun. íoh án lýrun. Tára zú uuéiz íh táz er zóuferlichá. íoh lieblichá séltsani málennes úobet. únde sámó so lébendiu íoh keséliu bilde uuúrchet. érinu únde mármoriniu. Únde lieb

clarius conciliatione deuinxerat, faciendum profecto accelerandumque persuadet, ne itidem cyllenius cypridis lactatus illecebris ermafrodito fratrem gignere succensus optaret. Stimulabat paullulum iouem, ne uxoris cyllenius fotibus repigratus. somnolento repente marcore torperet, et iam uelut maritali uacatione ferratus discursare sub praeceptis iouialibus denegaret. Nam illum iam pridem, ait, philologiae sentio amore torreri, eiusque studio comparatas habere quam plurimas in famulitio disciplinas, ipsumque linguae insignis ornatibus fandi nimiam uenustatem quo placeret uirgini consequutum deinde barbito aurataque cheli ac doctis fidibus personare. Adde quod celebrat mirabile praestigium elegantiamque pingendi, quum uiuos etiam uultus aeris aut marmoris signifex animator inspirat.

ist mir triiuo. sô uuáz imo iunglíchero rátsaminon zierda túot. Únde [chád er] sie iu fórn geminne. dár úmbe gefristet hábeti. nio er sô fruô gebiende. dânn er náhtes lóufôn solti. úmbe trágheit síh lichesoti inęqualem. dáz chít únébenfértigen. únde fóne diu gespátten.

[Sín stérno ne ist tánne nieht ébenfertig. sô er dia bréiti des signiferi ze férro begrífet. únde er deste spátor diu zéichen dúrh kát. tóh er gáhoe.]

IOUIS SOLLICITUDINEM. IUNO CONATUR AB- RUMPERE.

Tò ántuuurta dés iuno.

Tánnan sól er chád si ze déro gebien. tíu ín ne láze sláfen dóh | er óuh uuélle. Ist íoman der síh chéde ne ⁴⁶. uuízen dia árbeitsamen uuáchâ philologie. únde dia bléichi íro émezigen únsláfes? Uuéliu ánderiu uuás nóh quón táges únde náhtes crúnden hímel. únde mére. únde hélla? íoh állero góto gesáze. geuuárlichó scródondo irfáren? Uuéliu uuás quón zéllen daz keuuúrche dero uuérhte? Únde die píugen dero planetarum ríngo? Álde die sín- uelben fínf ringa díe latine héizent equestantes? Álde die zìero in hóhi háldenten únderláza dero planetarum ríngo?

Totum certe complacitum est, quicquid comit decorem iuuenalium gratiarum. Se igitur eos iam pridem amore mutuo colligatos idcirco paullulum distulisse, ne in thalamum primaeva affectione festinans, quum discurrendum esset, totis noctibus repigratior paullulum simularet anomalum. Tunc iuno, atquin ait eiusdem conuenit uirginis subire uinclum, quae illum etiam quiescere cupientem coniuere non permittit. An uero quisquam est, qui philologiae se asserat peruigilia laborata, et lucubrationum perennium nescire pallorem? Quae autem noctibus uniuersis caelum, freta, tartarumque discutere, ac deorum omnium sedes curiosae indaginis perscrutatione transire, quae textum mundi, circulorumque uolumina uel orbiculata parallela, uel oblique decusata (i. ornata) polose (i. alte)

Únde die unárba dero áhson? Unér zálta dáz álsáment sél-bero dero stérnon mánigi sô ih unáno. áne philologia mit chlénnero ánalígungo? [dáz chít tíu díen állen chlénno ána lág.] Uuío ófto ne hórtá ih tie góta síh chlágon. íro nóte-gungo únde íro dúingennes. táne sí sie ráuente ze bétte gáht álde ze míltero náht. mit únmezigero flébo ze íro

47. báte chómén. | Sô férro íst taz tánnan. dáz er sáment. íro íeht múge trákon álde tuálon. dáz sí in nótte erbúretén únde gesuúngenen féttachen. die uuítina eruuállon. die úzer hálb tes hímeles sint.

[Uuánda ratio lèret únsih íob chòson fóne díen. díu úzer hálb téro uuérhte sint.]

Zíu súlen dánne die brútloufte gèspáret uuérden síd ih míh flígo zuéio uuácherro fúre éinen?

SUPERUENIENS PALLAS ADHIBETUR CONSILIO.

Únz iuno háftentiu ze íoue hóhor sízzentemo únde. dára ze íro geháltemó súš rédeta.

[Dáz chít er. uuánda éther hóhera íst táne aer.]

Ínindiu liez síh níder lángeímo díu scóna pallas fóne íro stéte. díu héíteren liehtes íst únde hárelíchoren. [Uuánda sapientia chít fóne íro sélbun. Ego in altissimis habito.]

limata axiumque vertigines, quum ipsorum puto siderum multitudinem numerare, nisi haec philologia gracilentia quadam affixione consuevit? quoties deos super eiusdem coactione et constantia conquestos, quum eos concubiae aut intempestae noctis silentio quiescentes ad se uenire inaudita quadam obsecratione compelleret. Tum uero abest, ut sub hac possit pigrescere intricarique cyllenius, ut commotis ab eadem suscitatisque pennis extramundanas petere latitudines urgeatur. Cur igitur, rex optime, differuntur nuptiae, quum pro sola athlantidae sollertia duos uigiles repromittam? Haec quum iuno affixa, ut adhaerebat elatori plurimum ioui, acclinatis eius auribus intimaret, de quodam purgatoris uibrantiorisque luminis loco allapsa, sensim pallas corusca descendit, atque ita ut uidebatur

Únde óbe flógerzende sámo sò ze iouis hóubete háftendiu. kestátota sî dôh in êinemo búrllichemo séze.

Sô dia iuppiter álso er óberoro uuás sínero uuírttenno. uuíder sêlb síh kesáh. spráh er íro sús zû. |

Uuólge dierna, mîn dêil deġ bézesto. uuánda dà mînes 48. hóubetes tóhter bíst. ze státo bíst tu chómen mercurio maiun súne. Tú hára chómen síst kebéteniu. alde dáz mîn rât âne díh ne sólta sín. álde dár úmbe dû chómest. táz mîn uuíllo ze léibo ne uuérde. uuízist quisso cyllenium unéllen ze philologiae gehien. Íh ne hábo nóh tar ána nieht penéimet. fernímo gerno uuáz tu ís ratêst. Íh uuéiz uuóla. uuío ántfanglih ío díř sîn. íro unerdrôzenen árbeite, únde uuío sí bezelet sî ze dínen mítegegong. Fóne díu í-t réht. táz tú námohaftôst kechiësest. únde gesképfest. ál daz tú an íro kehileiche uuéist ze beuuáronne.

ALIOS POTIUS DEOS AD HOC CONSILIUM PALLAS DICIT INUITANDOS.

Sî dô éteuuaz síh mîdentiu. únde fóre mágedlîchen scámon erróteudiu. únde mít íro róten hóubet túoche díu óugen ferfáhende. úberlégeta sî ioui. dáz er sîa máged frâ-

uertici iouiali inbaerere, superuolans tandem constitit sublimiore quodam annexa suggestu. Quam quam iupiter, ut iugali elatior adhaerebat, de proximo contiguoque suspexit, sic exorsus: O uirgo, nostri pars melior, opportune uotis intermixta maiugenae, quae siue deliacis uocibus permulsa descendis, siue absque te iouis non erat formare consilium, seu consensus noster ne multus uideretur approperas; noueris tamen philologiae cyllenium nuptias postulare. Nondum mea prompta sententia est; exspecto quid suadeas. Noui quippe quam eiusdem uirginis incessabilis labor tibi semper acceptus, et ut e tuis numeretur illa pedissequis. Par est igitur ipsa praesertim decernas, quicquid de eius conubio prouisura dispensas.

Tunc pallas aliquanto summissior, ac uirginalis pudoris rubore suffusa, oculosque peplo, quod rutilum circum caput gestabat, obnubens, improbrabat aliquantum, quod

49. geta des kebîleiches. | Óuh méist téro gehîleiches. tia sí úmbe íro geséllescaft ío géрно uuissi úngehíta. áne dáz inthêrêta sí síh tísses rátes. tár úmbe. dáz sí állero hirâte sô úzenan sí dáz sí in arithmetícam ze íehenne. nóh hílichó ne bére. nóh sélba hílichó gebórn ne sí.

[Septenarium numerum ságet arithmetica pal-ladi gelíchen. uuánda er úzer ánderro numero ge-uuórht ne íst. nóh sélbo ánderen ne uuúrchet. sô díe álle díe fóre ímo. únde nâh ímo sínt. únz án zêne. Duo tres quatuor quinque die uuúrchent. Áber octo nouem decem sínt úzer ín geuuúrchet. Èiner septenarius íst úngeuuúrchet. íoh únuúrchende.]

Sâr dâr míte erbárota sí éinfara máged. [téro ánderiu gelih ne íst.] día coronam síben skímon [mít tien septem liberales artes gezêichenet sínt]. nío sí dára ne cháme ze dero gemêinsami dero brútloufto.

[Dáz íst fóne díu. uuánda sí uuile rationem áne día uuáhí dero uuórto.]

Uuánda dóh iuppiter gnôto fórderota íro rât. pedíu chád sí gehíte góta. únde getrágene gútenna ze demo ráte súln geuúiset uuérden. Únde êra uuésen cyllenio. dáz ímo dero ánderro góto gelúbeda. dén gehíleih scúofe. ze lône sínes
50. námohaftesten díenestes. dén er ín dúot pótescaft tribendo.

super nuptiis uirgo consulitur, praesertimque eius quam propter consociationis officia manere cuperet semper intactam. Dedignatur praeterea huius modi adhibere consensum, quum ita expers totius copulae censeatur, ut neque de ulla commixtione progenita, neque ipsa procreari quicquam arithmetica teste monstretur. Ac tum septem radiorum coronam foliuaga uirginitas renudauit, ne futurarum causis et copulis interesset. Quia tamen eius optauerat iupiter exegeratque consilium, suadet deos maris dearumque grandaeuas in haec decernenda conduci. Quippe conuenire cyllenio, ut pro officiorum praemiis potissimorum fauor caelitum eius uincla sanciret.

Unde iouis penēmeda sō fāren chēiserlichost. sō si fōre dien gōten ersprēngēt uuīrdet. únde díā brūt ánderes ne gezémen cillenio. sī ne uuérde mīt tes hértuomis ráte ún-
dōdig ketān.

[Táz sī, mortalis sī. dáz slāhet sia ána. fōne íro mūoter fronesi. dáz chīt prudentia. uuánda prudentia sēsuli ne mág immortalitatem nēht ke-
frēhton. áne mīt tīen uuérchen dero uuárun sa-
pientię. Uuéliu íst taz? Táz íst spiritalis et an-
gelica vita.]

Sō si dés cnāoge rédeta. sō gefólgeta íro is iouis unde iuno.

Tò híez man iouis príuearun. [éina dero parcarum.] áfter órdeno. únde státelicho. díe hímelsazen dára uuīsen.

Ze ērist tie hērosten. díe iouis íngesíde híezen. dero námen díu hímeltougeni ne uuólta gefíutpāret uuérden. únde ín geméinen námen gáb fōne éinrátigi. uuánda sie álliu díng sáment ioue kehéizent.

[Tér námo íst penates. sámo sō panates. dáz chīt omnia consēntientes.]

QUI CAELICOLUM PRIMI UOCATI SUNT.

Sinen brūoder vulcanum ēiscota iuppiter ímo sélbo. so uuío er nío ába sínemo fíurinen stúole ne erbēizta. [uuánda er íst ētherius ignis.]

Augustius quoque fieri iouiale decretum quum coetu deorum attestante deprimitur, ipsamque nupturam deo conuenire non posse, nisi superi senatus consulto mortalis esse desineret. Id genus plurima suadente tritonia, regum coniugum uterque consentit. At mox iouis scribae praecipitur pro suo ordine ac ratis modis coelicolas aduocare, praecipueque senatores deorum, qui penates ferebantur tonantis ipsius; quorumque nomina quoniam publicari secretum caeleste non pertulit, ex eo quod omnia pariter repromittunt, nomen eius consensione perfecit. Vulcanum uero iouialem ipse iupiter poscit, licet nunquam ille de sede corusca descenderet.

51. Tò | uuárd kebóten dáz tie námohaftesten geëiscòt uuúrtin. sín sélbes kemeínskezzen. déro sáment imo dóh zuélife sint. Tie óuh ennius in zuèin uèrsen sús pegrifen hábet. Iuno. uesta. minerua. ceres. diana. uenus. mars. Mercurius. iupiter. nereus. uulcanus. apollo.

Únde nóh tánne sibene. áne die zuélife.

Uuáren dára náh ze ládonne. gnuòge hóho gesèzene áftir íro grádin. íoh alliu díu góto mánegi. áne die úngefélligen.

[sò manes sint. únde discordia. fòne dien er nóh ságen sól.]

Sár áne tuuála ílton iouis hérechnéhta in misseliche hálba des himelis. uuánda íogeliche dúrh síh súnderigo sázen. Únde dóh íro súmeliche áfter dero léngi des zodiaci èina sélda. álde zuò hábetin [also macrobius létet in somnio cipionis.] sie uuáren óuh tóh ín ánderen. Uuánda áller der himel uuírt ketéilet in séhzen lántskefte.

DE SEDECIM REGIONUM DIIS.

Ín dero êristun sint keséhen náh sélbemo ioue sine rátkeben. húsinga. sálda unde hérd cota. ánagágonnes cót. liumendinga. tougeninga. nahtolf.

Tunc etiam ut inter alios potissimi rogarentur ipsius college iouis, qui bissemi cum eodem tonante numerantur, quosque distichon complectitur ennianum:

Iuno, uesta, minerua, ceres, diana, uenus, mars,
Mercurius, ioui, neptunus, uulcanus, apollo.

Item ex his septem residui, qui inter XII. non uocantur, post hos quamplures alii pro suis gradibus caelites, ac deorum omnium populus absque impertinentibus conuocandi. Nec mora milites iouis per diuersas caeli regiones approperant: quippe discretis plurimum locis deorum singuli mansitabant. Et licet per zodiacum tractum nonnulli singulas uel binas domos animalibus titularint, in aliis tamen habitaculis commanebant; nam in sexdecim discernitur coelum omne regiones. In quarum prima sedes habere memorantur post ipsum iouem dii consentes, penates, salus ac lares, ianus, faoues, opertanei, nocturnus-

In dero ánderun buênt âna iouem. dér óuh târ hóho gesézen íst. sô er ín ál|len íst. tér êigeno flégare. únde 52. dér ínbúrgo mars. íoh ter fóre búrgo. Târ hábeta óuh iuno gesâze. Der zuífel gót. Nichessa. Iouis skérara.

[uuánda tonsor in greca lingua silen héizet.]

Fóne dero drittun uuólta er échert éinen dára geládot uuérden. Târ uuâren ínne gesézene iouis spûotkêten. únde sine ôtpudela únde minerua. Die uuâren áber álle dô ze hóue. sáment ioue. ín sínero ánaougi. Uuér sólti áber strít únde úngezumft. tíe óuh târ sízzent. ze brútloufte ládôn. Sid síe óuh ío únhóld uuâren sélbero philologiae? Éiner dér fiurgót. uuánda er des prútegomen fétero íst. tér uuárd tára geládot.

Tò châmen dára fóne dero fierdun. lúhsa diu uuilda. Únde dér díu uuólchen smélzet ze régene. únde éin lar des hímeles. ánderer des héréies. únde dár míte iouis sún sékko.

Fóne dero finftun uuúrten geêiscôt. sô iouis únde innonis hóf fúrefáren uuárd. díu chórngéba. únde der érdcot. únde dero érdo fátir uulcanus. únde der ána-búrto.

que. In secunda itidem mansitabant, praeter domum iouis, quae ibi quoque sublimis est, ut est in omnibus, praedia-tus, quirinus mars, (i. pacificus) mars militaris, iuno ibi quoque domicilium possidebat, fors etiam, lymphae, diique iouensiles. Sed de tertia regione unum placuit corrogari. Nam iouis secundani, et iouis opulentiae, mineruaeque domus illic sunt constitutae. Sed omnes circa ipsum iouem fuerant in praesenti, discordiam uero ac seditionem, quis ad sacras nuptias corrogaret. praesertimque quum ipsae philologiae semper fuerit inimicae? De eadem igitur re-gione solus pluton, quod patruus sponsi est, conuocatur. Tunc lynsa syluestris, mulciber, lar caelestis, nec non etiam militaris, fauorque} ex quarta regione uenerunt; corrogantur ex proxima transcursis domibus coniugum regum, ceres, tellurus, terraeque pater uulcanus, et genius.

Fóne dero sehstun uuúrtent óuh ir geládot iouis
 53. sune | dú fuoter gót. únde dá spélsékko. sámént spúote
 dero súnnún dóhter. Uuánda dér búrghalto uuígant. únde
 der stétegót [tér óuh ánaburto héizet.] tie uuúrten fóre
 geládot.

Ter uuíngot únde der frámsspúotesáre pales. uuúrten
 óuh keládot fóne dero síbendun. Úndriuua uuólton síe óuh
 tára. áfter lángemo getráhtede. uuánda sí diccho cille-
 nio dienota.

[Uuár dienota sí cyllenio? Áne sô rhetorica
 únréhto uádôt. únde sí uerisimilia chôsot. fúre
 uera. Pedú chád philosophia fóne íro in conso-
 latione boetii. Quae tunc tantum recto tramite —
 non deserit.]

Tiu áhtôda uuárd fúrefárn. uuánda dánnañ álle die óberen
 geuúiset uuúrten. Eíner des lénzen niuuo rát. uuárd tán-
 nan dára geuúiset.

Fóne dero níundun. uuárd keládet genius úzer iuno-
 nis séldon.

Áber dú méregot. únde hérdcot. únde dú állero díngo
 sámaháfting. íoh tú unfúrhta. únde dú uuíllolf ir cháment
 fóne dero zêhendun.

Fóne déro éinlístun chám díu uuílsalda. únde uuílmáht.
 únde fabor der bírte. díen únhólden feruuórsfenen. uuánda
 die ne mahton chómen fúre iouem. |

Uos quoque iouis filii pales et fauor cum celeritate solis
 filia ex sexta poscimini. Nam mars quirinus et genius
 superius sunt postulati. Sed etiam liber ac sceundanus
 pales uocantur ex septima. Fraudem quippe ex eadem
 post longam deliberationem placuit adhiberi, quod crebro
 ipsi cyllenio fuerit obsequuta. Octaua uero transcurritur,
 quoniam ex eadem cuncti superius corrogati, solusque ex
 illa ueris fructus adhibetur. Iunonis uero sospitae genús
 accitus ex nona. Neptune autem, lar, omnium cunctalis
 ac neuerita, tuque conse ex decima conuenistis. Uenit ex
 altera fortuna et ualitudo, fauorque pastor manibus refuta-
 tis; quippe hi in conspectum iouis non poterant aduenire.

Fóne dero zuéleftun uuárd échert ter féstenâre geládôt. 54.

Fóne dero drittezendun châmen úrlaga. Die ándere dâr gesézene. uuâren dero únholdon góto gezuáhtes.

Fóne dero fierdozendun uuárd keládôt ter álteót. tér sáte machot. únde sín himel iuno. *) [Dáz íst sín uuírten ops.]

Ter hélló iouis únde die liut cota. die châmen fóne dero finftezêndun.

Fóne dero séhszêndun. uuárd náhtolf [tér óuh ín dero êristun sáz]. únde die márchôn hûotera geládôt.

Sô sie fóne állen lânden des límeles. [dáz chít fóne állen zonis] sús keládôt uuírten. sô uuírten dô die úzenan rínges héizent. fóne sélbes tes prûtegomen mánungo geládôt.

Únde dára nâh tie méistera dero gaskéftô. íóh frôno núzzedo. íóh tie des sínnes hûotent. únde álliu díu mánegi dero ánuuáltôn.

Uuér mág sô gnôte. [dáz chít sô chúnig] áfterchomo sín numę. daz er sie gezéllé?

[Numa uuás ter ander chúnig ze romo nâh romulo. Tér éino zócchota síb. táz er sáment tien góten sélbo sprâche. únde sie ín lértin uuélichiu sacrificia álde uuéliche ceremonias ér ín

*) Kann auch uino gelesen werden.

Ex duodecima sancus (i. qui sancit) tantummodo deuocatur. Fata uero ex altera postulantur. Caeteri quippe illic dii manium demorati. Bis septena saturnus eiusque caelestis iuno consequenter acciti. Ueiouis, ac dii publici terquino ex limite conuocantur. Ex ultima regione nocturnus, ianitoresque terrestres similiter aduocati.

Ex cunctis igitur coeli regionibus aduocatis diis, caeteri, quos azonos uocant, ipso commouente cyllenio, conuocantur. Tunc elementorum praesules, atque utilitatis publicae mentiumque cultores, omnisque populus potestatum, quis numae multus successor indicat?

bringen sólti. Sid er sie bechenâta. ûnde in so
gesuâs uuâs. sô máhta er sie óuh zéllen.] |

55. Tíe gesámenoten síh álle fône iouis kebóte in die hímel-
faltenza. in skínenten stérnôn.

[uuánda sô mánig cot sô mánig stérno.]

EX CONGREGATIS ALII PRAECINCUNTUR AD OFFICIA.

Tò huôta ianus tero túron. iouis sárlinga stâonden
fóre dien túron. Álle die dâr in gân sóltôn die uuísta be
námen. dára in fama lúto rûofendiu. [uuánda sí uuéibeles
ûnde scúltheizen ámbaht hábeta.]

Aber in demo iouis státa hûs. [ih méino in sínemo
fórziche. dâr die liúte guón sint ze stânné.] dâr tréib
trátero spúote dáz únuuendíga hímel lôz éin uuíb tíu
adraslia héizet.

[taz chít petrosa. Si unâs tés lieza. uuénne

íoman sólti gebôrn uuérden álte erstérbén.]

Imarmene [dáz chít continuatio temporis] infieng tíe fône
dero uuérbûn spríngenten rínga. mít íro geuuúndenen
brúst tûoche.

[Uuánda in zító gelih uuérden ûnde írstér-

bent ménnískén.]

Uuánda áber tres parce iouis prícfarun. síne réda filo ge-
uuâro seríbent. ih méino eloto. [dáz tír chít euocatio. s.
hominum de non esse in esse.] ûnde lachesis. [táz tír
56. chít sors s. qualiter uiuant.] ûnde atropos. | [taz chít
absque ordine s. moriendi. uuánda sie in állen álteren er-
stérbent.] Tánne síe gesâhín daz hêrote síh sámenon

Qui confestim omnes imperio iouis conuocati, in aulum cae-
litem cum uibrantibus uenere sideribus. Tunc ianus in limine
militesque iouis ante fores regias constiterunt, ingressuros
etiam cunctos nominatim uocabat fama praeconans. At intra
consistorium regis quaedam femina, quae adraslia diceba-
tur, urnam caelitem superamque sortem irreuocabilis raptus
celeritate torquebat, excipiebatque ex uolubili orbe deci-
dentes speras peplo inflexi pectoris imarmene. Cloto uero
lachesis atroposque, quoniam sententias iouis orthographae

in daz sprâchhûs. Unde sêlben iouem sîh chûninglichogâreuen. Sô unâztôn sic îro grîffela. álso scribun súln. unde dero búocchamero flégerun. unde blânoton îro tabel-
Ias. ze scribenne die tâte unde dén rât tero hîmiliseon.

PER INSIGNIA IOVIS MUNDI FIT DESCRIPTIO.

Iupiter sîn gegâreue dô ána légende. dáz er échert ánalegeta. sô er in sprâcha gân uuólta. ána sázta er demo houbete chûninglichero smîdo glízenda coronam. Unde bedáhta er den nól mît éinemo rôtemo tûoche. dáz imo pal-
las tíu uuérch méistera uuórchta.

[Táz íst ter septenarius numerus palladis.

tén sí gegében hábet tien rôtenten planêtis.]

Tára nâh úmbe téta er sînemo uuizen genuáte. [sô diu lúft ze óberost íst.] clásefareue hélina. [sô diu luft níde-
ror íst.] Tie dir getópfôte. mît stérnahten oûgon. mánige skîmen dúrshkînen. [Uuánda dúrh tia lúft skînent tie stérnen.]]

Tò réihta er mît tero zeseuuûn zuèi sínuuelbiu chli-57.
ue. [dáz chît zúo (*sic*) spêra.] èina gelícha gólde. [sô diu súnna íst.] ándera gelícha electro [sô der nâmo íst.] Mît tero uuínsterun ferdrúhta er sámo so línendo. sína níun-
liutigun lyrun.

[uuánda sí níun séiten hábet. Sibene dero

studio ueritatis excipiunt, utpote librariae superum, archiui-
que custodes, quum senatum curiamque contrahi, et ipsum
tonantem, exuuiis indusiari publice cernerent, magistratus
in acta caelestiumque consultum, stilos acuunt cerasque
componunt. Tunc iupiter publica et quae senatum con-
tracturus assumit indumenta percipiens, apponit primum uer-
tici regalis serti flammantem coronam, contegitque ex posticis
caput quodam uelamine rutilante, quod ei praesul operis pal-
las ipsa texuerat. Dehinc uesti admodum candidae obducit
amictus hyalinos, quos stellantibus oculis interstinctos crebri
uibratus ignium luminabant. Tunc duo globosos orbes, quo-
rum unus auro, electro alius praenitebat, dextra porrectiore
corripuit; laeua enneaftongon chelin innitenti similis impri-

singenton planetarum. den áhtoden dero lútreistun
 himelspero. den niunden dero uuázero dôzes hier
 in érdo. Tén éinen dôz hòret man. die ándere
 sint sò ferdrúcchet. táz sie nioman ne hòret.]

Tellus skúohta in mít crásefáreuuen scúhen. sámó grúonèn
 sò smaragdus íst.

Er sáz áber án éinemo bizucche. úzer fáuuen féderon
 genuébenemo. únde geféhtemo.

[Uuánda diu lúft sízzet. án dero geblúomô-
 tun érdo.]

Fóne démo lôzta in mánega uuís ketópfotiu. íoh kefèhtiu
 fáreuua. [álsó in lénzen diu érda getán íst.]

Únder dien fúozen bárg er éina drízinga fúrkun.

[díu neptuni íst. Uuáz bezéichenet tíu áne
 três naturas aque. íh méino dáz sí mobilis únde
 potabilis únde liquida íst?]

ITEM EIUS DESCRIPTIO PER INSIGNIA IUNONIS.

Iunonis stuól stúont níderor. gerístlichó gegáreter.

[Níderor fóne díu. uuánda aer níderor íst
 dánne ether.] |

58. Sí sáz kehúltiu mít íro uuízhullun. Uuás íro ouh ána getán.
 íro houbet pánt. keuuórhtez úzer tíuren gímmon. Tár uuás
 ána díu grúoni skithidis lapidis. [tér fóne skithia chúmet.
 únde dánnan genámot íst.] íoh tér dráto blígskímo ceraunio-
 rum díe fiurfáreuue sint. [únde fóne demo blícche genámot
 sint. uuánda ceraunium grece fulmen chít latine.] íoh tíu

mebat. Calceos autem smaragdineae fluctu uiriditatis herbosos
 uestigiis eius tellus annexuit. Insidebat autem ex pauonum
 pennis intertextae oculataeque pallae, ex qua multicoloribus
 notulis uariata pictura uernabat. Sub calceis uero fuscinam
 deprimebat. Huius suggestui iunonis subditus consessus, haud
 indecenter ornatus, ipsa uero tecto capite, lacteo quodam
 calumnate, praenitebat, cui gemmis insitum diadema pretio-
 sis; nam neque scythidis uirecta, nec cerauniorum uibrans
 fulguransque lumen, nec flucticolor iacyncti credebatur ab-

bláua misselichi des iacyncti. Dia hóubet zierda álla. bráhta iunoni taumantias.

[Táz chít mirabilis. tíu oúh yris héizet. Yris in nube táz íst sertum iunonis. Tár síhet man ána dia fáreuua skithidis, únde ceraunii. únde iacyncti.]

Íro análútte uuás íro brúoder gelih. dúrshítigez fóne émezigero liebsami.

[Uuáz mág etheri gelichera sín. dánne aer. sô heiter íst? áne dáz ér ío in gúotemo íst. sí grúnzet áber diccho fóne ungeuútere. Aether íst ío stille. aer uuárt ófto getrúobet.]

Íro uuát uas kelih yalı lapidi dér lútterer íst. áber daz hóubet túoh uuás tímbercz.

[Uuánda diu lúft íst túrshítig. uuólchen únde nébel sínt trúobe.] |

Úbe áber lieht tar ána cháme. sô skíne sár únder dien 59. úmbe hábenten nébulen. ételih elíz tero héiteri.

[Álso iz tánne féret. sô diu uuólchen únde der nébel síh pegínnent skéiden.]

Sí in dero zéseuuun den blíg hábende. únde án dero uuínsterun éina timpanun mít prútelichen chláfleichen. íoh tár úndere hírlícho ersuúzzende. téta sí dia érda fóne démo flòdere ernázen.

[Táz íst poeticum. dáz ter régen sí iunonis suéiz.]

esse profunditas. Sed totum illud sertum capitis taumantias obtulisse reginae caelitem ferebatur. Ipsius uero diuae uultus assidua perlucens gratia, fratri consimilis, nisi quod ille immutabili laetitia renidebat; haec commutationum assiduarum nubilo crebrius turbidabatur. Nam uestis eius hyalina, sed peplum fuerat caliginosum; quod tamen si appulsu cuiusdam luminis tangeretur, inter obumbrantes nebulas sudae perspicuitatis gratia praeniteret. Haec fulmen dextra, laeua sonorum bombis terrentibus sustinens tympanum, sub quibus plurimum sudans ima subiecta roscidis (i. aquosis) uidebatur inundare fluoribus. Illius uero calcei

Íro scúha uuàren sáleuue. áber diu sóla. zóh ze náht fáreuuo.

[Uuánda míttiu náht íst ío finsteriu. áne ín plenilunio.]

Úmbe diu chnú. hábeta sí éina bíndun missefareuua. díu óugta síh uuilon óffeno. uuilon uuárd taz tíu fèhi dar ána zegándo síh kedúnnerota. únde sò gáreuuo fersuánt. sámó so dár fóre níeht sólehes ne uuáre.

[Táz íst kespròchen fóne dero fèhi des méris. únde állero suébe uuázero.]

DE INTELLECTUALI MUNDO.

Sús chúninglichó gáro sízzende. scóuuoton síe fóre ín éina speram. úfen éinemo stúole lígenda. ín mánigfalta 60. uuís kezéichen|da. Tíu fóne állen elementis sò zesámene gedúhet uuás. taz níeht tár ána ne bráste. álles tés tíu natura begrífet.

[Állez taz uuérlt píldé uuás sáment fóre ío uís óugon. uuánda ín gótes múote. únde ín gótes prouidentia. uuás ío gebíldot. únde sáment pegrífen. díu súnderíga mísselíchi állero creaturarum. Táz íst tíu primordialis causa. día plato ideam héizet. nâh téro dísiu ánasíhtiga uuérlt kescáfen íst.]

Án déro spera uuás ter hímel áller. lúft únde uuázer. érda

admodum furni: quorum solea atrae noctis nigredine coloratur. Nam eiusdem genua, zona quidem diuersicolor ambiebat, quae nunc perfulgido resplendebat orbe, nunc uanescentis gratiae tenuata uarietas ita penitus obliquabat, tanquam nihil habuisset ante discolorum. His igitur indumentis decenter ornati, ante consessum in suggestu sidereo positam quandam speram celatam uarietate multiplici conspiciantur, quae ita ex omnibus compacta fuerat elementis, ut nihil abesset, quicquid ab omni creditur natura contineri. Illic omne coelum, aer, freta, diuersitasque tel-

érda únde hélla. Ióh púrge únde geuuígke. ióh állero sláhta tier. únderskeitigo ióh sáment. Tíu spera uuás tíro uuérhte gescáft. únde bilde. Uuáz álle. únde uuáz iogelíche liute állero dieto. tágeliches ílen getûon. dáz skínet ál úzer démo. spíegule des píldonten gótes. [Táz uuírt ál erséuuen ín déro spera.] Uuén ér uuólti lâzen gedíhen. álde míssedíhen. únde uuén gebórn uuérden álde erslâgen uuérden. dáz píldota er ímo ál dâr sélbo | mít sínero hánt. Uuélíh 61. lânt er uuólti ferdôsen. álde gesálígon. uuuôste uuésen. álde búhafte. dáz kemísselichota er ál. sélbchostíger scáffare.

Tísen állelichen úrlag ín déro spero scóuuonde. ióh sképfende. hiez er ín lâzen dáz hêrote dero góto.

SATURNUS ET OPS ET CETERI PROCERES ADMISSI.

Sô uuio dô sáment íngíengin díe díu uuíha chráft íro gótheite námolose héizet ío dóh gágen díen hêresten. únde méist gágen íro zuéi fórderon. stûonden síu úf.

Saturnus íro fáter lázota án sínemo gánge. ióh únspúotig uuás er ís. Únde mít pláuuemo túoche behúlter.

telluris, claustraque fuerant tartarea. Urbes etiam, com-peta, cunctorumque species animantium, tam in specie quam in genere numerandae. Quae quidem spera imago quedam uidebatur ideaque mundi. In hac quid cuncti, quid singuli nationum omnium populi quotidianis motibus agitent, pede reformantis speculo relucebat. Ibi quem augeri, quem deprimi, quem nasci, quem occidere iupiter uellet, manu propria ipse formabat. Quam terrarum partem disperdere, quam beare, quam uastam quamque celebrem cuperet, fictor arbitrarius uariabat.

Hoc igitur fatum publicum conspicans componensque deorum senatum iussit admitti. Quamuis intus, quos in-nominabiles sacra uis testatur, intrarent, tamen etiam pri-matibus diuum, praesertimque parentibus uterque consur-gunt. Uerum sator eorum gressibus tardus ac remorator incedit, glaucoque amictu tectus caput. Praetendebat dextra

trûog er án dero zéseuuun éinen fiurenten drácchen. dér daz iâr bezéichenet. sînen zágel slíndenten. dés námo sò man uuânet tíá iâr zála úns keóúget.

[Táz íst fòne díu. uuánda er grece héizet tez. táz tír chít comedens. án démo námen bezéichenet tau. CCC. e. bezéichenet. V. zeta bezéichenet. LX. Sò máinig tág íst ín iâre. íh méino. 62. CCCLXV. | Únde ímo gefállet táz er héize comedens. uuánda tempus frízet ál dáz tír íst. Fòne díu chít iz ín bíuuurte. álder ál genímet.]

Sín gránui. uuás uuínterlichen snéuuen gelih. Sò uuío man uuáandi. dáz er áber chínt uuérden máhti.

[Uuánda iâr eráltèt ze tuíntere. únde eriúnget ze lénzen.]

Sín chéna íst ketrágenlih únde föllide. Únde dóh sí féselig múoter sí. mít chínden befángeniu. dóh pedáhta íro blúomfêhun uuât éin grásegiu hùlla. [Uuánda díu érda íst tícchesta dero elementorum. sí íst ouh féselig. únde grásegiu.] Ín déro dir fölliglichó lágén díe scázza góldes únde gimmon. íoh állero geuuáhste. únde álles tés rátes tero sámon.

U E S T A.

Ze íro hábeta síh uesta. díu íro geáltera uuás.

[Fíur íst ében ált tero érdo. únde líget ferbórgen ín dien stéinen. únde ín dien érdlucheren. álso ín ueseuo campanië skínet. únde ín ethna sicilië.]

flamniuumum quendam draconem caudae suae ultima deuorantem, quem credebant anni numerum nomine perdocere. Ipsius autem caniciens pruinosis niuibus candidabat, licet etiam ille puer posse fieri crederetur. Eius coniux grandaeva corpulentaque mater, quamuis fecunda circumfusaque partibus, tamen floridam discoloramque uestem herbida palla contexerat. In qua totus gemmarum metallorumque census, atque omnium prouentus frugesque sationum larga admodum ubertate ferebantur. Huic uesta, quae etiam coeua eius fuerat, adhaerebat.

Tiu getórsta ioui daz hóubet chüssen. uuánda sí sín mágezoha íst. únde sí ín bármôta sô man ságet.

[Uuánda çelestis ignis íst óbe etherem. únde úmbe etherem. únde dáz chédent philoso|phi mít érdfiure gezúgedôt uuérden.] 63.

S O L.

Náh tien uuárd tára ín geeiscot. tér goldfáreuuo sol. mít sínero uuízun suéster luna. Tén fúre fúor. sô er begónða chómen. éin rôt skímo. púrpurun gelícher. únde ín rôsfareuuero skóni erskéinda er álla dia fálenza. ánderen zierdon [dáz chít stérnon] síh pérgenten.

[Táz íst tiu gáreuui des hímeles. tia uuír séhen ín mórgen. ér diu súnna úfkánge.]

Ióh sélber iupiter túncheleta fóre sínero skínbari. uuídere uuíchender. sô er íngándo den hóubet skímen érist óugta.

[Táz íst secundum rhetoricam emphaticos keságet. táz chít michellico. latine chít iz exaggeratiue. Íh méino uuío ióh sélbes iouis stella. tíu fóre filo glánz íst. tánne úrouge uuírt. sô diu súnna stât skínen.]

Sélben die spere die iupiter ín hénde hábeta. [íh méino sélben die stellę solis et lunę.] die skínen gágen demo speculo dés íngelégenen liehtes. [Síc infiengen ín síh. tíu lieht tero góto. apollinis únde lunę.] | Áber díu ge-64. fêhta únde díu ziero gegáreta iuno. erblichendiu fóne íro

Quae quod nutrix iouis ipsius, suoque eum sustentasse gremio ferebatur, caput regis ausa est osculari. Post hos candida cum sorore sol auratus expetitus; qui mox ut coepit ingressui propinquare, purpurae rutilantis puniceus quidam fulgor anteuenit, et rosulenti splendoris gratia totam aulae ipsius curiam obstupefactis caeteris ornatibus illuminauit.

Ast ubi primos honorati capitis radios ingressurus immisit, ipse etiam iupiter paululum retrogressus sub immensi nitoris lumine caligauit. Spere uero orbesque, quos dextra sustinebat, ueluti speculo cognati refulsere. Iuno autem diuersicoloris illustris ornatibus, ac uaria uelut speculo

liehte. sámo so fóne gelégenemo spiegele. uuárd si in uuizero héiteri.

[Also diu lúft io dánne ist. sô diu súnna úfkát.]

DESCRIPTIO ESTIUI TEMPORIS.

Apollinis corona uuás keríngtiu únde glizendia. Zuélif tíurero stémo glízemen hábeta si. [dáz sint zuélif mánoda des iáres.] Trí uuären án sinemo énde.

[dáz sint tríu súmerzeichen. gemini. únde cancer únde leo. Úbe dù diu ne bechénnist. tíu zéigot tír maior ursa. Uuánda sô si chümit in altitudinem celi. sô sint gemini gágen íro chélun. cancer gágen dien fórdere fuozen. leo gágen dien áfteren. Sélbiu ursa ist zù demo nôrde. mánelichemo zéichenháftiu. fóne dien siben glátèn stérnon. die áller der liut uuágen héizet. únde náh éinemo glóccun ióche gescáffen sint. únde ében míchel sint áne des míttelosten. Uuelee uuären dárána?]

Lichinis [tér purpureus ist. únde dánnan genámôt ist. taz er lucernę gelih ist. diu grece lichinis héizet. Dér ist geminorum. únde iunii mensis. uuánda dánne purpurei flores chóment. Áber] astrites [ist éin uuíz stéin. genámoter ab astro. dáz chít a stella. uuánda man dár inne síbet sámo
65. so | éinen stérnen uuárbelôn. Dér ist cancri únde iulii. uuánda er gelich ist tien uuízen. únde ében míchelen zuéin stérnon. die in cancro méisten sint. únde aselli héizent.] Cerannos [ist éin fáleuuer stém. fóne fulmine gehéizener. Dér ist leonis. únde augusti. uuánda diu súnna dánne prénnet. sámo so blíg fiur.]

Tie gemmę benámen dáz mít téro dráti íro skímon.

cognato luminis gemmarum luce resplendens, candentibus serenis enituit; erat enim illi in circulum ducta fulgens corona, quae duodecim flammis ignitorum lapidum fulgurabat. Quippe tres fuerant a fronte gemmae: lychnis, astrites, et cerannos, quae eius effigiem reuerendam a cognitione conspi-

dáz in ánaséhente ne bechnáton. Unde éiniu nuás kenómen sô man chád úzer démo gilse cancri. ánderiu úzer leonis óugôn. diu drítta úzer démo énde geminorum.

[Dáz chád man fône diu. uuánda sie dien geliche sint. álso iz keságet íst.]

U E R I S.

Ándere sébse skinen án dien síton dero coronę. Déro íst éiner smaragdus.

[állero stérno grûonesto. fône amaritudine gehéizener. uuánda io grûone éiuer íst. Tér íst kegében tauro únde maio. uuánda dánne íst loub únde grás in ale grûoni. Taurus íst únder demo síbenstirne. únde sîn houbet íst mít fínf stérnon sô gescáfôt. táz man éinen síhet án dero mûlo. éinen án demo uuîsteren óugen. zuéne án demo zéseuuen zesámíne chlébente. díe fûre éinen gezélet sint. Zuéne án dien hórnen. Déro zuéio íst ter zéseuuo. rôl únde filo óffen. Díe fínfe héizent la|tine sucule. greco hiades.]

66.

Ánderer héizet scithis

[fône scithia dännân er chúmet. Tér íst óuh crûone. álso diu érda íst in aprili. sô diu súnna gât in ariete. Án arietis hórnen stânt filo gláte stérnen fiere. nâh tien hórnen gechrumpfe. Díe mág man óuh uuóla bechénnen fône demo síbenstirne. uuánda sie uuésterhálb sîn sint. úude únder zuísken ándere nehéine ne sint. áne des trianguli. daz deltâton (*sic*) héizet. táz mít úndarlichen stérnon gebíldot íst. Áber aries hindersíhet síh ze tauro. únde bedíu sint óuh síne posteriora

cientium uibrantes radiorum fulgoribus occulebant. Quorum alia cancri cerebro, leonis oculis altera, geminorum fronte assumpta tertia dicebatur. Aliae sex ex utroque latere rutilabant, quarum smaragdus una, scythis altera,

bechéret óstert. zú dien fier stérnon. die úns
 ougent. in zilun stánde. sámó so ába fersnítene
 taurum ze dien lánchon. Mit tien bëinon tréttot
 ér cętum. tér imo súnť hálb íst.]

Ter dritto héizet iaspis

[fóne aspide serpente dér in in demo hóu-
 bete tréget. sô man chít. únde dér íst qúh éte-
 uuaz crúone. álsó ouh in martio éteuuaz pegínnet
 crúen. sô diu súnna íst in piscibus. Tér piscem
 bechénnen uuéllé dér aquilonius héizet. tér séhe
 fóne cornibus arietis uuóla férró uuéstert. nórd-
 halb tes signiferi. dár síbet er éin filo skínbarig
 triangulum. uuító indáne. únde ióh úzer finf
 stérnon. die án dien órten. únde án dien sítón
 stánt. kebildotez. Án démo bechéenne sún hóubet.
 Tánnan férró súndert. síbet man án demo signi-
 fero dáz kemáhcha triangulum. úzer fier stérnon
 náh ében míchelen. álsó gebíldotez. álsó in arith-
 metica diu mínnes|ta pyramis kemálet íst. Íh
 méino dáz trî stérnen daz triangulum máchont.
 únde der fierdo. réhto in míttemen stát. Án démo
 bechéenne des mínneren hóubet. tér notius héizet.
 Fóne dien zuéin triangulis piugent síh úf óstert
 íro uincula. mít tien die zágela zesámíne |ge-
 chnúpfet sínt. Ín demo bíugen síhet man pega-
 sum. sámó sô únder zuískeń fískén betánen.]

67.

Únder dero gimmon grúoni. skínen demo mére féseli-
 giu lieht.

[uuánda diu lénzesca súnna getúot féselen
 diu méretier.]

únde diu súzózi des inneren blícches. erskéin dien rínnen-
 ten uuázeren.

[uuánda ouh tíu núzze uuérdent in lénzen.]

iaspis tertia uocabatur. Inter quarum uirorem foeta mari
 lumina coruscans fronti quaedam interiori suauitas resplen-

A U T U M N I.

Témo in míttemen ständen iacincto uuären gefúoget péidenhálb dentrides únde eliotropios. Tie stéina gegrásegotun dia érda in guissen hértou dero zítu. Tie man ságet imo ze sínemo díoneste bráht háben. die zesámíne gerárten zuène gnôza hérbest únde lénzen.

[tía éina temperiem máchont. únde éina léngi dero tágo íoh tero náhto? Eliotropios íst crúone mít plúotfáreuuen strímon. die íoh téro súnnun skímen | blúotfáreuue. únde túnchele gemáchont. úbe er ín éinemo bécchine fóllema uuázeres úz ketrágen uuírt. Pedíu hábet er dén námen. dáz er súnnauéndiger héizet. Dér íst uírgini únde septembrio gegében. uuánda díu grúoni ín démo mánode begínnest kán ín rôtí. Also dú fône demo mēren septentrione leonem bechénnest máht. tér únder imo íst filo óffenero stérnon. sô máht tú únder leone séhen éina smála stráza úndarlichero stérnon. die ydram máchont. únde díh réhto léítent ze uírgine. Tía bechénnest tú sámfto. uuánda sí óffenero stérnon íst. únde gescáffeníu. also éin únebensítig quadratum. Tár síhest tú sia súnthálbtes signiferi. also dú óuh geminos únde aquilonium piscem nórdhálb síhest tes signiferi. Dentrites uuírt keántfristot arboreus. uuánda dentros grece arbor chít latíne. Dáz íst éin uáfeuuíu gemma. díu óuh succinum héizet. tíu úzer den bóumen díuzet. also flíed únde hárz únde díu ába díen bóumen ín dáz uuázer fállendo ze stéine erhártet. Tíu íst mít réhte gegében líbrę únde octobrio. uuánda dánne fáleuet taz loúb. únde

68.

debat. Hiacynthos, dentris, etiam eliotropios utrinque compacti. Qui lapides coloribus suis terras ratis temporum uicibus herbidabant; quos ei ad obsequium numinis recurrentes uer dicebatur et auctumnus munere contulisse.

danne suízzet méist úzer dien bóumen. Iacinctus íst náh temo blûomen gehéizen. Únde uuánda er uuêitiner íst. únde uuilon túnycheler. bediu íst er scorpioní gegében únde nouembrio. ín demo nébel únde túnycheli íst. Uuárte des mánen férte. sô er úzer leone gánge. ér léitet tih ér. er ze dehéinen stérnon chóme | fúre uirginem gándo ze libra. dáz sint zuéne stérnen gnûog míchele. díe chele scorpionis héizent. Sélber scorpío hábet tuuéres án demo rúkke zuéne gláte stérnen ében míchele. díe filo réhto enchédent tien dánnan úf síh zillenten stérnon serpentarii. dér úfen scorpíone stát. túrh tie zuéne mitte íst tes mánen fárt. únde ánderro planetarum. Fóne dien máht tû ín bechénnen. uuánda án ímo die zéichenháftesten sint.]

H I E M I S.

Táz áftera *) téil dero coronę. uuás zesàmine gehéftet úzer ydathide.

[dér fóne demo uuázere genámot íst. únde ouh enidros héizet, uuánda man dár inne síhet. sámó so éinen brúnnen springen.]

Únde úzer adamante.

[dér demo háselnúzechérnen gelih íst. únde den nioman ferbréchen ne mág. áne geuuílobten ín demo búchinen blûote.]

Únde úzer demo cristallo.

[dér fóne glacie genámot íst. tánnan úz man chít táz er uuérde. Ydathides uuírt kegében aquario únde februario uuánda iz tánne filo régenôt. Aquarius íst zéichenháfte. án dien béinen mér danne er fóne dien béinen úf sí. únde án zuéin

*) Es steht áftero.

Posterior autem pars corone ydatide adamante et cristallo lapidibus alligabatur. Hos enim hiems undosa genuerat.

stérnon zesámine chlébenten. die án sínemo uuín-
 steren téile sint. téro hálb er ze capricorno be-
 chêret íst. târ er urzeum hábet. Áber capricornus
 íst zéichenháfte fóne demo lacteo circulo dér
 úber | sín hóubet cât. únde óuh taz er áfter há- 70.
 bet fóre demo zágele dri stérnen uuíto ze gréite.
 únde níder gebógene. ándere dri án demo zágele
 déro sélbun geskéfte. áber úf kebógene. Témo
 íst adamans sáment ianuario mít réhte gegében.
 dúrh tia hérti álles tes tánne gefróren íst. Cristal-
 lus íst sagittario únde decembrio gegében. uuánda
 in démo mânode ísên gestát. Sagitarius íst éin
 filo óffen zéichen. únde uuóla geskéidenez fóne
 dien ánderen. Sín gescáft íst nâh alsólih. sô dés
 mínneren. a. Der fórdere teil íst uuízero stér-
 non. der áfter téil dér ze capricorno síhet. tér
 hábet éinen rôten stérnen. mēren dānne die án-
 dere sîn.]

ITEM DE EIUS HABITU ET FORMA.

Tû uuândist sélbiz taz sín fáhs uuésen gúldinez. únde
 síne lóccha gefédelgoldôte.

[Fédelgóld. táz chít filo dúnne góld. uuánda
 sô man iz túnnesta gesláhen mág. táz héizet brat-
 tea. i. lamina tenuissima.]

Án demo ingänge hábet er éines scônis chíndes kelíchi.
 [uuánda diu súnna in mórgen chíndiskiu íst.] áber in mít-
 temo gänge éines trâtes iúngelinges. [álsó óuh tiu hízza
 stárchesta íst in míttēn dág.] áber án demo úzláze [ih
 méino ze ábende] éines | erlégenes álten. Tóh súmēlichen 71.
 dùohtí. dáz er zuélif píldē oúgti.

[nâh tien zuélif stúndon des táges.]

Ipsius uero diui auro tinctam caesariem comasque crederes
 bratteatas. Facie autem mox ut ingressus est, pueri reniten-
 tis, incessu medio iuuenis anhelis; in fine senis apparebat
 occidui; licet duodecim non nullis formas conuertere crede-

Ér uuás sélbo fiurin.

[táz skînet án sínero héizi.]

Sine fúoze sint kefideret.

[táz skînet án déro snélli.]

Sîn láchen geuuórmôt. áber filo háрто góldrôt. Án dero uuínsterun trúog er éinen rôten skilt.

[uuánda sélbiu diu súnna éinemo skilte gelih íst.]

Án dero zéseuuun éina brínnenta fácchela.

[Álso die poetę ságent táz álliu diu uuérlt lieht hábe. fóne apollinis fácchelo.]

Sine scúha uuâren geliche. únde ôrcholchine.

[Piropos chît uisio ignis. álso dáz metallum ouget uisionem ignis. tánne góld. únde zuifalt chúpferes zesámine gegózen uuirt.]

L U N A.

Pi imo stúont sîn suéster luna. mít mánmentsámero únde lindero ánasihte.

[uuánda sí ne uuidersláhet tiu ougen nieht. sò diu súnna.]

Únde sí enfieng íro lieht. fóne des prúoder lampade.

[uuánda íro ne máhti nieht eclipsis keskéhen. úbe sí iz fóne íro sélbun hábeti.]

PLUTO ET NEPTUNUS.

72. Náh tien uuúrten | ín ferlâzen iouis prúodera. éiner uuás fóne demo méreuuáge plánuer. ánderer uuás fóne náhtlichemo scáteuue pléicher. Íro íouuéderer trúog sîn

retur. Corpus autem eius flammeum totum, pennata uestigia, pallium coccineum, sed auro plurimo rutilatum; sinistra autem manu clypeum coruscantem, dextera ardentem facem praeferebat. Calcei uero similes ex piropo, quem iuxta lunam leni quodam teneroque uultu ex fraterna fulgorem lampade resumebat. Post hos admissi fratres iouis, quorum alter maritima semper inundatione uiridior, alius lucifuga inumbratione pallescens; in capite uterque dominandi

diadema álsó chúnig sólta. Éiner trúog uuízez únde ében-
fárcueuz tero gráuui des féimes. únde des mére sálzes.
ánderer trúog keuuórhtez úzer ébeno. únde suárzez fóne
dero héliolichun náhttimberi. Tér uuás rícheró dánne der
brúoder. únde gechíster fóne átehaftemo geuúinne dero
gebórnon.

[uuánda diu hélla ferslindet ál daz ter lébet.

sí ne uuírdet níomer sút.]

ter ánder uuás fóre mícheli. únde fóre héui erbárôt. únde
feruuérfende mít nôte guúnnenen ríchtuom.

[Michel íst ter mére. únde ín uuélla síh
héuendo álde ín céssa. uuírfet er úz táz er ío-
ner guán.]

STIX ET PROSERPINA.

Íro chená uuáren úngelih. Uuánda díser. [íh méino
neptunus.] práhta mít ímo sína chénun [stigem. | dáz chít 73.
purificationem] állero góto mágazohun. únde gástkébun.

[Uuánda díi terrestres ne uuúrtin níomer
celestes. úbe síe ín stige palude ne uuúrtín puri-
ficati. Díu touífi gáb ín celeste consortium.
Fóne díu ne múoson díe góta síh níeht fersuéren
be stige.]

Áber pluto bráhta éina díernun. [íh méino proserpinam.]
uuáhsennes mándaga.

[Proserpina dáz íst álles érdrátes tíehsamo.
díu íst puella. uuánda érdsamo iáro gelíches. ní-
uuer chúnét.]

sertum pro regni conditione gestabat. Nam unus albidi
salis instar candidum atque spumarum caniciei concolorum,
alter hebenum ac tartareae noctis obscuritate furuescens,
qui quidem multo ditior fratre, et semper eorum, quae
gignuntur conquisitionibus opulentus; alius uero propter
molem elationemque corporis renudatus ac despuens di-
uitias oppressione quaesitas. Uerum utrique diuersa coniux;
nam hic nudus omnium nutricem deorumque hospitam
secum ducit; ille puellam accessibus (i. incrementis) gra-

Ér uuás sélbo fiurin.

[táz skînet án sînero héizi.]

Sîne fûoze sînt keffideret.

[táz skînet án déro snélli.]

Sin láchen geuuórmôt. áber filo hártó góldrôt. Áu
dero uuinsterun trûog er éinen rôten skilt.

[uuánda sélbiu diu súnna éinemo skilte gelih ist.]

Án dero zéseuuun éina brînnenta fâcchela.

[Álso die poetę sâgent táz álliu diu uuérli
lieht hábe. fône apollinis fâcchelo.]

Sîne scúha uuâren geliche. únde ôrcholchine.

[Piropos chit uisio ignis. álso dâz metallu

ouget uisionem ignis. tánne góld. únde zu

chúpferes zesámine gegózen uuirt.]

L U N A.

Pi imo stûont sîn suéster luna. mit mánn
únde lîndero ánasîhte.

[uuánda sî ne uuîdersláhet tiu ouger
sò diu súnna.]

Únde sî enfieng íro lieht. fône des prûoder

[uuánda íro ne máhti nieht eclipsis
hen. úbe sî iz fône íro sélbun hábeti.]

PLUTO ET NEPTUNUS.

72. Nâh tien uuúrten | ín ferlâzen iouis prûo
uuás fône demo méreuuâge plânuer. ánderer
nâhtlichemo scáteuue pléicher. Íro ioune

retur. Corpus autem eius flammeu
gia, pallium coccineum, sed aur
autem manu clypeum coruse
praeferebat. Calcei ue
lunam leni quodam
lampade resumeb
rum alter mar
fuga inumbra

[redacted] en. dër án sînego hóubete
 [redacted] skînet ter gemácho. uuóla
 [redacted] dîen zuísken skînent trí. díe
 [redacted] máchont. Téro sînt finfe.
 [redacted] nest tú án demo mëren dër castor
 [redacted] tára gágene den mîneren án
 [redacted] dén mëren án dîen fâozen. únde
 [redacted] alum stérnon únder zuísken. Ze
 [redacted] téro zéichen gelîh tîe sêlben gelîh
 [redacted] pollux mînero bedju sí. uuánda er
 [redacted] ist. únde castor méroro. uuánda er
 [redacted] also iouis sún sól.] |

HERCULES.

75.

[redacted] dō éiner mícheles mágenes. sôliches man êr
 [redacted] uade ío geéinoter síh ze éruuérenne álles
 [redacted] uada hercules állen monstros síh ío
 [redacted] dáz chît állen egeñeren. Uuáz sînt
 [redacted] elier. áne éigesin gelíchiu tîer. Sô ydra
 [redacted] únde arpię. únde centauri. án dîen er sígo
 [redacted] uuárteta mît tuuérên óugon. án síne grôzen
 [redacted] únde án sîn gùollîh kénôn.
 [redacted] ren óuh ánderiu uuîb chíesende. uuér er únder
 [redacted] [dáz chît. uuîolîh er únder dîen ánderen
 [redacted] re.
 [redacted] is éiniu máged. ánderiu uuás mùoter állero gebúrtô.
 [redacted] eta gehîte. ánderiu úngehîte.] Énero uuás kehénde
 [redacted] mît temo chóchere. [uuánda sí uenatrix íst.]

[redacted] lam roboris inauditi et exstirpandis semper ad-
 [redacted] praeparatus. Sed eius miros lacertos rictusque
 [redacted] (nobiles) sublimis iuno cernebat, quis inter eos
 [redacted] feminae; quarum una uirgo ferebatur, alia ge-
 [redacted] nium mater; illi arcus cum pharetra, huic

Tiu sâ chörn gêbe iro bêlâren. dâz sie iro gehéizên
ze gêbenne dia cêncegostun.

[Pediu héizet si ouh échate. dâz chît cen-
tum. unânda der érduuôcher ôfto chûmit zênzeg-
fältiger.]

MARS ET LIBER.

Sô uuîrten dô inferlâzen iouis sune. Têro zuéio uuâs
ter fôrderoro éin rôtt iungeling [uuânda sîn stérno rôtt ist].
ûnde slîndare iôh tûrstesare des plûotes.

[Pediu héizet er mars. álso mors.]

Têr ânder uuâs mámmende. ûnde mínnesam. [Uuâz
ist hûgelichera ûnde mínnesamera uuîne.] Sîn rêbemezers
74.ân dero zêseuuun trágende. | ûnde sînen slâfmâchigen
chôpf ân dero uuînsterun. Iôh spilôgerner chád man dâz
er uuâre. Sine géngê uuâren scrânnhelige. Únde feruuún-
dene fône dero trúncheni des stârchén uuînes.

CASTOR ET POLLUX.

Nâh tien châmen zuêne brûodera gelîcho getâne.

[uuânda sie gezuînele sint. éinero muôter
chînt. tiu leda hiez. nâls éines fâter.]

Dêr éino châm mît tâges stérnen. ânderer mît náht stérnen.

[Uuânda man ín iro ortu. ûnde ín iro occasu
den éinen síhet âne den anderen. pediu chît man
dâz ter éino si des tâges. ânderer dero náht. Ter
mînnero dêr pollux héizet. tér gât êr úf. mît éi-

tulantem, quæ ita plerumque frugem exposcentibus tribuit,
ut magni numinis uota sint eidem redhibere, centesimam.
Dehinc admissi tonantis ipsius filii. Inter quos primus
quidem ruber iuuenis, ac uorax omnium sititorque etiam
sanguinis gradiebatur. Alter suavis et comis, falcem dextra,
laeuaque gestans cratera somnificum, ac pronus in petulan-
tiam ferebatur. Huius gressus incerti atque olacis temeli
madoribus implicati. Post hos duorum una quidem ger-
manaque facies; sed alius luce sidere, noctis alius refulget.

nemo michelemo sternen. dër án sînemo hóubete skînet. Án dés fûozen skînet ter gemácho. uuóla filo mínnero. Únder dien zuîsken skînent trí. díe éin lángez triangulum máchont. Téro sînt finfe. ándere finfe síhest tú án demo mêren dër castor héizet. Tér hábet tára gágene den mínneren án demo hóubete. dén mêren án dien fûozen. únde óuh éin triangulum stérnon únder zuîsken. Ze déro uuís sînt téro zéichen gelih tie sêlben gelih uuáren. dóh pollux mínnero bediu sí. uuánda er échert homo íst. únde castor méroro. uuánda er óuh deus íst. álso iouis sún sól.] |

HERCULES.

75.

Sô chám dô éiner mícheles mágenes. sôliches man êr ne gebôrta. únde ío geéinoter síh ze éruuérenne álles úngefúoris.

[Uuánda hercules állen monstres síh ío éruuéreta. dáz chît állen egetieren. Uuáz sînt áber égetier. áne éigesin gelichiu tier. Sô ydra uuás. únde arpię. únde centauri. án dien er sígo nám.]

Aber iuno uuárteta mít tuuérên óugon. án síne grózen árma. únde án sîn gùollih kéinôn.

Uuáren óuh ánderiu uuíb chiesende. uuér er únder ín uuáre.

[dáz chît. uuíolih er únder dien ánderen uuáre.]

Téro uuás éiniu máged. ánderiu uuás mùoter állero gebúrtô. [Éiniu lóbeta gehíte. ánderiu úngehíte.] Énero uuás kehénde der bógo mít temo chóchere. [uuánda sí uenatrix íst.]

Dehinc quidam roboris inauditi et exstirpandis semper aduersitatibus praeparatus. Sed eius miros lacertos rictusque cleoneos (i. nobiles) sublimis iuno cernebat, quis inter eos decernentes feminae; quarum una uirgo ferebatur, alia generationum omnium mater; illi arcus cum pharetra, huic

tirro licheta dáz ziero gerigena geslúhte. úzer gedrúngenèn róson. [dáz man brúten máchot.] Tia máhtist tû gérno / 76. séhen glizenta. | únde hóren chóson álle lústsamina. únde gérno erstínchen tóumenta fóre íro hírlíchun stángmachúngo. únde chóssôn (*sic*). únde íro líde hándelon. únde chélen nâh íro mínnon. Tíe châden sie uuésen méistrun állero chíuski. dóh sí uuâre múoter álles níotes. únde állero uuúnnolíchi.

[Uuánda zuô ueneres sint. éiniu pudica ánderiu inpudica.]

C E R E S.

Sáment tien giengh (*sic*) tíu liebsama ceres.

[táz chít chórngéba. Uuéliu íst táz áne diu érda?]

Éin suâre uuíb. [Uuánda sô suâre íst tíu érda.] Állero lándó búuua. únde ménniscon zúgedâra.

U U L C A N U S.

Chám óuh éin hálz smíd.

[Uuánda fiur hábet ío úngréhten gángb. únde iz príchet ío ze éin uuéderro hénde. sámó sô der hálzo.]

Únde dóh er lúftlíh kehéizen sí.

[Zíú? uuánda fóne dero lúfte chóment tíu blígfiur. únde bedíu ságent fabulę. dáz ín iuno

rosis decussatim uinculatis sertata contextio. Quam et conspicere nitentem, et fantem audire dulces illecebras, et attrahere flagrantissimi spiritus halatibus redolentem, et osculis lambere, et contingere corpore, eiusque uelles cupidine suspirare. Quae quidem licet amorum uoluptatumque mater omnium crederetur, tamen eidem deferebant pudicitiae principatum. Cum his grata ceres admodum grauis femina, alumnaque (i. cultrix) terrarum ac nutrix mortalium uidebatur. Quidam etiam claudus faber uenit, qui licet crederetur esse iunonius,

stieze ába hímele. únde er ín lemnum fállendo hálz uuúrte.]

Dóh uuás er sô eraclitus ságet. pebétâre állero dero uuérte.

[Uuélih téil dero uuérte. íst âne fiur? | Áber 77.
dóh sínt tríu fiur ze uuízenne. Éin fiur íst iouis.
únscaháfiz. ánderiz íst uulcanus scádonde án
dien blícchen. daz trítta íst uesta. dâr uuír únsih
pî uuármen.]

FORTUNA ET RELIQUI.

Dô chám oúh állero diernon ferchrôndosta. únde diu ío fóne únstátero gnúhte. únde uuíderuuártigero in dagált-lichero liehti. suépferlichó sprúngezta.

[Sî gáb uuilon filo. filo nám sî oúh. Díu íst uuíderuuártig gnúht. Táz téta sî oúh káhes. únde ungeuuándo. únde sámó so sprángoondo.]

Día héizent súmeliche sortem. súmeliche nemesim.

[uuánda sors latine. únde nemesis grece éin bezéichenent.]

Súmeliche héizent sia uuílsalda. súmeliche chráftelôsi.

[Uuánda umbe infirmitatem. uuúrten lôz fúnden.]

Uuánda sí áber ín uuítemo scôzen. álle uuérltzierda trûog. Únde sí súmelichen gáhes mùotes káb. Súmeliche róufende. álsó diernon spíl íst [ih méino íro gûot ín zúchendo]. | Súmelichen mít temo stábe daz hóubet in ér-78. nest préchende. [álsó sí dien tûot. tien sí íro geédele nímet. únde síe scálchet.] Íóh tien sí fóre zártota. dien sélben uuárta sí blíuendo daz hóubet. mít tero fiuste.

totius mundi ab eraclito dictus demorator. Tunc etiam omnium garrula puellarum, et contrario semper fluibunda luxu, leuitate pernix desultoria gestiebat. Quam alii sortem asserunt, nemesimque non nulli, tychenque quam plures, aut nortiam. Haec autem quoniam gremio largiore totius orbis ornamenta portabat, et aliis impartiens repentinis motibus conferebat, rapiens his comas puellariter, caput illis uirga comminuens, eisdemque. quibus fuerat eblandita, ictibus crebris uerticem complicatisque in condilos digitis uulnerabat.

[Uáz ist tiu füst. âne sò diu hânt sih pe-
túot. Tánne bérgeñt síh tie fingera. únde óugent
síh tie chnóden.]

Sò diu gesáh parcas pñeuen. álliu diu in iouis hóue
getân uuúrten. kuf sí dára ze dien briefpúochen. únde ze
déro hántsamun pagina. [día sie héizent albo.] Únde sih
fertrúende. zúhta sí dáz sí dâr sáh. ze íro úngeuuándun
gebriefedo. In dien uuórten. dáz ételichiu gáhes chómen-
tiu. dero díngo rihti geirtin.

[Uuánda sí túot sò úngeuuánden uuéhsal.
sámo sò gótes penéimeda in sínemo albo féste
ne sí. únde álliu díng fóne íro geuuálte stúzzelin-
gun geskéhen.] |

78. Uuánda sí áber diu ne máhta tûon. únforegeuuízeniu.
díu dô íu ermâret hábeta. díu fóresíhtiga réda dero úrhabo.
tiu ánazóchota sí síh tóh.

[Uuánda mánige uuándon. dáz nehéin gótes
prouidentia dia uuérlt ne rihti. únde álliu díng
âne órdena tuuárotin. únde âne úrhab.]

Náh íro dúzen die ándere sáment zù.

CONSESSUS CELITUM.

Tò sáz sélber iupiter án sínemo stúole. únde híez tie
ándere álle be héri sízzen. Tò inthábeton scòne sídellâ.
día himeliscun mánigi. Únde éin zíero gáro cbínt. kebòt
stílli mít sínemo chétefingere. úber den múnt kelégetemo.

[Táz

Haec mox ut facta conspexit omnia quae gerebantur in iouis
consistorio subnotare, ad eorum libros et pugillarem pagi-
nam cucurrit, et licentiore quadam fiducia, quae conspexerat,
inopinata descriptione corripuit, ut quaedam repente pro-
rumpentia uelut rerum seriem perturbarent; alia uero, quae
causarum ratio prospecta uulgauerat, quoniam facere im-
prouisa non poterat. suis tamen operibus arrogabat. Post
hanc uulgo caeteri deuenere. *I*upiter tunc solio resedit,
praecepitque cunctos pro meriti ordine residere. Tuncque
subsellia flammabunda coetum susceperere sidereum. Uerum
quidam redimitus puer, ad os compresso digito salutari,
silentium commonebat.

Con-

[Táz íst ter nahôst temo dûmen stât. tér
 ouh index héizet. Mit témo chétent síh ío nóh
 saraceni. áfter áltemo síte. Táz kezíerta chint íst
 cupido. démo cupidini úngilichiz. tén man nácheten
 málet. uuánda er deus turpidinis íst.]

Tò gedagetôn síe álle. únde fernámen dára uuért.
 Dò spráh iupiter.

IUPITER INSINUAT DIIS. NUPTIAS UELLE FILIUM.]

Úbe míh ne scúnti mîn gûotuuilligi. mínen tóugenen 79.
 uuillen mít iú áhton. Únde úbe míh ne lústi fúre íuuih
 pringen. dés mîr suígentemo sámo uuóla spûoti. ánderes
 uuío máhti íh éinráte gefrúmmen míne benéimeda. Únde
 nîoman ne máhti eruuénden mîn gebót. dóh er síh ouh
 péitti únmuozhafto dára gágene stríten. Áber únfrólih rát.
 uuírt íuuih páz ferhólen. únde báz uuírt fersuuíget léidsam
 uuillo. [Zíu?] Nío síe irmárte. diu hérzen ne léidegoen.
 Sò míh áber lústet húgelichiu díng ze áhtonne. Únde mî-
 nen sún ze féstemo gehileiche síton fóre íu góten. Sò íst
 únnúzze den rát íuuih ze hélenne. | Mîn lieba gemágeda 80.

Conticuere omnes, intentique ora tenebant.
 Tunc iupiter coepit;
 Ni nostra astrigeri nota benignitas
 Conferre arbitrium cogeret intimum
 Et quicquid tacito uelle fuit satis
 Id ferre in medium collibitum foret;
 Possem certa meis promere ductibus,
 Nec quisquam illicitis tollere nisibus
 Concertans cuperet iussa deum patris.
 Sed tristis melius censio clauditur;
 Atque infanda premit sensa silentium;
 Ne uulgata ciant corda doloribus.
 At quum leta patrem promere gaudia,
 Et certo deceat foedere pignora
 Palam perpetuis iungere nutibus;
 Cassum est nolle loqui sensa decentia.
 Uobiscum ergo dii grata propinquitas

sáment iú lichet mir ze áhtonne mínes súnnes uuíllen. únde dúnchet mir réht. mít iuuer góto gehúbedo geféstenôht uuérden. síne bedígeda. díe ze fóllonne sínt. Únde dáz mít réhte lígen ín mánemo sínne. Nôh árdíngun ne íst mir ána díu mínna. díu míh níeht éin ne duuínget. álso sí oáh ánderro fátero múot túot. Núbe oúh tár úmbe. dáz er íst mín tríuua. Mín spréchen. mín únst. Mín uuáre hóldo. Mín getríuua uuíderfárt. Chúndáre mínes uuíllen. Uuíhiu éra. Er éino uuéiz tia mánigi dero góto. Ér chán gezéllen díe glízenten stérnen. Uuélih uuíti án díen hímelgíbelen sí. Únde uuélih íro hóhi sí. Únde uuío mánige trópfen des méres sín. Únde uuío mánige uuíderzuccha ér tûe án 82. demo stáde. | Uuélih pánt zesámíne hábe díu mísehellen elementa.

[sô fiur únde uuázer íst. lúft únde érda. Tés íst álles mercurius únderchleíne. uuánda sermo grúndet táz ál.]

Mít témo íh íoh mín sélbes kehíleíche féstenon. Nú mág keskéhen daz pietas éiniu gezálôt. uuáz sín gehôrsama

Conferre studium est uota propaginiis.
 Aequum quippe puto federe celitum,
 Quae sectanda forent orsa probarier.
 Nostis maiugenam pignoris incliti
 In nostris nrerito degere sensibus;
 Quae nec frustra mihi est insita caritas,
 Ut sueuit patria stringere pectora.
 Nam nostra ille fides, sermo, benignitas,
 Ac uerus genius, fida recursio,
 Interpretisque meae mentis honos sacer.
 Hic solus numerum promere celitum,
 Hic uibrata potest noscere sidera.
 Quae mensura polis, quanta profunditas,
 Qualis sit numerus marmoris haustibus,
 Et quantos rapiat margine cardines, (i. reditus)
 Quaeque elementa liget dissona nexio;
 Perque hunc ipse pater foedera sancio;
 Sed forsán pietas sola recenseat,
 Quae parens probitas munera pensitet,

gûoti. dionestes ketuoe. Tér dero súnnun rós fúre lóufende. áber ze íro iruuíndet. ne ílet tér in dionestmánnes uuís na? Ióh sínên féterôn [uulcano neptuno plutoni.] íst ér sô gedíene. dáz ín zuífele sí. uuás er éigenòsto sí. Nû ládont ín ze híion sélben die zíte. uuóla daz ferdíenonten mít lóbesamen árbeiten. únde sín sélbes chréftíg éllen. héizet ín nù ána gehíien.

ITEM QUALIS SIT QUAM ADAMAT.

Nû íst ímo gelíchet éin díerna filo chúnig. únde ímo ében flízig. Áber sô íst iz kelégen. dáz sí búrtig fóne érdo. sín hábe ze hímele. [Sí uuíle hímeliskiu uuérden. | dóh 83. sí írdiskiu sí.] Únde túot sí ófto día fúrefart. úfen dráten réiton. [dáz chít. íro rósken sín fúre séndet sí.] Únde fárendo [dáz chít. íro múot réchendo.] úberstíget sí ófto día sínuuelbi des hímelis.

[Uuánda sí dénchet. tés úzerhalb tero uuérhte íst.]

Nû íst ze áhtonne mít iú góten. ír dir óuh pechén-
nent ín érdo íuuera uuésteruuát. [díu ín den chílechon
líget kehálten.] dáz íro sô gebórnero díe chínt uuága. ne
túen nehéina tára.

Qui phoebi anteuolans saepe iugalibus,
In sortem famuli nonne relabitur?
Hic quoque sic patris seruit honoribus,
Ut dubium proprium quis mage uindicet;
Illum conubio rite iugariet
Suadent emeritis secla laboribus,
Et robur thalamo flagitat additum.
At uirgo placuit docta quidem nimis
Et compar studio, sed cui terreus
Ortus, propositum in sidera tendere,
Plerumque et rapidis praeuolat axibus,
Ac mundi exsuperat saepe means globum.
Cunae ergo officiant, quo nihil editae
Censendum superi, quique crepundia
Terris recolitis uestra teneriet,
Quae occultant adytis sacra latentibus.

[5*]

[Ír súlnt ténchen. uuío sí tuérde immortalis
ex mortali.]

Kébe man síe zesámíne mít héilesode. dáz íst ke-
záme. [dáz lichet mir.] Unde füllèn sie den himel. ún-
serro néfòn.

DEORUM FAUOR ET CONSENSUS.

Náh tien uuórten. uuárd is fólchete. állez taz hêrote.
Únde chádén álle dáz man iz háltó frúmme sòlti. Únde
légeton sie zû ze iouis rédo. dáz oúh ánuuertes tie mén-
84. nicken. ín dero góto zála genómen uuúrtin | tie dehéin
zéichenhaft púrlichí íro libes. álde íro sinnigi. díu íoh méist
uuírde máchôt. erhéue ín dia himelgelúst. únde ín dén
uuíllen dára géronnes. [álsó philologia dára géreta.] Íoh
sár únder ánderen. díe fóne egypto sint. [sô isis íst. únde
osiris.] álde fóne thebis. [sô cadmus íst filius agenoris.]
eneas únde romulus. kebriefte góta hiezín. Únde ándere
dár míte. díe síd íro libe. íro kumendigo námo ze ánderèn
góten gestòzen hábet. Dáz sie náh írdiskèn líden dero
góto hùsknoza sín.

Ioue dáz ál gelóbontemo. hiez man sár éina getrâgen-
lichá fróuuun. únde hêrlichá. díu philosophia hiez. tia sêl-

Iungantur paribus, nam decet auspiciis,
Et nostris cumulent astra nepotibus.

Sed postquam iupiter finem loquendi fecit, omnis
deorum senatus in suffragium concitatur, acclamantque
cuncti fieri protinus oportere adiiciuntque sententiae iouiali,
ut deinceps mortales, quos uitae insignis elatio et maxi-
mum culmen meritorum ingeniumque in appetitum caeli-
tem propositumque sidereae cupiditatis extulerit, in deorum
numerum cooptentur; ac mox inter alios, quos aut nilus
dabat, aut thebae, aeneas et romulus, aliique, quos postea
astris doctrinae nomen inseruit, designati celites nominen-
tur, ut post membra corporea deorum fierent curiales.
His quoque annuente ioue, iubetur quaedam grauis insig-
nisque foemina, quae philosophia dicebatur, hoc superi

buu frône éinunga an êrinen tábellon gescribena. máre getuon áfter állèn hímelringen. únde vuégen.

Tára zúo gebôt iuno. dáz sie álle des trítten dáges frúo chámín dára in die fálanza. | die in lacteo zirculo 85. — iouis sprácha állero námohaftestun máchont.

[dáz chít, tár diu námolichosten díng ergánt.]

Táz téta sí. sár ze gefrúmmenne den gebileih. únde die brútloufte dero iúngon.

Sô in énde gesáztero sprácho. stúont ter chúning sélbo úf. Álliu dero góto mánigi eruuant. ze íro hérebergon [tár sie stationarię stellę fóre uuáren.] álde ze íro férten. [án dien sie fóre uuáren.]

Explicit primus liber. incipit secundus.

CONSULTUM IOUIS PHILOLOGIAE INNŌTUIT.

Hina ze ábende uuárd. kíeng ter máno úf. mít sánemo gestérnôten brádele.

[dáz chít án dés prádele guónehêite íst stérnen ze málenne.]

Áber ze óugon bríngende. nâh súnnun sédelgange die skínenden stérnen. Únde bootes hérosto dero nórdzécheno zúnta die uuágena.

[Uuánda er plaustris fólget. tîe ében glát sínt fácchelòn. dánnan uuírt er sie geságet zúnden.]

senatus consultum aeneis incisum tabulis, per orbes et compita publicare. Tunc iuno condicit propter praedictorum thalamum iuuenum et nuptialia peragenda, uti postridie omnis ille deorum senatus in palatia, quae in galaxia iouis arbitrationem potissimam faciunt, diluculo conuenirent. His igitur actis, solio rex ipse surrexit, omnisque ille deorum numerus sedes proprias cursusque repetiuit.

LIB. 2.

Sed purum astrificis caelum scandebat habenis
Nox reuocans merso fulgentia sidere phoebo.
Ardua tunc senior succendit plaustra bootes,

Únde glízen die stérnen án demo geuuúndenen drácchen.

86. [Ér uuíndet den háls úmbe cynosuram. den zágel úmbe elicem. Bootes hábet stánde dri stérnen | nâh ében míchele. éinen án demo hóubete. zuène án dien áhselon. Dri hábet er tuéres ín zilun stánde. gágen dien tútton. únde éinen níderor sámo so ín sínemo scôzen. dér arcturus héizet. rôten únde míchelen. Gágen dien chnúuen hábet er ouh stérnen. Únde sô síhet man ín sámo so úf ín uirgine stánden. únde die áhsela hábenten. ín ében dien béinen maioris urse.]

Skéim ouh orion mít sínemo scônen suérte. dér sirium stérnôn gláteten [in lingua maioris canis] nâh imo fúoret. hizza máchonten.

[Tér beginnet úf kân sáment tero súnnûn quinta decima kalendas augustas. sô die tága héizeten sint. Pediu sint tie tága fône cane caniculares kehéizen. uuér íst tér orionem ne bechéne. Án dés cúrtele séhs stérnen míchelicho. zéichenháfte sint. ih méino. nuánda íro dri tuuéres stânt. trí níderhángent. sô gréhto ín zilun. únde sô ébenferro. únde sô ében zórfte. únde sô geliche ín ánasíhte. dáz sie spectaculum tûen án himel uuárnten. sô uuío éiner dero níderhángenton dúnchelôro sí. dánne die ándere. Áne dáz sint án sínemo hóubete dri stérnen gnúog óffene. tie éin éngez triangulum máchont. Únde án dero zéseuuun. áhselo éin rôter gláter. únde án dero uuínsterun ánderer uuizer. sámo gláter. Trí sint ouh óffene. án sinen suértskéiden die úber sín uuínstera dieh kânt. zuène án dien fúozen. zuene an dien chnúuen. Déro zuéio íst ter uuínstero sô

Et spiris toruo nituerunt astra draconi.
Auratis etiam flagrans splendebat in armis;
Qui trahit aestifero fulgentem sirion ortu.

óffen. táz in állen | súntzêichenen nehéin mêro
ne íst. âne sirium. Nôh tãnne inchédent témo
fiere tie sáment ímo quadratum máchont. Áber
canem án démo sirius íst. síhest tú súndert fer-
stráhten. únde állen sô gemáleten mít stérnon.
dáz íoh síniu bêin óffeno únderskéiden sín. diu
fórderen íoh tiu áfteren.]

Ióh tíu corona. diu mít indískén blúomon geféhet
íst. diu glánzta síh. úmberíngíu mít stérnon gnúogen.

[Nisa béizet ter bérge ín india. dár liber ge-
bêtôt uuárd. Tés uuírten uuás ariadnes. téro uul-
canus ze íro brútlouften díá coronam bráhta secun-
dum fabulas. tíá man ín húncele síbet. Sí rúoret
bootem án dien ábselon. hártó skímbariu éina
hálb. únde áber ánderhálb túneheliu. Híer íst ze
uuízenne. dáz er ételichiu nórdzêichen únde éte-
lichiu súntzêichen némmendo. álliu zêichen fer-
fáhet.]

Únz táz máre dô. den íouis hóf erfúlta. sô chám iz
ouh téro íligun mágedé ze ôron.

[Sí uuás ílig álso iz keságet íst. álliu díng
ze ergrúndenne. únde ínmortalis ze uuérdenne.]

MEDITATIO EIUS.

Únde sí sélba dero góto éinunga. geéiscôt hábende.
únde | únz hína férro náhtes uuáchende. dáhta sí hártó ss.
sórgendo ín mánígiu. Sí dáhta fúre díe góta ze érist spúo-
tígo ze chómenne. únde fúre sélben íouem. únde hína úf

Hoc quoque nysiacis quod sparsum floribus ardet,
Multiplici ambitum redimitur lumine sertum,
Virginis interea ad trepidas perlabitur aures
Fama iouis magno dum complet tecta boatu.

Denique ipsa compertis superum decretis, adultaque
iam nocte philologia peruigilans, multa secum ingenti cura
anxia retractabat. Ingrediendum primo senatum deum,
iouisque subeundos ímpraemeditata uisione conspectus,

ze gespringenne in daz löz téro ~~úfuúértigon~~ únde dero himeliscôn.

[Uuánda fóne gótes sélbes lôze íst fúnden uuémo diu érda súle. únde uuémo der himel. Álso iz chit. Cælum cæli domino. terram autem dedit filiis hominum.]

Dára näh táhta sí. dáz sí gehien sólta ze cyllenio. [álso íro fama ságeta.] Sò uuío sí áber sín háрто гér uuáre sí hábeta ín dóh chùmo bescóuuot eruindenten näh temo sálbe des rángleiches. dò sí blúomonde gieng. súmelichen chrúteren gnóto dára zú eruéliten.

[sí ne uuólta nieht crúteliches plúomen brèchen. Uuánda er deus palestrę íst. pediu chit er fabulose. dáz sí ín án demo gánge gesáhe. únz sí gieng plúomondo. dáz chit. rationes sùochendo áltero tógenero dingo. diu núzze sínt ze eruárenne. Álso paulus scribet. Non plus sapere. quam oportet sapere sed sapere ad sobrietatem. Tér dés fólget témo begágenet mercurius. táz chit eloquentia. Die ín olimpiade palestram | úobton. die sálboton síh. niu íro congressores án demo ringenne síe sò fásto gesuérben ne máhtin. dáz sie sie níder bráhtin. Táz sálb hiez ceroma. Bediu chád hieronimus. Ceroma perdit et inpensas. qui bouem mittit ad palestram. dáz chit. Sin sálb ferliuset. únde *sina frúonda. dér den óhsen frúmet ze ránguuige. Uuánda diu palestra sòl mër uuérden ratione. dánne uiribus. Ter óhso hábet áber uires. sine ratione.]

Uuáz túnchet tír áber dés. táz sí ángestlicho zú-

exsiliendumque sibi in superam celitum sortem. Deinde ipsi sociandam esse cyllenio, quem licet miro semper optaret ardore, tamen uix quum post unctionem palestricam recurrentem, dum flores ipsa decerperet, prelectis quibusdam herbusculis conspicata est: quid? quod utrum sibi

felota. úbe íro núzze unáre súslíh hígűllichí? Sî fórhta dês sí nieht úndurftes *ne fórhta*. dáz sí ferliesen sólti ze hímele fárendo. díu mêterlichen spél. únde die mísselichen mêteruuúnna milesii. [dér fóne íro scrêib.] únde álle die historias tero ménnison.

CONIECTURA EX NUMERO.

Tò súohta sí ze érist zálondo íro sélbero námen únde mercurii. úbe íro der gehíleih kefiële. únde úbe íro dês ín bóre fárenten snél|li. [dáz chít. úbe íro déro (*sic*) snéllo 90. uuíne.] ze gemácheró míteuuiste gespírre uuérden sólti. áfter gihílêihlichemo gelímfe. Únde sâr dár míte zetêilta sí únder dien fingeren. únde chêrta sí ín zála. íro sélbero námen. únde cyllenii. Náls áber nieht tén námen. dén ímo gescáf-fôt hábeta. díu mísseliutigi. álde díu míssesitigi dero díeto. [dár er mercurius. únde cyllenius. únde arcas. únde trimegistus híez.] náh tien dínge. únde dien gedêhten dero stéto. Núbe dén námen. dér ímo gescáf-fôt uuárd. fóne sélbemo ioue. dô er gebórn uuárd. [ih méino xyrios i. dominus.] únde dén échert fóne egipziken úrdáhten dero liuto lúcca firuuizze ságet uuésen ermárten. únde ersprángten.

haec nuptialis conduceret amplitudo, anxia dubitabat. Nam certe mithos poeticae etiam diuersitatis delicias milesias, historiasque mortalium, postquam supera conscenderit, se penitus amissuram non cassa opinione formidabat.

Itaque primo conduceret conubium, atque aetherei uerticis pennata rapiditas apto sibi foedere copuletur, ex nuptiali congruentia numero conquirat, moxque nomen suum cyllenique uocabulum, sed non quod ei dissonans discrepantia nationum, nec diuersi gentium ritus pro locorum causis cultibusque finxere; uerum illud, quod nascenti ab ipso ioue siderea nuncupatione compactum, ac per sola aegyptiorum commenta uulgatum, fallax mortalium curiositas asseuerat, in digitos calculumque distribuit.

[Sic ne erdähton in. nôh fône in ne uuárd er
erspréngt. sûnder fône iouis auctoritate chám er.]

Fône démo nám sí. dén béiden hálb slóz hábigen
bûohstab.

[ih meino chi. der âne *) slóz sûslih pîlde
hábet. X. únde. DC. pezéichenet.]

Ter [áber sûs ketâner. [X] ih meino mít slóze.] dáz
êrista. únde daz fólleglichosta énde numeri máchôt.

91. [uuánda er sô | beslózener. millenarium bezéi-
chenet. An mille ist táz énde des zéllennis. tár
fúrder ne mág nioman dia zála bringen. er ne
ábere sia. dáz er chéde. duo milia. tria milia.]

Dára náht chôs sí dáz tár ána. dáz er in állen sínen
chílechon hérró gebetôt uuírt. kezéichender mít téro fólleg-
lichí dés sélben cubi.

[Uuánda ôbe sínen statuis uuárd io dáz sélba
beslózena chi. gescríben. dáz er nú cubum héizet.
úmbe millenarium numerum. dér in arithmetica
cubus kehéizen ist. Uuáz ist cubus áne daz pîlde.
dáz ében láng. únde ében bréit. únde ében hóh
ist. álso mánige áltara in chílichon geseáfen sînt.
Úbe dú dánne dia ében míchili sùochest án mille.
sô uuírt sí dir án díu geoúget. táz tar ána sînt cên
stunt cêníu cênstunt. Dánnan héizet er cubus. álso
oúh LXIII cybus (*sic*) héizet. uuánda dár ána sînt
fierstunt fieríu fierstunt. Táz ist tíu gelíchi dero
longitudinis. únde dero latitudinis. únde dero alti-
tudinis. án díen numeris. tánnan sie cybi héizent.]

Sí nám óuh náh témo chi. dén bûohstab dén phita-
goras. fône samo ínsula. uuánda dero ménniscon líb zéigon
[ih méino y.] dér fône éinemo cínken in zuêne síh spáltet.

*) e aus a.

Ex quo finalem utrinque litteram sumit, quae numeri pri-
mum perfectumque terminum claudit. Dehinc illud, quod
in fanis omnibus soliditate cubi ac dominus adoratur. Lit-
teram quoque, quam biuium mortalitatis asserere prudens.

[álsó óuh ter ménnisko nâh tero chindiscun éinfalti. éinuuéder gefáhet ze zéseuuun. álde ze. | uuinsterun. dáz chít ad uirtutes. álde ad uitia.] 92.

Ze déro uuís ougton síh án sínemo námen. [ih méino. χωρη] zuélif stunt cênzeg únde áhtocéníu.

[Uuánda chi bezéichenet DC. y bezeichnenet CCCC. Ro bezeichnenet C. Sô áber ro. C. Iota X. Eta VIII. Dánnan uuérdent kesámenot mille CC. XVIII.]

Tie numeros práhta sí chlêindáhtiga ze drín. mít tero regula níunonnes. tie cênunga mínnerronde mít ába genómenen unitatibus.

[Sî zálta ío éines mínnera dánne cêníu. únz állíu díu zála geniúnôt uuárd. únde dríu échert úbere uuúrten.]

Íro sélbero námen φιλολογία bráhta sí óuh keníunoten fóné septingentis XXIII ze fierin.

[Uuánda fi bezéichenet D. Iota X. Lautá (sic) XXX. O LXX. Sô áber lautá XXX. Únde áber O LXX. Gamma III. Áber iota X. Alfa I. Téro sínt állero DCC XXIII.]

Die zuêne numeri [ih méino III. únde IIII.] gefállent ín zuéin. áfter gelímpflichero rédo. Uuánda ternarius íst fóné díu perfectus. dáz ío ratio dríu gescáfôt. ih | méino 93. ánagenne. únde mítti. únde énde.

[Álsó iz chít. Sapientia pertingit a fine usque ad finem fortiter. et disponit omnia suauiter.]

Ér éino máchôt ten réiz. [únde den stríh. tár díu

Samius estimauit, in locum proximum sumit, ac sic mille ducenti decem et octo numeri effulserunt. Quos per nouenariam regulam distribuens minuensque per monades decadibus subrogatas, in tertium numerum perita restrinxit. Suum quoque uocabulum per septingentos uiginti quatuor numeros explicatum, in quaternarium duxit, qui uterque numerus congruenti ambobus ratione signatur. Nam et ille, quod ratio principium, medium finemque dispensat, pro certo perfectus est; quippe lineam facit solus, et so-

lengi ana ist. uuanda nehcin strih ne mag sia. ane initium. unde medium. unde finem.]

Vnde vuurchet er dia eade dero in hohi erhafenon [numerorum. unde corporum]. Also dar ana skinet taz siu an drin mazon gestant. ih meino in lengi. unde in breiti. unde in hohi.

[An dero mazon iogeliehero. sint zuéi frontes.]

Tara nah ist er ouh tar umbe perfectus. taz sin dri-
valti. [ih meino nouenarius.] eristo dero ungeradon. cy-
bum machot.

[Ter terni machont nouem. ter nouem ma-
chont XXVII. Daz sint ter terni ter. Vnde daz
ist cybus. fone dero eben micheli dero spatiorum.
ih meino longitudinis. latitudinis. altitudinis. also
ouh quater quatuor quater cybus ist. so ih fore
sageta.]

Uuer ist ouh. ter dri consonantias. [ih meino dia-
tesseron. diapente. diapason] ne bechenne in musica?

[Uuer ist. ter ouh an dien ternarium ne eree?]

94. Ungerad numerus ist | tien gomenen gegeben.

[uuanda er starchero ist. tanne par si. unde
er unspaltig ist. also dara gogene par dien uiben
fro uuéichi geuüdermezot ist.]

Unde alle zite habent tri uuéhsela [presens. preteri-
tum et futurum.] Unde ist er samo senarii. unde nouenarii.
die béide perfecti sint. in ungelichero zesamine légi.

[Uuanda gezuualtoter. machot er senarium.
gedriualtoter. nouenarium. Senarius ist perfectus.
uuanda er erfollot uuert fone sinen partibus. no-
uenarius ist perfectus. uuanda er fone ternario
gestat. ten er fone hiez perfectum.]

lidorum frontes incunctanter absoluit. Nam longitudine
profunditateque censentur. Dehinc quod numeri triplicatio
prima ex imparibus kubon gignit. Tres autem simphonias
quis ignorat in musicis? numerusque impar maribus attri-
butus. Omne uero tempus tribus uicibus uariatur. Atque
idem numerus seminarium est perfectorum, sexti uidelicet

Pedíu háftet ternarius mît réhte démo góte dero rédo. (i. mercurio) Áber philologia. uuánda oúh sí diu uuýnderchúniga íst. dóh sí ze geráden numeris kezélet sí an íro quaternario. sí uuírt tóh tar ána gescáffot ze fólleglichero rédo. [dáz chít ze perfecto numero.] Álso dár ána skínet táz er denarium. dér perfectus íst. erfóllot mît sínèn stúccchen.

[Èr íst quatuor. bedíu íst er oúh tres. únde duo. únde unum. Unum. duo. tres. quatuor. erfóllont denarium. Pedíu íst er perfectus sáment denario. Dér únzuúueligo fóne díu perfectus íst. uuánda allèr der numerus túrh ín gát. únde an ímo erfóllot uuírt. únde ze ímo eruúndet.]

Pedíu íst quaternarius | fólleglich. Únde íst er gefie-95. rot. uuánda ímo ében mánigiu tempora sint. únde climata. únde elementa.

[álsó oúh ternarius kefierot íst. únde án díen sélbèn dríostunt fieren. fierstunt fúnden uuírt.]

Uuáz uuíle ánderes tíu féstenunga phitagorę. dér día fierzínkun méisterscáft lërta. áne día réda dero dúrhnohtun zálo?

[Fóne díu téilta er sia in quatuor. in arithmeticom. geometricam. musicam. astronomiam. uuánda er dén numerum bechnáta perfectum.]

Álso dár ána skínet. táz er díe uuídermázá begrífet. íh méino. éin únde zuéi. únde dríu. únde fieriu. mît tíen

atque noni, alterna diuersitate iuncturae. Rite igitur deo attribuitur rationis. Philologia autem, quod etiam ipsa doctissima est, licet faemineis numeris aestimetur, absoluta tamen ratione perficitur. Nam quaternarius suis partibus complet decadis ipsius potestatem; ideoque perfectus est, et habetur quadratus; ut ipse cillenius, cui anni tempora, coeli climata, mundique elementa conueniunt. An illud illa senis dii ratio, qui mathentetradan (i. doctrinam quaternariam) non tacuit, confitetur, nisi perfectae rationis ^{unum} ^{secundum} numerum? quippe intra se monadem, dyadem, triademque ipsum bis binum tenet quis collationibus symphoniae, per-

die simphonie getân uuérdent. Uuánda driu gágen fieren héizet. sô iz in arithmetica sîh kezîhet. epitritus.

[álde sesquiertius. dáz chît. tes trîttén téiles mêr.] áber in musica héizet iz diatesseron.

[dáz chît ex quatuor. Zîu íst táz. Áne dáz in quarto loco diu consonantia geskîhet. Téro fierdun suégelun enchédunga án dero órganûn. álde des fierden séiten án dero lîrun. álde óuh in monochordo des fier denbûohstaves. máchot io dia consonantiam. diu diatesseron | héizet.]

96.

Sô sint óuh târ mîte begrîffen driu gágen zuéin. dáz speciem collationis uuír héizèn emioliam. [dáz chît semisalteram. íh méino des hálben téiles mêr.] fône dien diu ánderiu simphonia uuírt. tíu diapente héizet.

[táz chît ex quinque. uuánda sí in quinto loco uuírt.]

Tíu drîtta consonantia héizet diapason. [dáz chît ex omnibus.] únde diu uuírt fône duplo. dáz chît fône éinemo gágen zuéin gebótenemo.

[Díu consonantia uuírt in octauo loco.]

Pedíu skînet. táz quaternarius sélbo fóllêr an sínèn téilen. álle simphonias erfóllôt. Únde ér téilonde síníu stúcché. álle consonantias kemáchot. Dísa gelímflichí erfárende. an quaternario numero. fréuta sí síh.

QUOD NUPTIALES NUMERI IN UNUM COMPACTI PERFECTIONEM OSTENDUNT.

Tára nâh uuárf sí sie zesámíne. dô uuúrten síbíníu

aguntur. Nam tres ad quatuor epitritus uocitatur arithmetica ratione, ac diatesseron in musicis perhibetur. Item intra eum iacent tres ad duos, quae emiolios forma est, symphoniamque secundam, quae diapente dicitur, reddunt. Tertia symphonia diapason in melicis perhibetur, diplasioque conficitur; hoc est, uno duobus collato. Igitur quaternarius numerus omnes symphonias suis partibus perfectus absoluit, omniaque mela harmonicorum distributione conquirat. Hanc igitur discutiens numeri congruentiam perita uirgo gratulatur. Deinde utrumque consociat, et

úzer drín. únde úzer fieren. Dú zála íst fólunga dero híme|liskun rártó. [dáz chít. án íro uuírt erfóllot tíu hí-97. meliska uuárba dero planetarum.] álso óuh tíu fólleglíchí dero sléhton numerorum lèret.

[In arithmetica uuèrden uuír dáz kelèret. uuío fóne tribus únde fóne quatuor. irrínnent álle planę figurę. Álle úngeråde chóment fóne tribus. álle geråde chóment fóne quatuor. Bedú íst an ín plenitudo.]

Uuáz ságet úns ánderes tíu fárt íro úrlaglichun métemungo. únde díe ringa. íõh tíe rúccha dero planetarum. áne día perfectionem septenariam.

[Án demo èreren libello íst táz keságet. uuío án dien planetis ménniskon úrlag sí. únde métemunga íro líbes. Dér úrlag héizet latine constilatio. Fóne díu íst in homeliis keskríben. uirtus constellationis. in ictu pungentis est. dáz chít tíu chráft tes úrlages fergát in éines stózes fríste. Uuánda mathematici uuánent táz ter úrlag échert sí án demo úf rúcche dero stérnon. íh méino an íro ortu. dár sie álles káhes ze óugon chóment. Únde so uuér ín in díu gebóren uuérde. únz iouis stella úf kát. táz témo prospera fólgeen. úbe áber stella martis ín in díu chóme. dáz imo aduersa begágenen súlin. So sámo uuéllen sie. úbe síh gemini ín in díu óugen begínnèn. dáz er scóne uuérde. únde úbe taurus. táz er gùot áchermán uuérde. So uuío óuh fatum héize. Dáz | iouis kespríchet. únde tres parçe gebríefent. Álso seruius chít. fatum est quod iouis fatur.]

98.

Únde óuget úns óuh septenarium perfectum. díu

trias quaternario consociata heptadem facit. Qui numerus rationis superae perfectio est, sicut etiam homalon illa docet plenitudo.

An aliud fatalis temperamentis cursus, siderumque circuli motusque testantur, intraque latebras uteri septimo

chég uuérdenta ménnisghéit tes síbendes mánodes. in dero muóter vuúmbo (*sic*).

[Fóne dero conceptu begínnét taz chínt lében án demo síbenden mánode. sò physici chédent.]

Tára nâh skínet sín perfectio óúh tár ána. dáz ternarius kedrífaltotêr. túot nouenarium. únde quaternarius kezúíaltotêr. octonarium máchot. Sò máchont sie zuène die uuídermaza. díu des áhtoden téiles mèr héizet. Únde álso filo gemág superoctauus in arithmetica. sò díu diapason symphonia gemág in música. díu tonum máchot. [Táz íst álso er échert cháde. sò filo tonus kemág in musica.]
Dér réhtes sánges émezigosto níumo íst.

[Tonus líutet tíchor án demo sánge. dánne semitonium álde dehéin ánder enchédunga.]

Dánnan neíst níeht. táz tar ána míssehélle. álde únder zuísken ferstóze.

[ih méino únder tribus in quatuor. álde únder octo. únde nouem. Níeht ne skéidet sie.]

99. Únde bedíu geuállét íro íouuederêr demo ándermo. in gelímflíchero fùogi. Táz íst nú dés sia lústet. táz íro zuéio námon zála sò gehíllét. Sò guíssiú rártá dero numerorum. féstenota íro den gebíleih mít uuáreró rédo.

[uuánda numerus ne tríuget níeht.]

Dánnan gehíez sí íro sélbun. uuíbo fréuuísta. in
álla

mense absoluta mortalitas? Dehinc quod trias triplicata nouem numeros facit; quaternarius autem per diplasion geminatus octo reddit. Nouem uero ad octo epogdon numeri efficiunt iunctionem, tantumque pensat in numeris, quantum symphonia diapason in melicis; quae tonum facit, qui est consonae unitatis continua modulatio. Ex quo nihil est, quod discrepet aut resultet in medio, consentaneaue congruit iugitate. Ergo praedictorum nominum numerus concinebat.

Sic igitur rata inter eos sociatio copulam nuptialem uera ratione constrinxit, ex quo commodissimum sibi conubium

álla nuís kúoten gehíleih. mánigtáhtigiu áber fóne ánderên sórgon.

REMEDIIUM CORPORALITATI CONTRA CELESTES
IGNES PARATUR.

Únzuíuelig tó uuórteniu des kehíleiches. stúont si sórgen íro scóni. únde íro líchamhaftigun uuíste. Sí insáz íro fórhteliu. sô si báldo máhta ze lídenne an íro nóh tánne tódigên líden. únde smálen fóre mágeri. díu sínuuelben hímel fiur. únde díe brúnste. déro zúndenton stérnon. Dára gágene máchota sí éina únuuartsaligi des álten saturni.

[dáz chít éin únuuartsalig sálb ténperota sí mít témo fróste saturni. dáz sia fóre | demo fiure 100. skírmdi. Abderites híez saturnus. fóne démo stéine. dén greci héizent abaddir. dén ér ferslánt fiure sínen sún.]

Únde dára zú stéinen gemískelotên. únde zuíen [dáz chít poumen]. uuárf si óuh zú mánige sláhta chrútero. únde líbhaftero.

[Uuánda physicam úobendo. tráhtota si fóna állên creaturis.]

Ter chólchisko gérménod uuárd óuh fóne íro gezéichenet rézzondo mít adamantínero uuássun.

[Mít íro hértén grífele scréib sí zóuuerlichíu carmina. ál sólchiu vó bent. tíe in scithia sízzent, tánnan medea uuás. tíu handéga gálsterára.]

nubium letabunda alio mentis fluctu multiuida concitauit. Nam nihil diffidens animo decori, formae ac substantiae coepit formidare corporeae. Quippe perferendos flammaram caelestium globos, et ignes ardentium siderum mortalibus adhuc artubus et macilenta gracilitate siccatis, non incassum tremebunda formidat. Sed aduersum illa quoddam abderitae senis alimma, (i. incorruptum) cui multa lapillis surculisque permixtis herbarum etiam membrorumque concesserat, praeparauit. Colchica etiam in centum uoces continuata fiducia (i. incantatio) adamantini cacuminis impressione sig-

Táz carmen fùotta sì ùf sáment íro. Èrsamo. ùnde zâero gáreuuiu. únder daz hêrtvôm. uuíder demo hímel fiure. únde uuíder déro nâhuuertigi dero góto. [déro ringa sì dúrhsliefen sólta.] Dò sméiz sì síh ána íro sálb. kemá-chotez úzer touue. dáz án des mánen níuui gelésen uuirt.

[íh méino únz er ío ána níuuez lieht fóne dero súnnun enfáhet.]

PERIERGIA SUUM STUDIUM GRATIS EXHIBET. |

101. Únz sì dáz ál uuórhta. sô gesáh íro díonest uuíb periergia. [dáz tir chât studiosa operatrix.] fúre sía sórgendíu. uuánda sí íro geáltera uuás. uuáz sí téta. sí dánches tára cháme. álde dára geséndet uuáre fóne dero müoter. Únde sô sí gesáh uuártendo dúrh tia nûot tero túron sía dáz állez réisonta. Sô begónda sí éina ándera íro díu in-chúnnen. díu agrimnia híez. [dáz chât uigilia.] únde in íro chémenatun dero vuáhto flág. zíu sí íro fróuuun éteuuaz ne lieze sláfen. íro scóni ze beháltenne.

[uuánda uuáchun bléichi máchont.]

Síd sí iz állez fúre sía tûon máhti. úbe sí iz íro befélehen uuólti. Únde chád síh erfáren háben mánige stéte. únde uuóla befúnden háben. uuáz íro uuídemdíuue*) [íh

*) Das e am Ende ist aus a gemacht.

natur; quod aduersum ignes superos et deorum confinia praeparata, decoris incuriam uenustatis etiam lumine submouebat. Denique reuibratu suo corpori mensis appposito, irrorati liquoris illiniebat unguentum.

Sed quum talia uirgo componit, pedissequa eius periergia, utrum matre uirginis missa an sua, utpote eius col-lactea, trepidatione sollicita quid ageret conspicatur. Quam quum disponentem praedicta rimatim ab ostio speculabunda cognosceret, aliam eius ancillam, cui agrymnia uocabulum est, ac quae intra cubiculum praebebat excubias, adorta est increpare, quod paullulum conuiuere seruandi decoris gratia uirginem non siuisset, quum ipsa haec cuncta, si philologia iniungeret, ualeret implere. Nam iam multa asserit circuisse, mancipiaque dotalia, quid solertiae, quid

méino septem liberales artes] quúnnen éigín [fóne íro brútegómen mercurio.] ióh chlénlistes. ióh vuíb|zíerdo. 102. ióh ánaslóufos. Únde íro uuésen chúnt. uuáz sélber der brútegommo tûe. uuáz man ióh tûe in in iouis hóue. Únde úbe der tágerod sína fácchelun. únde sín scóna lieht inzúndet hábe. Úbe dero súnnun réita in uuágo uuáre. únde des tágestérnen rós káro uuáre. Únde sô getáner knûoge ságeta sí. dáz sí ál erlúoget hábeta. mít fúreuuizlichero spého.

NOUIS MATER INDUMENTIS FILIAM ORNAT.

Tô gieng in álles káhes íro múoter. Sí sár. sô sí sía gesáh. gágen íro lóufende. únde sía chússende. ságeta sí íro. uuáz sí uuárungo gemácht hábeta. Áber sí gáb íro uuát. únde zíerda. mít tien sí gegáretíu. síh ne ercháme dero góto míteuuíste. Sí gáb íro uuát ze liche. [dáz íst tíu ínuertiga ratio.] únde úberslóufe skínhaftez. ébenuuízez mílche. [dáz íst tíu scóni íro honestatis | únde íro sapien- 103. tíe.] Dáz síe uuólton uuizen geuuórhtez uuésen. úzer déro uuóllo dero túrron chrúterero. mít téro síh káreuent tie frúoten bíscofa in india. únde díe ánasídelinga umbratii.

[Uuánda indis uuáhset tíu uuólla án dien chrúteren. mít téro sie íro bíscofa gáreuent. álso ouh seribus tia sídá uuáhsent an dien bóumen. úzer dien die féllola uuérdent.]

ornatus, quid denique indumentorum sumerent comperisse. Non sibi quoque nescium, quid sponsus ipse perageret, quid iouis in palatio gereretur; an leucothea succenderet facem lumenque purpureum, et an solis remigia uigilarent sonipesque phosphori comeretur. Id genus innumera, quae curiosis perscrutationibus aspexerat, astruebat. Uerum secretum cubiculi repente phronesis mater irrumpit. Quam quum uirgo conspiceret, ad eam accurrens, honorandumque pectus exosculans, praeparatorum boematon consciam fecit. Uerum illa exuias filiae ornatusque detulerat, quis induta deorum sociari coetibus non paueret. Itaque uestem peplumque lactis instar fulgidum dedit, quod uel ex illa herbarum felicitum lana, qua indusiari perhibent indicae prudentiae uates accolaeque montis umbratii.

Únde uuás iz úzer bíssinemo gárne. sò iz tàr in lánde sito íst.

[tár dér fláhs uuáhset. tér bissus héizet.]

Tára náh légeta si úfen íro hou̇bet mágedlichen góld-
ring. tér méist clánzta fòne déro scòni. dero mittun gímmo.

[ih méino diu gágen míttemo énde stúont.]

An déro gímmo stúont tiefo gegráben. éin gehélmot
tierna. gefúrehúllotiu. sámo so dáz píldé getàn uuás tero
troiániscun tou̇geni.

[Palladium stúont tár ána gegráben. dáz chít
effigies palladis. táz troiani gebórgen hábeton.
uuánda iz ín fòne hínele chòmen uuás. sò sie iz
uuízen uuólton. So uuío éin ánder palladium dár
ze ánasíhte uuáre. míchelez. hólzinez. Áber dáz
uuárra paladium uuás filo lúzzelez tròlichò sèhen-
104. — tez. | únde uuénescáfntontez. Dés kelihnisse trùo-
gen díe troianisken chùninga. an íro coronis in
iaspide gemma.]

Áber íro sélbun nám sí dèn béndel ába. dèn sí íro
gáb síh ze brústpéndelonne.

[i. fasciam pectoralem. mít téro síh fròuuvn
íú zíerton. tíu caritatem bezéichenet.]

Únde nío íro tóhter áne sía gegáreuuét ne uuúrte.
bedíu bánt sí íro. dáz íro iz sò filo báz záme. Áne dáz
skúohta sí sía. mít keflòhtenemo bínze. nío íro líde íeht
stírbíges ne beuuülle.

[Der bínz pezéichenet inmortalitatem. uuánda

Et quantum usus eius telluris apportat ex candentis byssi
netibus uidebatur. Dehinc apponit uertici diadema uirginale,
quod maxime medialis gemmae lumine praenitebat, ex qua
galeata quaedam obtectaque uultum uirgo instar secreti
troiani penitus incisa resplenduit. At cingulum, quo pectus
annecteret, sibi prudens mater exsoluit, et ne philologia
ipsius honestis phronesis careret ornatibus, eius pectori,
quo uerius cõmeretur, apposuit. Calceos praeterea ex pa-
piro textili subligauit, ne quid eius membra pollueret mor-

er io grône ist. fône dero názi. án déro er stát.
únde dánnan er námon hábet.]

Áber mít uuizemo rouhfáze, fóllemo stánciurdon.
uuárd iro hánt pehéftet.

[Taz rouh pezeichenet tén liument tero tú-
gedo, die án dien uuisen io súlen uuésen.]

ANTE FORES VIRGINIS, INUITANTES EAM AD
CELESTIA CAMENAE ASSUNT.

Sô uuárd táz ter tág pegónda décchen die stérnen.
Irbáronde dia únere dero | mánézon. 105.

[Cibus héizet grece brosis. dánnan sint am-
brones kenámot. Die héizent ouh antropofagi.
dáz chit commessores hominum. in scithia gesez-
zene. Sie ézent náhtes. tés sie síh tágés scámen
múgen. álso man chít. táz ouh házessa hier in
lánde tûen. Áber ueletabi die in germania síz-
zent, tie uuír uuílze héizên. die ne scáment síh
níeht ze chédenne. dáz síe iro parentes mít mëren
réhte ézen súlin. dánne die vuírme.]

Sô iz únder zuískén lichten ist. Sô der tágostérno
in scônero fáreuuo skínet. Sô der gráuuo rífo uuirt án
dêmo écherodeñ tóuue. Únde diu scáf úz án dia uuéida
dríngende. die stígá eruuégent. Sô aber die sórgun grúo-
zent tiu hêrzen. Únde der sláf hípa flíhet ze loetheo fluuio.

[dâr síne séldá sint secundum fabulas. uuánda

ticinum. Acerta autem multo aromate grauidata eademque
caudenti manus uirginis operantur.

Et iam tunc roseo subtexere sidera peplo
Coeperat ambronum promens aurora pudorem;
Quum creperum lux alma micat gemmata decore,
Quum nitet aurato, fit et quum fulgit phosphorus astro;
Tunc candens tenera glaciatur rore pruina et
Matutina greges quatunt in pascua caulas,
Languida mordaces quum pulsant pectora curae,
Et fugit expulsus letheo ad littora somnus.

er obliuionem máchot. álsó óuh tíu sélba áha túot
tien sèlon post mortem dár trinchentèn.]

105. An díu uuárd éin sùoze stímma fóre íro túren. mít
mánigfaltero lústsami. | Tén sonum máchota díu mánigi
dero gesámenoton musarum. mít méisterlichó gerárten lù-
tòn. ze èron díen uuíhen brùtlóuften. Dár ne gemángta
suégelsánges. nóh séitsánges. nóh téro fólleglichí dero ór-
genlútun. Áber gerárte ze mammentsamemo sánge. íoh
keduuíngenemo ze mézhaftigemo úzláze getáten sie sáment
stillí dero mágedo sánge. únz sie óuh táz erfólloton.

[Ze érest súnge díu musica instrumenta.
dára náh súnge sélben díe muse.]

106. Únde dò úberuuánt | íro gesémíne. álla día órgánli-
chun sùozi. béidíu. íoh in déro lùtreístí dero stímmon. íoh
in déro lústsami dero uísun. únde mèterlichó súnge síu
dísiu uuórt.

MUSARUM INTERCALARIS.

Nú fár úf tíerna in hímeliske séldá. gerístig píst tú
sólchemo gebíleiche. Díá suèr iuppiter héizet tíh fúnden
úber díe hóhen stérnen.

Ecce ante fores quidam dulcis sonus multifidis suauitatis suscitatur, quem musarum conuenientium chorus impendens nuptialibus sacramentis modulationis doctae tinnitibus concinebat. Nam nec tibiatarum mela, nec ex fidibus sonitus, nec hydraularum harmonica deerat plenitudo; sed in blandum collata cantum, ac modificato fine compactum uoci uirginum complementi spatium ratum fecere silentium. Ac tunc ille omnis chorus canoris uocibus dulcique modulatu praeuertit omnes organicas suauitates, et cum sacrae numeris cantilenae haec dicta funduntur:

Scande celi templa uirgo
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

LAUS PHILOLOGIAE DE ASTRONOMIA. URANIA. |

Tò sáng sús urania. dien ánderèn gesuigentèn. Nû 107.
fár. únde síh tia hímeliskun mánigi. únde die hóhina dero
hímelgíbelo. únzuíueligiú. únde báldia. fóne dero góteheite.
Dea uuérdendo. uuirdest tû dés álles kuis. tés tu fóre uuáre
únguis. Tû uuáre êr frágende. uuáz tie zesámíne háftenten
ringa dero planetarum úmbeuuárbti. nú uuírdet taz tû sélba
seáffunga tûost íro férten. Tû gesíhest tir sélba sò dû dára
chúmet, uuíó getán geflúhte die ringa bínde. Uuélih nústa
síe úmbehábee.

[Uuánda ultima spera. dáz chít celestis spera.
úmbehábet tie ándere.]

Únde uuíó mánige dero éngeron. dér uuítero ring úm-
behábe. uuáz tero planetarum férte íágoe. uuáz sí óuh lézze.

[Dáz tûot tíu chráft tero súnnun. Sí gíbet
ín éinuuéder spûot. álde tuála.]

Únde uues skímo den mánen getúe. uuáhsen. únde
suínen.

[Sò er férrost kát fóne déro súnnun. sò mág
sí ín únder skínen. bedíu íst er dánne fól. sò er
áber bí íro gát. uuánda sí ía dán|ne óbenân ána 108.
skínet. pedíu íst er dánne uuáner únsereu óúgon.]

Uuélih fiur den hímel írlíchte. [Uuéléz. áne dero sún-
nun?] Únde uuíó mánige stérnen sí uuídere getríbe.

[Dáz tûot sí die planetas. sò sí síe retrogra-
das máchot.]

Tunc urania caeteris paululum reticentibus, cepit:

Sidereos cetus et culmina sacra polorum
Nil iam coniciens numine fisa uide.
Olim disquirens nexos quid torqueat orbis;
Nunc presul causas raptibus ipsa dabis.
Quae circos textura liget, quae nexio claudat,
Ambiat et quantos orbita curua globos,
Sidereos cursus quid cogat quidue retardet,
Quis lunam flammiet uel minuat radius,
Qui coelum stellet fomes et quanta reuoluat,

Tār síhest tu. uoio getán dero góto fiht si. únde uué-
lih scáf íro ribtennes si.

Fár hina úf tierna in himeliska sélda. buirdig pist tv
dáz tu só gebiest. Tih héizet fúnden iuppiter úber die
stérnen din suér.

LAUS MUSICAE DE PERITIA. TUNC CALIOPE.

Die brúnnen magnesieq hábent tih ketrénchet. tú hólða
dierna dien dir gelichetèn musis.

[Magnesia íst in thesalia. Dár íst libetros
fons. úmbe dén mánige poetę sizzent. sámó so.
die nóte sin poetę. die in trínchèn. Uuánda óuh
tú philologia musicam chánst. pediu skinet. táz
tú libetron getrúnchen hábest.]

Únde der brúnno dés rósses pegasí [dáz úzer démo
blúote uuárd gorgoneq] hábet [sáment tien poetis] tih ke-
trénchet.

109. [Pegasus chit fáma (*sic*) uuánda poetę | sint
famosi. bediu chit man sie getrúnchen háben dés
prúnnen. dén pegasus úzer dero érdo slúog. mit
sínemo fúoze.]

Tír stát óbenan gelóuber aon. gezierter mit poetis.

[Aulę héizent tie fistulę. coraulę héizent cor-
neq fistulę. dáz chit tubę corneq. Coraulus sél-
ber der cornicen.]

Quae sit cura deis uel modus, aspicias.

Scande celi templa uirgo
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Tunc calliope:

Semper complacitis amica musis,
Cui magnesia poculum fluenta,
Et fons gorgonei tulit caballi
Uertex aonidum uirens coraulis,

Apollinis pérge dir gágene blúomen hábentemo. Tù bechénnest tero poetarum carmina mít sùozen metris. Dù chánst keánteron citharam pindari musici. Dir irdénchentero chán der séito. únde dáz ziterfin síngen ín traciskun.

[dáz chít álso orpheus sáng fóne tracia.]

Únser óuga. hábe ín geuónehéite. únser héilig sáng ze lóbenne. Únde uuírt kesáligot fóne órganiskên. [dáz chít sánglichen] ringen.

[Álso dánne ríng án démo sánge uuírt. sô iz ío uuídere eruúndet. ze déro sélbun stéte. dár iz ánafieng. Héue únde síng o sapientia – sô findest tú día sélbun lútuñ án demo. a. díu ze èrest uuás án demo. o. Dér sô getáno períodus. dáz chít circuitus. héizet colon. úbe dáz uuórt tár úz kát. sô íh tir nú zéigota. Vbe dáz ne íst. sô héizet er comma.]

Fázo dih tíerna | úf hína in hímela sólih kehíleih 110. kezímet tír. Iuppiter díñ suêr. héizet tíh fáren úber díe stérnen.

LAUS DE GEOMETRIA. AC SIC POLIMNIA.

Án stéte infáhest tú ze lône. dínero árbeite. den scônen hímel. únde dero góto gesáze. únde día síppa íouis.

Cui frondet uiolas parante cirrha;
 Tu uatum mela dulcibus camenis,
 Et scis pindaream chelim referre.
 Te dictante fides sacrumque plectrum
 Mouit treicium sonare carmen.
 O lux nostra sacros probare cantus
 Suesce, atque organicis beare circis.

Scande celi templa uirgo
 Digna tanto federe;
 Te socer subire celsa
 Poscit astra iupiter.

Ac sic polymnia:

Tandem laboris fructus aethram fulgidam
 Diuumque sedes, ac iouis consortia,

[*táz tu sin snóra uuirdest.*] Hina úf kefuortiu. únde gótheit infáhentiu. Dú dir iu ér geuón uuære niuuu carmina ze máchonne. Ióh kemúsgtiu mit misselichero únde únóben mázero regula.

[*Uuio mánigfalte dir si diu misselichi dero múnnon. uuér mág táz kezéllen?*]

Únde uuáz triscózi máchoe. mit strácchentemo réize áu dieu síton. únde gefúogtemo an dien órten.

[*Dáz ist álso si cháde. Dú chúre in geometria. uuio dri réiza gréhte. an dien órten síh chúsente triangulum máchont.*]

Únde uuáz ter ríng úmbebiege.

[*dáz chit uuio ál úmbe gebógener réiz tea ríng máchoe.*] |

111. Quuóniu ze chiesenne. die uuárbá des sánges. únde die uuisá. únde die ruorá dero séiton. Únde álle liste ze chiesenne. únde ál dáz himelsázen máchon múgen. mit íro hóhen sínne. Scande celi etc.

LAUS DE ARTE POETICA. TUNC MELPOMENE.

Tú bist quón in scenis ze síngenne diu sáng. tero gescúohton tragicorum mit coturnis.

Profecta carpis, inditoque numine,
 Cruenta dudum quae iugare ritmica
 Ac dispari mixta sueta regula,
 Mox quid iacente, quid iugata linea
 Trigonus recuruet, circulusque torqueat;
 Malos probare, ac tonos et crumata,
 Artesque cunctas solita, quaeque celitum
 Possunt parare mente ad alta culmina.

Scande celi templa uirgo
 Digna tanto federe;
 Te socer subire celsa
 Poscit astra iupiter.

Tunc melpomene:
 Sueta coturnatos scenis depromere cantus,

[Coturni uuâren ze béiden fúozen geskáffene scúha. Scena uuás éin finster gádem in míttemo theatro. Dár íinne gesâzen die auditores tero fabularum tragicarum. álde comicarum.]

Únde ána háben dáz kescúhe dero comicorum. Únde síngen díu sáng. tíu uuír fóne dír trúogen. díne trátun. Súozemo sánge únsih lúchcentemo.

[únde scúdentemo. dáz uuír síu trúogin. únde gehieltin.]

Nú síngo íh tír máged mít témo dúmse des sánges. [uuánda dú gútin uuórten bíst.] únsêr trôst únde únsêr zúnga. | Tínen brútestúol lústet míh ze zíerene mít sánge. 112. díe zíerda lá dú lichen dínen síten. Uuêrd múozist tú sín dínemo hímelískén chárle [mercurio]. Únde állero hímel-fróuuon zímigôsta. Scande etc.

LAUS DE RHETORICA. AC SIC CLIO.

Nú do (*sic*) philologia. dú dír ío chúnig uuâre. dína gespráchi ze geóugenne. mít lángemo díngchôse.

[Álso m. cesar. únde cato censorinus túont in catilinario. dâr man díngot úber lentulum. únde cethegum socios catilinê.]

Únde den scúldigen genéren mít prázeligemo múote.

Soccumque ferre comicum,
Et roboare tua tulimus quae carmina cura
Melo fauente ritmico;
Nunc tibi uirgo cano spes atque assertio nostri,
Tenore (i. protractione) uersa carminis.
Nam thalamum redimire iuuat, tu certa probato
Tuis placere ritibus.
Digna maritali semper uidearis olimpo,
Decentiorque celitum.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Ac sic clio:

Tu quae rhetorico clangere sirmate,
Atque reum rabido (i. commoto) absoluere pectore,

[Also òuh tò cesar uider catone uuòlta genéren, die sélben socios catiline.]

Tù uuilon dîne ántsazigen rédâ féstenòst mît pândén.

[Ántsazig sínt tie rédâ, die mît syllogismis kebúnden uuêrdent. uuánda syllogismi sínt nòt-féstiü gechòse. dára uuídere nìoman nìeht ketúon ne mág. Tie héizent latine ratiocinationes. únde álso ratio íst. que discernit inter uerum falsum, sò íst ratiocinatio, rationis certę exhibitio. Uuénne geskíhet tíu? áne sò éin fóne ánderen geóuget uuírdet. únde fóne díen guíssot | uuírdet. Tés íst tár fóre exemplum gegében. dáz iz chât proponendo. Éteuuanne feruéret tér in férté íst. Únde assumendo. Der hímel íst in férté. Únde concludendo. Dánnan feruéret er. Án díro rédo íst éin geuúissot fóne zuéin. uuánda fóne dero propositione. únde dero assumptione. úbe sie uuár sínt. uuírt tíu conclusio geuuáret, fóne díu iutsízzent tie den syllogismum, die sína chráft uuízen.]

Tero mícheli des húfen zuò légende, die geráspoten chléinunga.

[álsó iz táne féret. sò man dero mínneron díngo nìeht fersuigen ne uuíle. úmbe díu mèren, dóh is án díen mèrén gnúoge uuáre.]

Únde éteuuaz lásteron mît dramatischis éo.

[Sò man ófta túot barbarismum, álde solocismum.]

Kelóuuuü, uuáz zuúelchòsondo día ríhti des kechòses irre.

[Dáz túot amphibolia in gramatica, álde so-

Quae nunc sensa ligans horrida nexibus,
 Soritas (i. minutissimas rerum collectiones) cumuli acces-
 sibus aggerans,
 Nunc quid grammatica stringere regula,
 Quid fandi ambiguis conterat ordinem,

phisma unde dialectica. Dero bëidero chît si sîa
chunniga.]

Kelouuiu ze triegenne mit rértigên rédon.

[Dû des alles méistra ûnz hára uuáre.] dû fâr nû.
unde scóuuo die gestérnoten inferte des hímeles. Unde lébe
dâr in déro héiligun zórfti des hímeles. dia dû | ze lône di- 114.
nero árbéito chunnên sólt. in uuáremo liehte. Scande etc.

LAUS PHILOLOGIAE DE PHYSICA. MOX ERATO.

Mâre dierna ánagenne dero lísto. dir nû indân uuírt
iouis fálanza. mit réhte diénót tír disiu ánasíhtiga uuérft.
in gótes ratione iû êr. úngesúnlichó uuésentú. Dir éinun
sint chunt tísiu fóne naturis ketánen sáng. íh méino ziu
die léidsámen blíccha geskéhen. [dáz chît uuánnan sic ge-
skéhên.] Uuánnan der chláfondo dóner geskéhe.

[Sô der uuínt in dien uuólchenen betân uuírt.
tánnan úzpéitendo chláfót er. dér chláfleih héizet
tóner. Áber úzfárendo. unde diu uuólchen bré-
chendo. mit mérun hirlichí dánne iz íoman gesá-
gen múge. irréchet er daz fiur. Dáz fiur íst sô
filo máhtígera. sô iz chléineren geziuges íst. uuánda
diu lúft kebíret iz. Sí íst is materia.]

Solers docticanis ludere sensibus;
Nunc stellata poli conspice limina,
Et candore sacro aetheris utere,
Quem uero pretium est noscere lumine.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Mox erato

Caput artibus inclita uirgo,
Cui panditur aula tonantis;
Merito tibi subditur orbis
Rationibus ante repertus;
Sacra fulgura cur rutescant:
Fragor intonet unde resultans;

Uuáz óuh táz régenuuázer máchoe. dien uuólchenen uuílon trúobenten. uuílon názenten.

115. [Uuáz áne dáz síu sô gedie|chent. únde sô gerínnent in uuázeríne zásamen. dáz tie gesáme-nôte. únde ze trópfôn uuórtene. bedíu hára níder-fállent. uuánda síu díu lúft tár óbenan intháben ne mág.]

Uuáz úns nâh tien uuínterlichen úngeuuíteren. áber den lénzen hára tûe eruúinden. Zíu der iâr ríng úmbe tríbe álle zíte. ílende ze íro énde. Uuáz tíu állíu rédo há-bên. ánderên tóugeníu. áne dír. dáz síngen uuir. Scande etc.

LAUS DE ARUSPICICA. AT TUNC TERPSICHORE.

Frô bín íh úmbe día éra dínero gótheite. Ten hímel síhest tu. dér díu lôn íst. Dáz hábet tír guúnnen díu ge-dáhtígi. únde díu ílígi. Tíz hábet tír gegében díu sórgen. únde díu uuáchen mít líchte. Dáz tír tág. únde náht ána uuás. Tû hábest kelírnet spûotígo. dénchennes múodíu.
116. búocho geládeníu. uuízega | uuórteníu. so uuáz tie uuísprachónten (*sic*) lèrent. ín dien uuíthéllen.

Quid agat per aperta madorem,
Modo nubibus imbrificatis,
Quid euntibus agmine nimbis
Reuocet nitidissima uerna,
Rotet omnia circulus anni
Properantia claudere secla.
Quid habent rationis operta,
Canimus tibi cognita soli.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Ac tunc terpsichore:

Letor honoris meritis astra uirgo conspicias,
Hoc tibi sollers peperit ingenium labosque,
Ista peritis tribuit cura uigil lucernis.
Perdita pernoxque, sacris namque onerata chartis
Quicquid agentes stoici praescia dant futuris

[Dáz sínt stoici die íro uuístuom ze athienis
in porticibus úobton.]

Tù gefúreuangost mít pálden uuizegtúomen. únzuí-
ueligo. uuáz án sabaeorum áltaro fiuren der róuh chúnde:

[Din uuístuom gíbet tir día prescientiam fu-
tutorum. día sie súochent án démo tóume des
áltaris.]

Únde uuáz ter rúghstang uuéle. dár tura brínnent
in áscun. álde uuáz tie héilesoda uuéllen. die augures fór-
deront an fógelrárton. dáz uuéist tú ál. Scande etc.

LAUS DE ARUSPICIO ET DE AUGURIO ET CON- IECTURA. TUNC EUTERPE.

Zéigara des uuístúomes. píst tu díerna. dú ze hímele
stégon máhtóst. Únde uuísên gében díe lérâ. dánnan sie
chúnnîn bechénnen síh sélben.

[Uuánda dáz prouerbium chám fóne hímele.
gnoti se auton. dáz chít scito te ipsum. Dáz íst
fóre állemo uuístúome.]

Semper anhelis docilis fomitibus tulisti.
Nam sabaeorum rapidis quid uapor edat aris,
Fumida quid turicremis aura paret fauillis,
Omina uel certa ferant uocibus auguratis,
Intrepidus nec dubitans fatibus anteuortis.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Dehinc euterpe:

Uirgo perite,
Prenia sortis,
Quae meruisti
Scandere caelum,
Sacraque castis
Dogmata ferre;
Noscere semet
Quis ualuere,

117. **Únde dǎnnán | prophete óffeno chüren dia chráft iro sélbero úrlages. [fóne démo sie múrgfare sint.] únde dia uuioliche dero góto. [án dero sie éuwig sint.] Únde bist tú zéigara des uuistúomrs. tú dero philosophorum sinna. [fóne iro léro] getáte skinen. álso stérnen. Únde dù geóndóst dien únuuirigen. únde dien tódigen gót pechénnen. Fóne démo réhte fár dù nú hína ze demo húnelhèrote. Dih échert éinun gezimet kebien ze mercurio. Scande etc.**

PRECONIA MERCURII. DEINDE THALIA.

Sáliga. dù mit sólchemo lóbesánge dero góto gebien sólt.

Quisque uidentes
 Lumine claro
 Numina fati
 Et geniorum
 Cernere uultos:
 Quaeque platonis
 Pythagoraeque
 Esse dedisti
 Sidera mentes;
 Tuque caducis
 Mortalibusque
 Nube remota
 Cernere iusti
 Numina celi:
 Iure senatum
 Scande tonantis,
 Quam decet unam
 Mercuriali
 Federe iungi.

Scande celi templa uirgo,
 Digna tanto federe;
 Te socer subire celsa
 Poscit astra iupiter.

Deinde thalia:

Beata uirgo tantis
 Quae siderum choreis
 Thalamum capis iugalem,

sólt. únde sô uuérden sólt iouis snóra. dero uuérhte dés
fólchete uuésentero. Áber uuéles kótes uuínia uuírdest tû?
Dér álles éiner fliegendo. fúre ílet tia súnnun.

[Lucifer tûot iz ouh. náls áber fliegendo.
núbe úfen sínemo rósse. sô er fóre chád.]

Uuácherer in sínero gáhun fért. | Sô er díu óberen 118.
erstríchen hábet. sô erféret díu níderen.

[Uuánda ér íst in sínero ábsida ófto óberôro
dero súnnun. ófto níderôro. sô platonici châden.]

Tér éino himel geuuáltig uuórten íst fóne ioue uué-
nen sína geuuáhtlichun gértá fóre dero rítentún súnnun.
tér géno héizet áber geláden uuérden. dén áren des sní-
denten osiris. dér in egypto den chórnssámen fánt.

[Uuánda sín gértá tódet únde chicchet. strít
zérendo. únde sùona máchondo. bedíu gíbet er ouh
sáte. nâh temo sníte. Dáz osiride, síne árbéite
díent. táz kelázet ímo mercurius. Sín uuillo ré-
chet ten rát.]

Dén iouis sélbo mínnt. Tén sín stíefmúoter uílo

Ac sic fauente mundo
Nurus adderis tonanti;
At cuius esse diui
Tibi contigit maritam?
Eius meante penna
Qui solus astra mundi
Praeteruolans perexit
Rapidis uigil procellis;
Qui quum superna tranat,
Freta et tartarum recurrit;
Qui solus ante currum
Et candidos iugales
Almi potens parentis
Memorem ciere (i. mouere) uirgam;
Qui fata (i. messionem) succidentis
Separat libens osiris,
Sationibus grauari
Genitalibus repertis
Quem scit pater deorum;

uúilligo sóugta. doh sí ánderíu íro stiefchínt házetí. Dés kespráchi síh fermúgentero. állér árger strít sélchenet. [táz chít stíllét.] Témo spréhentemo. állero strítolih síh in zuéi téilet.

119. [ih méino in tód. | únde in líb. tód tero fíent-skéfte. líb tero súono. álso iz fóre chít.]

Ér íst tero góto chúnnigosto. nóh tánne bíst tú chúnnigora.

[uuánda ratio gemág mér dánne sermo.]

Nú uuérdent sálig tie líste. díe ir béide sô gehéiligont. táz sie ze hímele léitén. únde ménniskon den hímel indúen. Únde sie gúot uúillige ménnisken getúen fáren. únz hina úf ze demo óberen líchte. Fóne iú zuéin. erfúllet sínnigi díe ménnisken. [Ír gébent tien ménniskon múnderen sín. únde zímigen.]

Fóne íu geuúinnent kespráche ménnisken éuuiga gúol-lichí. Pedíu gehéilegont únsih. únde álle líste.

Cui lacteam papillam
 Gaudens dedit nouerca;
 Cuius uigente uirga
 Dirum stupet uenenum,
 Cui uirus omne fanti
 Orbem facit gemellum.
 Est doctus ille diuum,
 Sed doctior puella.
 Nunc nunc beantur artes,
 Quas sic sacratis ambo,
 Ut dent meare coelo,
 Reserent caducis astra,
 Ac lucidam usque ad aethram
 Pia subuolare uota.
 Per uos uigil decensque
 Nus mentis ima complet;
 Per uos probata lingua
 Fert gloria per acuum;
 Uos disciplinas omnes
 Ac nos sacrate musas.

QUATUOR UIRTUTES EAM UISITANT. FRONESIS.
DIKIA. SOFROSINI. ANDREIA. UEL YSKIS.

Únz tie museę uuilon súnderigo. uuilon sáment súš sungen. Únde sũoze stímmâ súš hértotôn. Uuár châmen fróuvûn dára in íro sélda. únde oúh innôr in íro bétte-châmera. lúst|same fône chíuskero zieri. Scône in ána-120. síhte. nî fône dehéinero irdâhtero máchungo. Fône selb-sconi skîmbare.

Déro hîez éiniu frútheit. Cnôto únde insténdigo síh úmbeséhentiu. Únde dîngolih skéidende mít quâremo únderskéite.

Íro suéster hîez iustitia. Mánnlichemo réhtonde. nio-mannen ánderes héfenonde. dánne sô er uuérd íst.

Diu drítta hábeta námén fône déro mézhafiti íro sítô. Únmíotegerniu únde fermídenness máriu.

Únde díu nóh tãne uuás. tíu hîez stárh. únde máhtig. in uuíderuuartigen dîngen úngeuuéibtiu. únde gágen árbeiten íoh lído stárchiu. Dîe ílton sía hálsen. únde chússen. Únde sô sie sía dâr in chémenátun gesáhen fórhtela. únde sámó so liehtskíhtiga. íoh rátelôsa. | Íro brúste únde íro 121.

Dum haec igitur musae nunc solicanae, nunc concinnes interserunt, uicissimque mela dulcia geminantur, ecce quaedam matronae sobrio decore laudabiles, nec conquisitis figmentis circa faciem uultuosae uerum simplici quadam comitate praenitentes, in penates uirginis thalamumque conueniunt. Quarum una intenta circumspectione cautissima, et omnium rerum uigili distinctione discriminans, dicebatur prudentia uocitari. Huius germana sua cunctis attribuens, nullumque eo quo non merebatur afficiens iustitiae ferebatur sortita uocabulum. Uerum tertia contentis muneribus atque abstinentia praedicanda, ex morum temperantia nomen acceperat. Quae supererat, fortissima, ac tolerandis omnibus aduersis semper infracta, subeundis etiam laboribus, robore quoque corporis praeparata, uirium uocabulum possidebat. In amplexum eius osculumque deferuntur, atque eam quum intra cubiculum conspicerent, per omnia trepidantem et uelut lucifugam haesitationibus

ánasiune hándelonde. gnóton sie sia fúre chómen ze állero óugon. únde ze állero gesíhte.

PHILOSOPHIA ACCESSIT NUNTIA.

Sò chám dò éioíu getrágenlichíu. únde ántfáhsíu. [náh temo philosophorum síte.] únde dés kúollichíu. dáz fóne íro. gót sie álle lázet ze hímele chómen. Sò sí dia gesáh. sò uuás íro sár dára ze íro nót. únde érnést. Álso sí sólta. sí uuás tíu íro báldo fóne guíshéite geuuízegot hábeta dia hímféárt. Únde nù bôtescaft tríbét fóne mercurio. sia ze uuisenne. ze brútlóufte.

TRES GRATIAE QUAE ET CARITAE.

Chámen óuh ze íro drí diernun ébenziere. únde ében fróniske in ánalútte. Mit kerígen zesámíne gebúndenén 122. hánden. únde gezierte mít róseblúomón. | Téro éiniu chústa sia án demo únderbráue. Ánderiu chústa sia án den múnt. tíu drítta án die brúste. Táz téta diu érista. dáz sí íro frólichív óugen gegábe. Ánderiu. dáz sí íro gespráchi gegábe. Diu drítta. dáz sí íro uuímesami in múet kábe. Sie híezen carites.

torpentem, pectus eius faciemque tractantes in conspectum omnium et publicam uenire faciem compulere.

Post has ingressa quaedam grauis crimitaque foemina, et ex eo quod per ipsam iupiter adscensum cunctis in supera tribuerit admodum gloriosa. Quam quum uirgo conspiceret, ad eam omni studio affectuque concurrat; quippe quadam fiducia compertorum, ipsa eidem scandendum celum fuerat augurata, et nunc ad eam in nuptias corrogandam ab ipso transmissa maiugena. Praeterea tres puellae uultu decoreque parili ac uenustate luculentae, sertis relegatae inuicem manus rosarumque speculis redimitae ad uirginem conuenere. Quarum una deosculata philologiae frontem, illic ubi pubem ciliorum discriminat glabella medietas, alia os eius. tertia pectus apprehendit. Uidelicet prima, ut „laetos oculis afflaret honores” secunda gratiam eius linguae inspirabat; animo tertia comitatem. Quippe

[nâh tien lûtreisten suégelon. mít tien álliu
gnóniu sâng úbersúngen uuérdent.]

Únde so uuáz sie gefiengen. dáz ketáten sie érsam.
Sò die sia dô getáten fólla liehtes. tára nâh mískton sie
síh zù dien musis. únde táten ín gerárte méttoda. dáz chít
sie táten ín síngentèn mít íro líden gehéлле ánterungâ. únde
brútlíche trétenôda.

LECTICA QUA UEHENDA ERAT IN CAELUM.

Ín ín dés uuárd tóz ín állen stéten. fóne lúto skéllen-
tèn timpanis únde cimbalis. Sò dáz íoh tero musarum
sâng túnchelôra vuúrde. fóne déro lûtreísti dero timpauo-
rum. | Sáment temo skáлле chám éin trágebétte gestérno-123.
tez. témo die sélben dôza fóre skúllen. áfter bezéichen-
lichemo síte. In démo trágebétte sito uuás tie gehíen-
ten gútennâ. hína úf chómen ín déro hímelískon chámerlingo
gnòzskéfte.

ATHANASIA PER UOMITUM A MORTALITATE EAM PURGAT.

Dâr fóre fúor éin fróuua. chéiserlíchero getáte. ín héi-
figemo. únde ín hímelískemo liehte skínentíu. únde ín ér-
uuirdígero bíscopheite. Álle die dâr uuáren. únde sie er-
sáhen. die éretòn íro márun mágenchráft. sámo sò háltá-

illae carites dicebantur, et quicquid apprehenderant ue-
nustabant. Quae quidem uirginem postquam lumine re-
pleuere, musis admixtae etiam gesticulationes consonas
atque hymeneia dedere tripudia. Sed ecce magno tympani
crepitu crotalorumque tinnitu uniuersa dissultant, eoque
ut musarum cantus aliquanto bombis tympani obtusior
redderetur; et cum sonitu introfertur lectica interstincta
sideribus, cui ritu mystico crepitus precinebant, qua mos
fuerat nubentes deas in caelestis thalami peruenire conso-
tia. Ante hanc quaedam augustioris uultus femina, ac
sacro lumine aethereoque resplendens uenerabili antistitio
praeminebat. Quam quum omnes, qui adfuere, conspice-
rent, reueriti inclitam maiestatem, ut decorum omnium

run dero góto állero. íoh tero uuérhte. Téro uuás námo immortalitas.

[Si máthot deos immortales et eternos. únde mundum perpetuum.]

Únde hòre hára mágeti chád si. Tero góto fáter hábet kebóten. dáz tú úfen dísemo chúninglichen trágebétte 124. fárést ze hímele. | Dáz nebéinemo dero írdiskôn múoza neíst ze hándelonne. Nóh tír sélbun ér minemo tránche. Únde mít témo uuórte, ergréifota sí íro brúste. únde dén sprúngezòd íro hérzen. Íoh sí sár guuár uuérdende. ín fóne ne uuéiz uuélero fúlli erspárten. únde inbláhenen. [dáz chít fóne inbláheni. únde fóne irspérredo uuórtenen.] sò se chád si. tú ne irspièst tísen glónken. dés tu fólle brúste hábest. únde dù ne uuérfèst tén úz. nóh tú dára ne chúmest. tár dù úndòdig sist. Tò erspèh sí sár hírlícho síh péitendo ál dáz. tés sí ín íro guuár uuárd. Dára náh uuárd. táz sí mít árbeiten irspèh. ze állero sláhto bùochen.

[Uuánda fóne éinemo fonte rationis. chóment álle bùobhliste.]

Tár máhtist tu séhen. uuío mánigiu bùoh súnderigiu. únde zesámine gebúndeniu. únde uuío mánigero spráchon 125. scrifte úzer íro múnde fùoren. Súmelichiv vuáren ge|uuórhht úzer demo egyptziskén bínese. dér mít cèdrinemo fliede

mundique custodem; huic athanasiae nomen fuit. Et heus, inquit, uirgo, precepit deorum pater, hac regali lectica in celi palatia subueharis: quam quidem nulli fas attrectare terrigenae. Sed nec tibi quidem ante nostrum poculum licet. Et cum dicto leniter dextra cordis eius pulsum pectusque pertractat, ac nescio qua intima plenitudine distentum magno cum turgore respiciens, nisi haec, inquit, quibus plenum pectus geris, coactissima egestione uomueris forasque diffuderis, immortalitatis sedem nullatenus obtinebis. At illa omni nisu magnaue ui quicquid intra pectus senserat, euomebat.

Tunc uero illa nausea ac uomitio laborata in omnigenum copias conuertitur litterarum. Cernere erat, qui libri, quantaque uolumina, quot linguarum opera ex ore uirginis defluebant. Alia ex papiro, quae cedro perlita

besmízen uuás. [táz er ne fùleti.] Súmelihiu bùoh pe-
 uuúndeniú in líninen búzucchen. Ióh scáphinis pérgaminis
 mánigiv. Únmanigíu uuáren gescriben án déro ríndun dés
 póumes phillire. [álsó iz iv sito uuás.] Uuáren súmelihiu
 mít tinctun gescribeniu. Téro bùocho scrifte óugton dero
 libhafton bilde.

[uuánda phisiologia ságet de naturis animan-
 ium.]

Die réiza dero bùocho athanasia geséhendiú. híez sí
 sie gescriben in díuren stéinen. únde gehalten in díen érd-
 lúcheren dero egyptiscon chilechon.

[Uuánda dô iú liste zegángen uuáren. dô
 vuúrton sie erníuot fóne egyptiis.]

Únde die stéina stellas némmede. híez sí dero góto
 chúnnezála dar ána stân.

[uuánda die sámó zórfst sint. sê stérnen.]

DE UARIETATE COLLECTORUM. |

Únz sí sólchero dingo filo spêh. sê ráspotôn dáz úzer 126.
 íro múnde fûor. súmelihe díernun. die liste únde línunga
 híezen. íro íogelichiu iz zúcchende ze íro núzzedo. únde

fuerat, uidebantur. Alii carbasinis uoluminibus complicati
 libri; ex ouillis multi quoque tergæribus; rari uero in phil-
 liræ cortice subnotati.

Erantque quidem sacra nigredine colorati, quorum
 literae animantium credebantur effigies. Quasque librorum
 notas athanasia conspiciens, quibusdam eminentibus saxis
 iussit asscribi atque intra specum per aegiptiorum adita
 collocari, eademque saxa stellas appellans, deorum stem-
 mata praecepit continere.

Sed dum talia uirgo undanter euomeret, puellae quam
 plures, quarum artes aliae, aliae dictae sunt discipli-
 nae, subinde, quae uirgo ex ore effuderat, colligebant, in
 suum unaquaeque illarum necessarium usum facultatemque
 corripens.

ze íro gezívgē. Íóh sélben die camēņ. állero méist [tíu natúrlicha ín hímele] urania. únde [díu erdáhta in érda] caliope. gesámenotôn mánigíu búoh in íro scôza.

[Állér dér list íst fóne díen zuéin gescriben.]

An díen búochen súmelichen uuâren gebíldot paginē. ál áfter tonis keskídote. únde gelángte nâh téro geskéfte britero.

[Uuánda in musica octo modi gemálet uuérent álso léiterá. bedíu sínt tíu féld keskáffeníu. álso paginē. únde bríteliu. díu únder zuísken díen úndersláhten sínt. tero tonorum. únde dero semi-tonorum. Die sélben modi uuérent sáment kebíldot. sámo so áhto léiterun óbe éin ánderên geléinet uuérden. únde íogelichíu dia ándera fúre skíeze éines sprózen.]

An súmelichên uuâren rínga gebíldot. únde réiza. únde hálbíu téil des hímeles. [álsó uuír in astronomia séhên.] Mít triscozên. únde fierscôzên bílden. [sô uuír in geometria séhên.] Íóh mánigscóziu bílde uuâren dar ána gebíldot. Áfter déro mísselichi dero múot píldungon. [díe 127. in geometria sínt.] únde déro | natúrlichôn geskéfto.

[díe in astronomia sínt. Táz in geometria gebíldôt uuírt. táz sínt liste. dáz uuír séhên in astronomia. dáz sínt uuíste. Doctrinaliter uuérent corpora geóuget in geometria. naturaliter uuérent sie geóuget in astronomia. Geometria chít táz spera sí. quędam aequalis a centro in omnem partem circumductio. Dâr íst sí geóuget in theoremate. Áber in astronomia uuírdet sí geóuget in elemento. sô man dia súnnun chíuset. álde den mánen.]

Ipsae etiam musae praesertim urania calliopeque innumera gremio congressere uolumina. In aliis quippe distinctae ad tonum ac deductae paginae, in aliis circuli lineaeque, hemisphaeriaque cum trigonis et quadratis, multiangulaeque formae pro theorematum uel elementorum diuersitate

Dára nâh pegréif táz kemále állero tícro líde. ze éi-
nemo bílde.

[Dáz píldé héizet cosmographia. dáz chít de-
scriptio mundi. dâr állero regionum. únde állero
animalium gesképfeda an éinemo bláte sáment
pegriffen uuérdent.]

Uuâren ouh târ bùoh. tíu dero níumon sùozi lèrton.
[ih méino díu sùozi an diatesseron íst únde an diapente.]
únde zéichen dero numerorum. [álsó V zéichen íst quinarii
numeri. únde X denarii numeri.] únde uuás ouh târ dáz
ze síngenne getân íst. [álsó líed. únde léicha.]

Sô sí dô erspêh tíá bùohcbámerigun fólleglichí. úz-
práht hábentíu. dára nâh sí síh ío rártá. [dáz chít táz sí
ío lírneta.] | Pléih uuórteníu. íoh erlíteníu. pát sí athana-128.
siam hélfo. díu sólcha íro bínun bechénnen chónða. Dô
chád sí íro zùo. Nû ním. daz íh tír gébe ze trínchenne.
dáz tú mít tíu gelábotíu. únde gebúrlichotíu ze hímele
fárêst.

INMORTALITAS QUASI PER OUUM SORBETUR.

Únde dés mézes nám sí íro múoter. díu dára mít íro
chómen uuás. únde díu bùoh állíu hábeta gehéilegot. únde
gehándelôt. únde gezélet. tíu úzer dero mágede munde fûo-
ren. déro nám sí éina sínuuelbí. in chlíuuis uuís ketána.
íoh líbhaftá. únde gáb íro. dáz tar ínne uuás ze trínchenne.

formatae. Dehinc pictura animalium membra multige-
num in unam speciem complicabat. Erant etiam libri,
qui sonorum mela, signaque numerorum et cantandi
quaedam opera praeferebant. Postquam igitur illam biblio-
thecalem copiam nixa imitatus uirgo diffudit, exhausto
pallore confecta, athanasiae opem, quae tanti laboris con-
scia fuerat, postulauit. Tum illa: ut refectior caelum
sublimisque conscendas, hoc tibi accipe sorbillandum. Ac
tunc matri apotheosi, quae cum illa forte conuenerat,
etiam pridem libros, qui ex philologiae ore defluerant,
manu contingens ac dinumerans consecrabat, auferens quan-
dam globosam, animatamque rotunditatem sumit, ac uir-

Áber diu innerá uuíst tés sélben éis. tíu uuás in rôtero fáreuuo úzenân darána gesmízeniu.

[Dáz chít úzenan uuás iz rôt. nâh tero innerun fáreuuo. diu dáz ôberosta fiur bezéichenet tíro uuérhte.]

Únde nâh téro rôti skéin iz in dúrblietentero ítali. ióh in uuízero názi. [áalso diu lúft ketân íst.] únde dára nâh in dero innerostun mítti dícchera.

129.

[áalso | diu érda getân íst. Sô sí dia írdiskun uuízentheit irspêh. sô uuárd íro diu gótelicha gegeben. Díu in éinero sámohafti. únde éines plíches álliu díng pegrífet. áalso in boetio de consolatione gescriben íst. Tíu sámohafti óuget ér mít temo éiie. dáz er ze úzerôst chít temo hímele gelíchez. únde in míttemen dero érdo. únde únderzuísken dero lúfte. áalso diu machina getân íst tíro uuérhte. ánasíhtigun. Dáz er iz chít animatum. dáz túot er úmbe animam mundi. dia súmeliche uuándon uuésen solem. súmelicha éina ándera tóugena chráft. tíu den hímel túot uuérben.]

Sô sí dia rotunditatem in hánt kenám. únde sí dúrstegiu fóné árbeiten. únde fore ángisten. bráh únde chórota. únde sí nío sô gúotes ne inbéiz. sô fólle tráng sí iz. Sár sámó hártó chéccheton íro die líde. Únde gieng íro ába diu mágeri. rúmda diu írdisgheit. Únde chám sia ána diu éuuighéit. áne tódes uuálatesôd.

gini porrigit hauriendam. Uerum ipsa species oui interioris coccino circumlita exterius rutilabat, ac dehinc perlucida inanitate albidoque humore, interiore tamen medio solidior apparebat. Quam quum philologia susciperet, quoniam post tanti laboris afflictationes aestusque mentis plurimum sitiebat, reseratis eius rotunditatis arcanis, postquam rem dulcissimam comperit, totam incunctanter exhausit.

Continuoque nouo solidantur membra uigore;
Et gracilenta perit macies, uis terrea cedit;
Acternumque uenit sine mortis legibus acuum.

QUALIS FACTA SIT RECOGNOSCERE IUBETUR.

Sô sia athanasia gesáh ketrúnchen háben dia úndòdigi. | Sîa dô sámoso mít hóubet zîerdo dés ze getrôstenne. 130. dáz sî ze hímele sóltî. únde si úndodig uuórten uuâre. téta sî sia ána coronam. geuuórhta úzer éinemo féldchrûte vuízemo. [ih méino úzer lílien.] Kebíetende. dáz sî ál hína vuúrfe. dés sî síh keuuárnot hábeta gágen demo hímfliure. Uuánda sî chad. táz sô getâna uuésen dero múrgfarun. únde dero stírbigun vuiste. Dáz íro diu múoter sâr ál ába zôh. sô sî sia gesáh úberrúcchet háben ménniskôn únmuoza [ih méino dés síh ménnisken vnmûozig tûont].

GRATULATUR SE EUASISSE INFERNALES.

Dô dánchota sî ze êrest athanasie. mít íro rouche. dáz sî úzer íro fáze nám. Únde íro múoter dánchota si mít ópfer. Dáz sî den héllouuárt mít sínero chénun nîoner ne gesáhe. sô etrusci philosophi ságent.

[tîe ín héizent uedium. álso malum diuum. uuánda ér brúti tûot tien sêlon. tér héizet óuh orcus. táz chît iurator. Uués íst er iurator? Áne dáz er ímo | gelázene animas. ne láze inpunitas.] 131.

Nóh sî die héllevuinnâ ne fórhtha. nâh tero chaldcorum úrdâhten. Nóh sia ne brândi in fiure. nóh ne sóufti

Uerum diua quum immortalitatis eam poculum cerne-
ret ebibisse, quo e terris illam celum pergere immortalem-
que factam uelut aenigmate redimiculi perdoceret, ex herba
quadam rurestri, cui *ἀείζωον* uocabulum est, uirginem co-
ronauit, praecipiens omnia, quae adhuc mortalis aduer-
sus uim superam in praesidium coaptarat, ut expelleret.
Quippe caducae mortalisque substantiae istaec esse minima
memorabat. Quae quidem omnia eidem mater abstraxit,
postquam eam mundana transcendisse studia recognouit.
Tunc philologia ex aromate praeparato acerraque propria
athanasiae primitus supplicauit, matrique eius gratiam multa
litatione persoluit, quod nec uedium cum uxore conspexerit,
sicut suadebat etruscia, nec eumenidas ad chaldaea mira-
cula formidauerit, nec igne usserit eam, nec lympa sublu-

in unázeré. Noh sia ne filii dáz sêlo glühnisse. dáz alle hîna fârente sêlá fillet. nah têro ságo syri philosophi. Únde si iro nieht ne gâb mit áanfänge des tôdes. tia in charontis kennálte stándun immortalitatem. nah têro ságun des álten phasi.

[Ér chád álle sêlá. charon dero hêllo túró-
uúárt táte des tôdes kechöron. fóre dero immor-
talitate.]

AMOR ET LABOR. CURA ET UIGILIA. UEHUNT EAM IN CAELUM.

Ínin díu hiez man sia úfstigen ze iro trágebétte. Únde uuánda dáz filó hóho stúont. pediu dúohta iro iz únsémfte. ih ne uuile chéden. dáz si ne máhti. Táz spúotigo áber ze gefrúmmenne. hiez si iro trút einen chómen. Án dén sih stíurendo. úberfúor si día únsémfti. [dáz chít tia stéccheli] 132. dès hóho stánden stúoles. | Áber dér sêlbo. dér sò si in námnda labor hiez. tér ne gehálf iro nieht éin dára ze demó bétte. núbe sáment iro fúor er ze hímele. Éinemo scónemo chínde. in ében imo geuuétenemo. Táz amor hiez. únde dóh tero zúrlustigun ueneris sún nieht ne uuás. Die zuéne fúorton fóre dia lecticam. Dáz áftera têil trúogen zuéi iro híen. díu iro uuérd uuáren. sórga. únde uuácha.

erit: nec animae simulacrum sibi cuiusdam dogmate uerberarit, nec phasi senis ritu carontis manibus inuolutam immortalitatem mortis auspicio consecrarit. Interea conseedere iussa lecticam, quae in suggestu maximo quoniam uibebatur difficile admodum sibi ne dieam impossibile, deputabat. In quam rem consequenter implendam alunnum suum dilectum prae ceteris conuocauit, quo innixa omperu difficultatem superae consessionis euicit. Uerum idem, qui labor ab eadem uocabatur, non solum in lecticae culmen eam sustulit, uerum caelum cum domina impiger permeauit. Quippe consociato sibi quodam puero residentem, qui nec uoluptuariae ueneris filius erat, et tamen amor a sapientibus ferebatur, a fronte lecticam subuchere moliantur. Nam posticam epimelia et agrypnia dilecta uirgini sustulere

Sô gebôt tiu fróuna inmortalitas. uuánda sí unólta. dáz mán únde vuib sáment íro ze hímele fãorin.

COMITATUS EIUS UENERABILIS.

Sô ze hímele síh héuenta. léitta sia dáz keríete (*sic*) dero fóre síngenton musarum. Únde álliu díu èruuirdiga mánigi dero fóre genámdon geférton. [íh méino philosophia. apothēosis. athanasia. phronesis. únde quatuor uirtutes. únde gratiē. únde déro állero alumne. Arithmetica] fólgeta íro mít ánderen íro uuídembíon. állero dingo fúrcuuz kérniu. únde gnôto fórscondiv.

IUNONI IN SUO REGNO OCCURRENTI VIRGO 133. SUPPLICAT.

Sô náhton sie sár mít íro ze óbenahtigero lúfte. Tár uuárd ze uuízenne. dáz tero góto híreisara zúo fúore. Téro fúre réisára uuären. geméinmúoti. tríuua únde chíuski. Áber ueneris sún dér zùorlústô (*sic*) spénstig íst. sô uuô er óuh íro fúre réisäre uuäre. dóh ne getórsta er philologiē ze óugon chómen. [Uuánda sapientia házet turpitudinem.] Sô sí dô iunonem gesáh. únde sí íro geróuhta. sô si óuh fóre ánderèn fróuuon téta. dô férgota si sía sús. Iuno dû scôna [chád si] dóh tíh ánderes némmèn die ze hímele sínt.

mancipia. Sic enim athanasia praeceperat, ut uterque sexus cum philologia caelum posset ascendere. Praecedit illico conscendentem musarum concinentium pompa, et praedictarum comitum uenerabilis multitudo. Periērgia uero aliis comitata pedisequis dotalibusque mancipiis curiosē uniūersa perscrutans atque interrogans, sequebatur. Uerum ad culmina arcis aerae comitatus ille cum uirgine propinquabat. Et ecce aduenire subito deorum pronuba nunciatur, ante quam concordia, fides, pudicitiaque praecurrunt; nam cupido corporeae uoluptatis illex, licet eam semper anteuolat, philologiae occursibus non ausus est interesse.

At ubi in conspectum nubentis diua peruenit, atque, ut mos uirginis erat, litauit aromatibus, deam talibus deprecabatur:

Iuno pulchra, licet aliud nomen tibi consortium caeleste

- Únde so uuio uuir dih iunonem sámō so óuh iouem fone iuuando héizēn. Álde úbe dū héizen sólt lucina. uuánda
 135. dū lucem gibest nascentibus. | Uuánda dáz ih tih éiscōe flòzkébun. án dero hitate. álde nâh tero geburte sūberarun dero úzkegángenon léhtero. dés íst mír úndurft. uuánda ih máged pin. únde mines lichamen únbesmizen bín. Uuégoléittuu. héimbringun. sálbsmizun. cúrtillégun. súln dih tōdige dierna gehiēdo zu ín ládōn. dáz tu íro férte uuáltést. únde sie ze liebēn séldon bringést. únde sō sie diu túrestál sálbont. tú héilesod kébést. únde sō sie síh ze bétte ingúrtent. tero máged cúrtelún. dū ánauuert íro flégest. Sámogébun álde hífuogun bétoēn dih. tie du an déro nōte des kébérennes. álde des náhtuuiges skírmist. Líutfróuuvn súln dih tie líute héizen. Stárcha ánaháreēn dih tie féhtenten. Áber híer héizo ih tih kérnor aeram fone aere. in démo
 136. dū richesōst. | Únnist*) mír bitentero ze geéisconne. uuáz libhaftero dingo diu uuíta lúft fúore. únde dísiu dúrhlichtenten félt. úzer gesámenotēn athomis uuórteniu. [sō philosophi cháden.] únde uuáz híer gōto flógerze. Íh nē frâgen nieht úmbe dia níderun lúft. târ die fógela ána flíegent.

*) Es steht únnist.

tribuerit, et nos a iuuando iunonem, unde et iouem dicimus, nominemus; siue te lucinam, quod lucem nascentibus tribuas, ac lucetiam conuenit nuncupari; nam fluuoniam, (i. fluorem feminis prestantem) februalemque ac februa mibi poscere non necesse est, quum nihil contagionis corporeae sexu intemerata pertulerim. Iterducam et domiducam, unxiam, cinctiam mortales puellae debent in nuptiis conuocare, ut earum et itinera protegas, et in optatas domos ducas, et quum postes ungant, faustum omen affigas et cingulum ponentes in thalamis non relinquas; soticenam uel saticenam te, quas uel in partus discrimine, uel in bello coeundi, precabuntur; peplonam plebes, curitim (i. fortem) debent memorare bellantes. Hic ego te aeriam potius ab aeris regno nuncupatam uoco. Da nosse poscenti, quid haec aerea latitudo, atque atomis perlucentes concurrentibus campi animantium gerant, quidue hic dicatur numinum subuolare. Non enim de humilitate aeris illius quaero,

tia ióh olimpus decem milium stadiorum hóher úberslât. núbe díá hòhi dero óberun lúfte fórderon íh. Ióh nú dúnychet mír mùoza ze geséhenne. dáz íh lésendo geéiscota fóne dero demonum gùoti.

[Álso uuír angelos chédên bonos et malos.
sô châden die álten bonos demones et malos.]

DEORUM SEDES A CAELO USQUE AD SOLEM IUNO PRECANTI OSTENDIT.

Sí sia dò íro fléhon uuérende. fùorta si sía in óbe-
nahtíga lúft. tár óngta si íro mísseliche geuuálta. dero lúft
cóto. Tíe uuír fivrine séhên. únde uuállonde fóne demo
hímele. únz ze dero súnnun ríngé. díe héizent cóta. uuílon
héizent sie hímelesázen. únde sínt sie behéftet mít tóugenên
díngen. | Sie sínt lüterôren. únde ménniskon sórgá ne grúo. 136.
zent sie. bedíu héizent sie únsórgende. Tár sól guísso
iouis stúol sín.

QUI SINT A SOLE USQUE AD LUNAM.

Níderhálb tero súnnun féрте. únz ze demo mánen.
sízzenz tíe nâh tien sâligostên sínt. únde mínnera geuuáltes
hábenz. fóne díen uuízegungá. únde tróuma. únde zéichen

qui uolucris permeatur, quem olympi montis cacumen
excedit; qui uix decem stadiorum altitudine sublimatur.
Sed elata disquiro, et iam fas puto quicquid *περὶ εὐδαι-
μονίας* lectitans intellexeram, conspiciari.

Hic iuno conscendentis precibus non repugnans, eam
secum in arces ducit aérias, atque exhinc multarum diuer-
sitates edocet potestatum. Illi, inquit, quos ignitae sub-
stantiae flammantisque subspicimus. ab ipso aethere sphae-
raeque superioris ambitu usque ad solarem circulum de-
meantes, ipsi dicuntur dii, et caelites alias perhibentur;
causarumque latentium arcana componunt. Sunt enim
puriores, nec admodum eos mortalium curarum uota solli-
citant, ἀπαθείςque perhibentur. Illic iouem regnare cer-
tissimum est. At intra solis meatum usque ad lunarem
globum, secundae beatitatis numina subparisque potentiae,
per quae tamen uaticinia somniaque ac prodigia compo-

uuérdent. Tie ingèinent tie dárma an uuizegungo. éteuuáz fóre zéichenente. únde óugent íro stímma. únde spréhent úzer állèn fógelrárta ságentèn. Frágente uuárnont sie díchho. álde mít stérnenférte. [sò anchise der stérno in idam sil. uam zéigota.] álde mít plígskúze. [sò uirgilius ságet ímo árbeite fóre zéichenen tactas de cęlo quercus.] álde mít prútelichero séltsani. [álsó grece palladium sáben suízzen. 137. únde skricchen fóre íro naufragio.] Uuánda áber [dien óberèn die níderen dienònt. sò uuírt fóne énero geuuálte. únde fóne dírro gefólgenne. állèn ménniskòn súnderig. únde geméine hùotare gesézzet. Tén héizent sie óuh flibtàre. uuánda er álles uuérches flíget. Tén geméinen bétònt tie líute sáment. únde áne daz íogelih ten sínen. Fóne díu héizet er genius. uuánda er genitis sár gegében uuirt ze flíhte. Tíser hùotare. únde díser getríuuo brùoder. behùotet íro sèlà. únde íro sinna állero. Uuánda ér óuh tóugene gedáncha góte chúndet. pedíu mág er íoh angelus héizen. Tie álle námont greci demones. fóne díu. dáz sie ána-uualten sínt tes líutes. latini námont sie méteme.

[uuánda angeli sínt mítte. únder góte. únde ménniskon.]

Tie

nuntur. Haec aruspicio exta fissiculant (i. findunt) admonentia quaedam, uocesque transmittunt, auguratisque loquuntur ominibus. Plerumque enim quaerentes admonent, uel sideris cursu, uel fulminis iaculo, uel ostentaria nouitate. Sed quoniam unicuique superiorum deorum singuli quique deseruiunt, ex illorum arbitrio istorumque comitatu, et generalis omnium praesul, et specialis singulis mortalibus genius admouetur, quem etiam prestitem, quod presit gerendis omnibus, uocauerunt. Nam et populi genio, quum generalis poscitur, supplicat, et unusquisque gubernatori proprio dependit obsequium. Ideoque genius dicitur, quoniam quum quis hominum genitus fuerit, mox eidem copulatur. Hic tutelator fidissimusque germanus animos omnium mentesque custodit. Et quoniam cogitationum arcana superae annunciat potestati, etiam angelus poterit nuncupari. Hos omnes graeci δαίμονας dicunt, ἀπὸ τοῦ δαίμονας εἶναι. Latini medioximos uocitarunt.

Qui

Tie sînt alle hînderun ûnde ûnlûterorûn nature. dânnne die nâhor demo hîmele sînt. also dû sêlba sîhest. | Tóh ne 138. sînt sie sô geróbes lichamen. dâz sie gesihtig sîn ménniskôn. Hier sînt tie hértcóta. Hier ráuuênt tie únsúndigen sêlá. nâh íro libe. Tie íóh tia súnnun úberfárent. únde die fiurinen féstinâ. dero planetarum. úbe sie míchelero frêhte sînt.

QUI SINT A LUNA USQUE AD MEDIUM AEREM.

So uuáz tára nâh uuítûobeles íst. fône demo mânen únz ze dero érdo. dâz hábet oúh sînen únderskéit. Únde in zuéi uuírt táz sêlba getéilet. Áber daz óbera téil dero lúfte behébet tie also dû gesíhest. tie greci héizent hálbe góta. latini béidiu. íóh hálbe mán. íóh hálbe góta. Tie hábent hîmelisken sîn. únde réine mùot. Únde in ménisken bîlde uuérdent sie gebóren. állero uuérlte ze gemáche. Die hábent ófto geóuget mít íro zéichene. dâz sie hîmeliske sînt. | Also díu zuíualta náht téta. dô hercules 139. kebóren uuárd. Únde dâz er die vuúrme also lúzzelêr chnísténde. skéinda sîna gótheit.

[Tie uuárf ín iuno ána. dô éines náhtes sîn mùoter alcmene ín guán be ioue. únde yfidum

Qui quidem omnes minus lucidae splendentisque naturae quam illi caelestes, sicut conspicis, approbantur. Nec tamen ita sunt corpulenti, ut hominum capiantur obtutu. Hic ergo lares, hic post membrorum nexum degunt animae puriores, quae plerumque, si meritorum excellentia subuehantur, etiam circulum solis ac flammantia septa transiliunt. Dehinc a lunari circulo usque in terram, quicquid interpatet, interstitii proprii partitione discernitur et ab orbe lunari interfusa medietas disparatur. Sed superior portio eos sicut conspicis claudit quos ἡμιθεός dicunt, quosque latine semones, aut semideos conuenit memorare. Hi animas caelestes gerunt sacrasque mentes, atque sub humana effigie in totius mundi commoda procreantur. His animus datus ex sempiternis ignibus, quae sidera stellasque uocamus. Qui quidem plerumque sui miraculo fidem fecere caelestium, ut in ortu herculis geminatae noctis obsequium, serpentesque idem paruus elidens, uim numinis approbavit.

— be fro chárle amphitrione. Si uuárf sie béide ána vuúrme. áber hercules eruuérta síb. yfidus ne máhta.]

Tages [tér in hispania máre uuás.] tér zórfta síh mít téro rúnso tagi fluminis. [uuánda tagus tó érist rínnen be-gónða.] únde lérta er sár díá lántuuísùn. stífta óuh sipnum.

[Dáz íst tíu búrg sipona. dár tria elementa éndont sô sie chédent. cęlum. terra. mare.]

Hammon [dáz chít arenosus iouis.] erskéin [dionisio] in uuíderes píldé. únde dð uuárd uuát úzer uuóllo. únde dúrstes lába fóné uuázere.

[Dáz uuás tó er fóné india eruuánt per ethi-
opiam mít uictoria. únde er iouem sínen fáter
bát púozen den dúrst sínemo hérige. Bedíu íst
sín templum. dár centum aris famosum.]

Uuáz tárf íh chòson fóné díen díe érest ménniskòn
álles tínges prùh zéigotón. únde állíu díu méisten gemáh?
140. Álso díá rébun zéigota dionisius ze thebis [in grecia]. Únde
osiris [rex maritus isidis] in egypto lérta uuím drínchen.
únde zíhen. Únde osíridis uuárten dár in egypto. únde ze
athenis triptolemus [filius cęlei. cereris alumnus] lèrtòn?
Únde díu sélba ysis lérta den fláhs árbeiten. únde spínnen?
Stámfòn únde málen misseliche uuíste ságet italia pilumno.
únde árzetúom ságet grecia asclepio. [filius apollinis et co-
ronę.] Ándere uuárten ze uuízegungo. únde ze fóre uuízede

Tages sulcis emicuit, et ritum statim genti simumque monstrauit. Ammon apparuit cum cornibus arietinis et uestimento lanificio ac sitientibus undam fontis exhibuit. Quid loquar eos, qui primi mortalibus usum rerum maiora-
que commoda praestiterunt? ut uitem dionysius apud the-
bas, osiris apud aegyptios haustum uini usumque compe-
riens, frumentum isis in aegypto, triptolemus apud atticos
docuere. Eademque isis lini usum sementemque monstrauit.
Comminuendae frugis farrisque fragmenta pilumno signat
italia. Asscribit asclepio graecia medicinam. Alii quoque
huius generis homines in diuinandi usum et praescientiam

gebóren. sô carmentis téta in archadia mâre Auórteniú fóne íro méterlichên fóre ságôn.

[Díu chám ze italia mít íro súne euandro rege. dén enead tár fánt. Tíz íst tíu. díu óuh nicostrata híez. únde latinas literas erdáhta. fóne déro éin porta ze romo carmentis kehéizen uuás.]

Sô uuás óuh sybilla. únde díu erithrea híez. íoh tíu cymea híez. álde frigia. | Dero sybillarum uuâren zuô. sô 141. dú uuéist. náls zêne sô man chít. íz uuás échert therophila ze troio. marmensi filia. únde symmachia hippotensis filia. dív fóne erithra insula búrtigíu. ze cymis táz in campania íst uuizegota. Déro dáz kemúgentôn uuâren námoháftesten amphiaraus. únde [dér] mopsus.

[tér síh uuíder chalchante éllenôta. sô uirgilius ságet.]

QUI SINT A MEDIO AERE USQUE AD TERRAM.

Fóne míttero lúfte. únz ze dero érdo. sízzent hálbkóta. únde érdkóta. díe fóne hera dáz chít terra. heroes latine héizent.

[Tie uuérdent úzer sólchên ménniskôn. sô enead uuás. únde achilles. tie uuír íoh lébende héizen heroes. táz chít hértinga álde chûeniga.]

Tár sízzent in íro ménniskínên górpótôn. díe manes héizent. [a manando] dáz chít rúnsige. uuánda sie rúnnen

procreati, ut carmentis in arcadia ab effuso per uaticinia carmine memorata. Sibylla uel erithrea, quaeque cumea est, uel frigia: quas non decem, ut asserunt, sed duas fuisse non nescis, id est, therophilen, troianam marmensi filiam; et symmachiam hippotensis filiam, quae erithra progenita, etiam cumis est uaticinata. Ex hac diuinandi possibilitate amphiaraus mopsusque celebrati.

A medietate uero aeris usque in montium terraeque confinia, hemithei heroesque uersantur, qui ex eo quod heram terram ueteres dixerunt, heroes nuncupati. Ibiue manes, id est, corpori humano praesules attributi, qui pa-

fóne íro fórdertón sámen. Tísiu uulti dero lúfte fóne demo mánen níder. íst álliu in plutonis keunálte. Dér ouh sum-
 142. manus héizet sámo so méister. álde méisto manium. | Dár uuándelot luna. díu proserpina héizet. [uuánda sí germina túot proserpere.] Uuánda díe sélben manes kegében uuérdent corporibus án dero conceptione. bediu uuónent sie gérno mít in. íoh náh temo libe. Únde mít in hártende. héizent sie lemures. [táz chít lares morantes.] Únde úbe sie fóre chíusko lébetòn. sò uuérdent sie in gòumen híusero álde búrgò. díe héizent lares. [fóne íro mùoter lara.] Sínt sie áber árg uuórten. fóne demo corpore. sò uuérdent sie larue. dáz chít [lares mali.] álde manie. [dáz chít insanientes.] Hier sínt créhto gúote manes únde úbele. díe greci skéident. in íro uuis sie námonde. agathos demonas. únde cacos demonas. Hier sínt ouh tíe méisten manes. únde déro méisterun. mana. únde manuona. Hier sínt ouh tíe sie suárze héizent. únde aquilis keliche. [uuánda sie in íro bíldé skínent.] Únde fura íoh furna. [díe fóne furuo co-
 143. lore gená|mót sínt.] únde dero ándero mùoter mania. únde únmétemi [dero elementorum] únde tróum trüge-nara. Sélbiu díu lúft uuíder díe érda getrúoptíu. fóne dero óberún uuármí. únde fóne dero níderun názi. ne

rentum seminibus manauerunt. Denique haec omnis aeris a luna diffusio sub plutonis potestate consistit; qui etiam summanus dicitur, quasi summus manium. Hic luna, quae huic aeri praeest, proserpina memoratur. Verum illi manes, quoniam corporibus illo tempore tribuuntur, quo fit prima conceptio, etiam post uitam iisdem corporibus delectantur, atque cum his manentes appellantur lemures. Qui si uitae prioris adiuti fuerint honestate, in lares domorum urbiumque uertuntur. Si autem deprauantur ex corpore, laruae perhibentur ac maniae. Manes igitur hic tam boni quam truces sunt constituti, quos ἀγαθούς καὶ κακούς δαίμονας memorat graia discretio. In his etiam locis submanes eorumque praestites mana atque manuona; dii etiam, quos aquilos dicunt. Item fura, furnaque et mater mania; intemperiaeque et alii triptes diuorum degunt. Circa ipsum uero terrae circulum aer ex calore supero atque exhalatu

lâzet tie hína fárenten animas mit kemáche hína fáren. sie dár io ána dúnchonde. sámó so in éinero uuázerzesso. Hinnân ságent tie poetę. rinnen dáz lóugezenta hélleuuázer. Únde in dés strúme uuáfont únde tóchont íomer die úben sêlà. die uedius tés uuírdige uuéiz. Dén sie óuh plutonem héizent grece. únde ditem latine. únde nóh tánnè malum iouem. Sélbun dia érda. dár si únbúhaste íst. hábent erfúllet tero lánglibon mániginâ. in uuálden. íoh in fórsten. íoh in lóhen. in sèuuen. in áhôn. in brúnnôn. | Únde héizent sie panes. [sámó so discipuli panos. íh méino 144. dés. fóne démo uirgilius chít pan deus archadię.] Álde fauni. únde fones [fóne fando]. Álde satyri. [fóne saturitate uoluptatis uuánda sie ío in ludo. únde in saltatione sint. álsó óuh satyra. íh méino satyrica fabula héizet fóne saturitate inludendi. uel fingendi] Álde siluani [fóne siluis]. Álde nimphę. [dáz chít aquarum deę.] Álde fatui. únde fatuę. [uuánda sie ménnicken túont infatuatos.] Álde fantuę. únde fanę. ío ze déro sélbun uuís. fóne fando gehéizene. álsó óuh tie chílichâ. dár sie ínne spréhent. fana héizent. Tero sláhto sint óuh egipani. [die fóne egea gehéizen sint. táz chít capra. déro éinèr antonio begágenda.] Tise erstérbent álle úberláng. sámó so ménnicken.

[Dánnân héizent sie geméinlichó macrobitę. dáz chít longeuí.]

madoreque infero turbidatus, egredientes e corporibus animas quodam fluenti aestu collidens, non facile patitur euolare. Hincque tractum pir flegetonta sollertia poeticae adumbrationis allusit, atque in eo perenni strepitu uolutata colliditur animarum, quas uedius adiudicavit impietas, pluton, quem etiam ditem ueiouemque dixere. Ipsam quoque terram, quae hominibus inuia est, referciunt longaeuorum chori, qui habitant siluas, nemora, lucos, lacus, fontes ac fluuios, appellanturque panes, fauni, fones, satyri, siluani, nymphae, fatui, fatuaeque uel fantuae, uel etiam fanae, a quibus fana dicta, quod soleant diuinare. Hi omnes post prolixum aeuum moriuntur ut homines,

Ste sint áber filo máhtfg fóreuufzennes. únde ánanéndennes. únde scádõnnes. Únder dien niderèn góten stát tíu iuno. díu díu uuíelt tódigero. Nù íst si dír uuórten himeliskiu iuno. álde uesta.

[Díz spríchet inno fóne íro sélbun in tertia
145. persona. Si çhit. Sólíh tù | uuáre. sólíh uuás íh tír. sólíh tù nú bíst. sólíh pín íh tír nú.]

Únde déro uuórto. gebõt si íro sámó so íu úndõdígero. Sízze ánuuertes chád si in íouis mánigi. ze hímele bráhtiu. Tára náh nám si des rouches éinen téil. úzer íro rouhfáze.

QUALIS IN SUMMITATE AERIS LUNA CONSPECTA SIT.

Dés mézes fúorton sia áber hóhor íro trégela. Sô sie dô gefáren hábeton fóne érdo úf. cênzeg únde zuéinzeg. únde séhs túsent lóuftmálo. únde dero hímeliskôn gágenlútõn éina írstríchen hábetõn.

[Sie uuáren dô dára chómen. dár luna inchít tien uuázeren án dero érdo in sesquioctaua proportione. Díu inchédunga máchõt ten éristen tonum.]

Ín des mánen ríng chómeniu. únde dár iunoni róu-
146. chentíu. Sáh | si bí íro éin corpus. sínuuélbez. únde múreuuiz. úzer déro liehti (*sic*) des hímeltóuues keránde. in

sed tamen et praesciendi et incursandi et nocendi habent praesentissimam potestatem. Inter priores igitur genios tua adhuc mortalis uirginis diua consistet. Nam eccam tibi iuno aetherea seu uesta est; ut iam immortalis diuaeque praecipit dicens; iam sede concilio iouis directa, demumque de acerra uirginis artem sumit. Tunc portitores diuae correpta lectica magno eam molimine subuexere. Sed postquam centum uiginti sex millia stadiorum aëria subuecti leuitate conscenderant, ac tonum primum ex flogis compleuere caelestibus; lunarem ingressa circulum uirgo, diuae congruis nidoribus supplicando, de proximo conspiciatur globosum quoddam tenerumque corpus ex superni

spiegeltes uuis uufdor uuérfen die án síh kescózenen skímen.

[Dero súnnun skímen uuídersláhent an demo mánen. bedíu ne íst sín líeht áne uuíderlíehsene.]

Dár uuás ána dáz egypzísca hórn.

[Uuánda luna púchelót in hórnæs uuís. uuíder ánderên planetis.]

Tero súnnun lampas skéim dar ána in des lampadis uuís [tén] ze eleusina [salmonæus rex án die scóz. tíe er sláhen uuólta.]

[Úber álpheum fluium brúccôta er. únde dár úbere currus íagondo. dónerota er. lampades skíezendo. blécchezeta er. sò túondo. uuólta er gót héizen.]

Únde skéim dar ana dér bógo dero uuéido gutenno.

[díu dictinna héizet. táz chít retiatrix. uuánda dictis grece rete latine héizet. Áber luna héizet diana. sámó so duana. uuánda sí duobus temporibus. íh méino diebus ac noctibus ze óugon íst.]

Únde déro érdfróuuyn tympana. skínen dar ána.

[uuánda sí íst náhesta déro. érdo. díu mít duobus hemispheriis peuuélbet íst. sámó so mít tympanis.]

Án íro skéim óuh tríbíldig. únde mísefáreuúer uuárb in égebárero | máhtigi. 147.

[Uuánda ze érest íst sí hórnahtíu. sò dánne hálbscáftig. sò dánne fól.]

Únde so uuío sí hórnahtíu uuáre. únde fóne díen hórnæn stéhelíu. únde gefélligíu. ze díen úzsuázzedón des

roris leuitate compactum, instar speculi praenitentis et adiaculati fulgoris radios reuibrare. In eo sinistra niliaca, eleusinaque lampas, arcusque dictinne, (i. diana) timpanaque cybeleia uidebantur. Triformis etiam discolorque uertigo terribili quadam maiestate rutilabat. Quae licet cornigera et aspera uideretur egestionibus oportuna tamen et fe-

tóuues. sí óugta dóh felem únde ceruam. dáz chít támen únde híndún. [uuánda sí uuéidegútín íst.] únde óugta sí fier uuéandi in íro [drín] ánalúttén.

[uuánda sí hábet tria uirginis ora in fier uuéandinon. Éiniú íst a primá ad octauam. ánderiu fóne octaua ad quintam decimam. diu drítta fóne quinta decima. ad uigisimam secundam. diu fierda dánnán ad primam.]

A LUNA AD MERCURIUM SCANDENS QUAE UIDERIT.

Tánnan fúor sí dô den hálben téil ze mercurio. dánne sí gefáren hábeti fóne érdo ze demo mánen. Démo emítonio erfárnemo. begágenda íro míchel líut ámbahtentero. álso brúte sólta.

148. Únder díen chám éin uuíb. scóníu. íóh míchel|lichó gáreuuíu. díu día iúngfróuun cháttá únde chústa. Áber dés vuúnderôta síh tíu mánigi. díu síh fóre nícheli hína lángha zuô mílá. só syrus chád. táz sí geslápfa uuórteniú cyllenii. só etrusci ságent. sína brút só hálsen máhta áne níd. Tíu sélba íáh. sí híez facundia. dáz sí gebóren únde gezógen uuáre in íro hóue. Únde íro mágezóhun mít réhte uuésen

lem et ceruam etiám conuersiones bis binas uultibus praeferebat.

Ex hinc medio quam ad lunam conscenderat, ad cyllenii circulum uenit. Quo hemitonio permeato, multiplex ei, utpote nubenti dominae ministrorum populus laetabundus occurrit. Inter quos splendentis formae habitusque foemina, ac promptae ubertatis ornatibus opulenta, uirgine salutata, usque in eius osculum confisa peruenit. Sed mirabatur illa obsequentium multitudo, quae sicut syrus quidam astruit in numero duorum millium fuerat constituta, quod foemina, quam hetrusci dicebant ipsi deo nuptam fuisse cyllenio, nulla prorsus inuidia titillata, uirginem complexa constrinxerat. Haec autem facundia, nam illi hoc erat uocabulum, in philologiae penatibus se ortam educatamque memorabat. Nec indignum esse, quod sibi

fórderorun. tíu íro ío gáb zierda. únde mánigén disciplinis fúora.

Chám óuh éin zímig tíerna. állero diernon chiuskesta méisterina. únde flégara sínes húses. Sí hiez themis. [táz chít obscuritas.] álde astrea. [dáz chít sydereia.] álde erigone.

[dáz chít contentiosa. Dáz sydereia puella sínes húses flége. dáz íst fúnden fóne díu uuánda | er in uirgine hábet domicilium. álso óuh ándere planete hábent in ánderên zéichenen. Dáz ímo obscuritas únde contentiosa díenôen. dáz keuállet ad rhetoricam.]

149.

Áber trúog sí in hénde. [álso man uirginem málêt án dero spera.] únde éina tabellun úzer ebena geuuórhta. mít súslíchên zéichenen. Tár stúont an míterro der egyptisco fógal. dér dár ibis héizet. [táz íst ter egyptisco stórh.] Áber skéin dar ána éin scône hóubet. únde án démo éin scône múnt. sáment temo flúgescúhe mercurii. Táz léchota éin zuíhóubetêr vuúrm.

[Der stórh áhtet tero vuúrmo. sô túot ter rhetor dero scúldigôn ín demo dínge. Ér hábet scônen ánafáng an sínero rédo. ér brínget sia áber ze zuéin vuúrmen. uuánda er míte béidíu túot. damnat et liberat.]

Únder déro tabellun éin gértá glízentíu.

[dáz íst sermo rhetoris. an démo díu gréhti uuésen sól dero gértó.]

alumna praelata est, quae et sibi semper ornatum et pabulum multis praebuerat disciplinis. Uenit etiam quaedam decens, ac pudicissima puellarum, quae praesul domus custosque cylleniae, uerum themis, aut astrea, aut erigone dicebatur; spicas manu, caelatamque ex hebeno pinaka argumentis talibus afferebat. Erat in medio auis aegyptia, quae ibis memoratur ab incolis. Sed cum petaso uertex atquo os pulcherrimum uidebatur; quod quidem serpentis gemini lambebat implexio. Subter quaedam praenitens

Tiu uuás fôrnahtigiú gúldin. mittiu uuás sí tuncheliu.
ze níderost suárzív.

150. [álsó | óuh sín sermo ze êrist scône íst. únde
dára náh sárfera. únde ze iúngest úbertéilet.]

Únder íro zéseuuun der scálún hábento testudo. únde
dér rámento scorpío.

[uuánda der rhetor íst síh sélben skírmendo
testudo. ánderro fárendo íst er scorpío.]

Ze uuínstrân éin réia.

[Díu bezéichenet tíá snélli sínero rédo.]

Áber díu réia réizta den únscádelen fógal ze féhtenne
sáment tien vuúrmen.

[uuánda díu sélba snélli páldet ten rhetorem.
ze hínderstánne den strít.]

Sélbêr íbis hábet éines egypziskes mánodes fórenámen.

[dér gorpeios in íro uuís hóizet. táz chít
nouember.]

Dísa tábellun gágen íro getrágena éreta sí. Únde so
uuío sí dar ána bechnáti des príutegómen zéichen. íoh áne
dáz ne uuólta sí síá úngeêreta lázen.

Dô bechám íro óuh [íro suíger maia.] athlantis tóhte-
151. rôn scônista. búrlíchiú hártó fóne | íouis mítesláfe. únde
fóne des súnnes keuuálte. Díu ne geuuérdota dár nícht
skínen in íro snórun díeniste. áne díá uuága deę blancę.

[díu fóne bina lance. dáz chít fóne zuéin
scúzelôn. sô héizet. Uuáz uuólta sí déro? Áne
dáz man síá gelícho éreti demo sune.]

uirga, cuius caput auratum, media glauca, piceus finis ex-
stabat. Sub dextra testudo, minitansque nepa; a laeua
caprea. Sed dilofon aliten, quae sit oscinum mitior in
certaminis tentamenta pulsabat. Ipsa uero ibis praenota-
tum gerit nomen mensis cuiusdam memphitici. Hanc ta-
bellam cum ingestam sibi conspiceret uirgo uenerata, licet
sponsi cognosceret argumentum, tamen non ausa est sine
supplicatione transire. Tunc etiam candidior atlantidum
iouis congressu, pignorisque culmine proeucta superuenit,
quae quidem ne in nurus officio sine blance libra apparere

Tia begonda sí sár ántsázigo éren mít zuéin ópfer frískingen inében mercurio. dér lucrorum uuáltet. uuánda sí sía sáh ímo ében héra.

A MERCURIO AD UENEREM.

Hinnán gáhotôn sie. únde fùoren éin semitonium únz ze uenere. Uenere díu den hîleih kérno gesáh. óuh keêretero. sô uílo iz kerísta. téta sí goúmen an íro. uuíó scône sí uuás. Áber úmbefángenív mít uuíder|uuartigên draconi 152. bus. [sô castus amor íst. únde turpis.] únde ántfáhsíu. únde mít íro sélbún ríngendíu. stíлта sí íouuéderen hísámen.

[uenerii seminis. Uuánda uenerius humor béidíu chúmet pudice íóh impudice. bedíu íst únder ín zuéin sólih rínga. dáz íouuéderêr den ánderen stíllet.]

A UENERIS CIRCULO AD SOLAREM.

Dés mézes íltôn sie chómen in ében sole. Uuánda hálbés téiles mêr. dánne éin tón sí. lángha dén stápf. Ánderhálb tonus uuás ter skríg. [táz sínt tríu semitonia uuíder zuéin.] Dár sáh sí éin skéf. álle natúrliche férte métemêntez.

[Táz skéf pezéichenet cursum solis. Állíu díng keréchenônt síh fóne sínero cursu, álso iz chít in somnio scipionis. Sol inquit dux est et

dignata est. Quam uirgo uenerata, quoniam satis sociam filio recognouit, duabus cum lucrorum pote dicatis coepit honorare pecudibus. Hinc festinatur ascensus, et usque in ueneris circulum hemitonia transuolatur, ipsaque uenere, quae nuptiis allubescerat, quantum decebat orata hoc in ea perhibetur intuita, quod admodum pulchra, tamen antias draconibus circumflexa, crebroque capillitio uulsa (i. spisso crine soluta) ambifarumque nital secum congressa mitificat. Mox studium in solarem laborare circum, quippe sescuplo fatigabat ascensum; qui tonus dimidius habebatur. Ibi quandam nauim, totius naturae cursibus diuersa cupiditate

princeps et moderator reliquorum luminum mens-
que mundi et temperatio]

Fóllez állero gíredo. [Állen dínge gíbet sol. dáz ín
gefállet.] Únde fóllez fíurínero húfon. [Unár íst sólih er-
háft fiures. sò án dero súnnun?] Únde úmbefángenez mít
153. sálígero sêlon lône. [Uuánda ueteres uuándon. | dáz tár
uuâre sedes beatarum animarum.]

Táz skéf féretôn síben férien. tîe brúodera únde ge-
lih uuâren.

Uuáz íst kelíchera dánne síben dága ín uué-
chûn? Díe tríbent táz íár hína.]

Éin sálíg léuuen bílde stúont tár gebíldôt ín bóume.

[Des hímeles hóhi. Dâr díu súnna gât. táz íst
ter bóum. sí íst ter léuuo. dér álle sáldá gíbet.]

Ze níderôst tes póumes stúont táz pílde crocodrilli.

[Sí íst ín hízzôn leo. ín fróste crocodrillus.]

Dâr spráng ínne éin brúnno hímelískes híktes. tóu-
genero rúnsôn flíezende. ín állíu lícht tero uuérkte.

[uuánda álle stérnen hábent fóne dero sún-
nú lícht.]

Dáz kúsehende stúont sí úf. únde érhafto díu óugen
náhor túonde. férgota sí den gót sú.

SOLEM ADORAT.

Tú hóha chráft tes únchúnden íouis. [uuánda ér ín-
comprehensibilis íst. Íouis tér íst generalis mundi anima.

moderantem, cunctaque flammaram congestionem plenissi-
mam, et beatis circumactam mercibus conspiciatur. Cui
nautae septem, germani tamen sui que consimiles praesi-
debant in prora, felix forma depicta leonis in arbore, cro-
codili in extimo uidebatur. In eadem uero rate fons qui-
dam lucis aetherae, arcanisque fluoribus manans, in totius
mundi lumina fundebatur. Quo uiso philologia consurgens,
totaque ueneratione supplicans, ac paullulum conuiuens
oculos, deum talibus deprecabatur:

Ignoti uis celsa patris, uel prima propago,

nâh tēro ist apollo consilium. ũnde dâra nâh mercurius. | sermo.] Sînmâchig zînselôd. [Uuânda âlte hiute uuândon. 154. sih sêla ũnde sîn hâben fône sole. ũnde lichamen fône luna.] Mûotes ũrspring. [Tâz ist oûh nâh tēmo uuâne] Liehtes ânagenne. [Sô ist oûh tâz.] chûning tero bērohafti. [Sûnna gebērehaftot âlliu dîng.] Zîerda ũnde lôb tero gôto ũnde ôuga dero uuêrlte. [Tiu nuâre blînt. âne dia sūnnun.] Glîzemo des scônes hîmeles. [tâz chît tero lûfte.] Dû den ôberôsten fâter sêhen mûost. [Ūbe êther iouis ist. tén irskéinet tiu sūnna.] ũnde dén máhtigen iouem ânaskînen. Tír sêlbêr der hîmel lôset. [Uuânda dû tuélest ín sînes suéibes.] ũnde mít tînên férten gemêtemêst tu die planetas. Uuânda ũnder ín mîttên gâst tû.

[Îro sînt trî ôbe dîr. drî níder dîr.]

Lîeba mézchûoli gēbende dien stérnon. Iágonde iôh stâtende die planetas. Sô dû scâffunga tûost îro férten. | Hînhân ist tír gelâzen. dâz tû mûost kân. án dero fier-155. dùn stéte.

[Nidenân ũf. âlde ôbenân níder. ist îo diu sūnna fierda.]

Dâz tír diu sêlba zâla guîssôt uuérde. an durnoh-terø áhto.

[Tia durnohti máchôt denarius. dér án quaternario fûnden uuirt. sô man chît éinez, zuéi. drîu. fieriu.]

Fomes sensificus, mentis fons, lucis origo,
 Regnum naturae, decus atque assertio diuum;
 Mundanusque oculus, fulgor splendentis olympi,
 Ultramundanum fas est cui cernere patrem;
 Et magnum spectare deum, cui circulus aethrae
 Paret, et immensis moderaris raptibus orbes;
 Nam medium tu curris iter, dans solus amicam
 Temperiem superis, compellens atque coercens
 Sidera sacra deum, cum legem cursibus addis.
 Hinc est, quod quarto ius est decurrere circo:
 Ut tibi perfecta numerus ratione probetur;

Ne máchôst tâ sâr mît tîu zuéi tetrachorda na?

[Fóne septem uuérdent zuéi coniuncta, álsó fóne octo zuéi uuérdent disiuncta.]

Latini héizent tíh solem. nuánda dû solus píst nâh ioue des liehtes hóubethafti. Únde ságent sie díh éinen trágen in hóubete. zuélif cúldine skîmen. Uuánda dû máchôst zuélif mânoda. únde zuélif stúnda. Tíh chédent sie mît prídele chêren fier rós. Uuánda dû éino rihtest tia réitâ. dia quatuor elementa mundi máchont. Tû rûmest 156. tero nâht fóre dero finstri. únde gíbest íro. sô filo | sí liehtes hábet. Fóne díu chédent sie díh. tóugeníu díng chúmftigíu mélden. Álde fóne díu. dáz tû mît táges liehte irbárost tie náhtscúlde. Díh pétot nilus cnâdigen serapin. únde memphis osyrim. Díh pétont mísseliche sacerdotes. coronam. [uuánda dû sie trégist mit duodecim gemmís.] únde diuitem. [uuánda dû sie álle getúost diuites.] únde forum dáz chít publicum. [uuánda nieht sô únuerbórgenes neíst.] únde typhonem. [dáz chít superbum. álde sublimem.] Dû bíst ter scôno blúomo. [dér iú chínt uuás. tén berezinthia mínnôt.]

[táz chít terra. uuánda sí íst in uuíntere betân. únde lángét sie des lénzen. sô blúomen sínt.]

Dû bíst táz chínt mît temo flúoge. [dû bíst ter fûoro gébo triptolemus.] Dû bíst tes héizes lán-des hammon. Tû bíst táz chínt fóne bílō.

Nonne a principio geminum tu das tetrachordon
Solem te latium uocitat, quod solus honore
Post patrem sis lucis apex, radiisque sacratum
Bissenis perhibent caput aurea lumina ferre;
Quod totidem menses, totidem quod conficis horas,
Quatuor alipedes dicunt de flectere habenis,
Quod solus domites, quam dant elementa quadrigam.
Nam tenebras prohibens, retegis quod caerulea lucet.
Hinc phoebum perhibent prodentem occulta futuri.
Uel quia dissoluis nocturna admissa, et iseam
Te serapim nilus, memphis ueneratur osirim.
Dissona sacra mitram, ditemque forumquē typhonem,
Atis pulcher item, curui et puer almus aratri.
Ammon et arentis libies, ac biblius adon.

[ciuitate egypti. dáz uenus uuéinota. erslágenez fõne demo ébere.]

Sò misselicho némmet tíh tiu uuérlt. Héil dù uuára bilde dines fáter. únde dero góto.

[Dáz tú fõne díu bíst. uuánda | dù gíbest uultum. únde aspectum dien ánderèn stérnõn. 157.

Dri búohstaba bildõnt tínen námen dux. *) únde des námen héilesõd. in sexcentis et octo numeris.

[Uuánda tau bezéichenet CCC. eta bezéichenet octo. áber tau CCC. Uués dux ist er? Áne dero ánderro planetarum.]

Tú fáter. hilf mír hina ze chómenne ze dero úfmánigi. Únde den hímel chúnñèn in dinen námen.

A SOLE AD MARTEM. ET INDE AD IOUEM.

Sò sí dírrõ dígi fernómen uuárd. sò híez man sia dúrh stríchen dero góto gesáze. [dáz chít híez man sia ánauuért fáren.] Áber hóhor gerúhta. tuuálta sia dér fiure gelicho circulus. ter hérõsto iouis súnõ. Fõne demo circulo rán díu lóugezenta áha níder.

[in lunarem circulum. dár die álten uuándõn uuésen hélla.]

Tánnán chámen | sie ze iouis circulo. síe máhtõn ouh 158. liehto dáz emitonium erlíden. Tés circulus lúttá fólle

*) ๑๗๕.

Sic uario cunctus te nomine conuocat orbis.
Salue uera deum facies uultusque paterne,
Octo et sexcentis numeris, cui littera trina
Conformat sacrum mentis, cognomen et omèn.
Da pater aethereos mentis cõscendere coetus;
Astrigerumque sacro sub nomine noscere caelum.

His auditis, deorum sedes iussa est permeare, uerum [hemitonio] subleuatam pirois circulus immoratur, in quo iouis fuerat maximus filiorum. Ex quo circulo uisus pififlegeton amnis ad infra demere. Quo transgresso (neque enim labor fuerat, hemitonii interiecta transcurrere) in io-

tonum. Dár uuás tér stérno. dero libchicchùn máchungo. Ióh héilesám skímo glízendêr in mánméndero uuízi. Sines liehtes uuíziu natura. róteta in stilli. únde in spúote. uuórtenui fóne uuármên mískelungôn [martis óbenân]. únde cháltên [saturni nídenân]. Ter iouis stérno stúont tár. Sélbêr iouis. tér álle stéte eruuállôt. uuás tò gefáren sô man chád. kebieten ánderên góten. únde demo hímel hêrote.

A IOUE AD SATURNUM

Tísen iouis circulum fúre rúcchentiú. únde sámó filo hóhôr chómentíu. sáh sí dén stábênten fáter dero góto. in chálti. únde in fróste.

[Uuánda calor solis ne mág in fóre férrí
irréichen.]

159. Áber | dér sélbo ríng saturni dér síh tár úmbedráta. dér sáng in dóriscún.

[Dáz chít sáng. álsó gróbo sô dores. síngent.]

Áber sélbemo saturno uuás ána uuílon draconis píldé. uuílon leonis kéinôn. uuílon búrste mít éberes zánen. únde állés égesen uuás er fól.

[Dáz íst fóne díu. uuánda sín constillatio.
dáz chít sín fatum. fóre zéichenet álle zálá.]

Dóh uuás sín geuuált sô filo mêro. sô filo sín ríng
uuí-

uialis sideris peruenere fulgores; cuius circulus phtongo personabat. Illic sidus erat temperamenti uiuifici ac salubris, effulgentia blandisque uibrata candoribus. Cuius quidem lucis natura ex calidis humidisque commixtionibus candens, quadam prosperitatis tranquillitate rutilabat. Uerum ibi sidus iouis; nam ipse totius mundi membra collustrans ad deorum dicebatur imperium et senatum celitem commeasse. Hunc etiam praetergressa circum, ac parili interiectione sublimis, deorum rigidissimuu creatorem in algido haerentem pruinisque nivalibus conspicata; uerum idem quem circumuenire nitebatur orbis melo dorio tinnibat. Sed ipsi praesuli nunc draconis facies, nunc rictus leonis, nunc cristae cum aprugnis dentibus uidebantur, totoque exitiali seuiebat horrore, cui tamen potestas pro circi granditate maior

uútero uuás. Sí dô erchómeniu. fône sínên hárfôn. únde ánderên scállen. flôh sí fône sô únmezígemo suéibe sínes circuli.

A SATURNO AD CAELUM.

Dánnán fúoren sie íligeró férte. hálbés mēr. [dáz chít hálbés toni mēr. dāne tonum.] Uuánda in drín emitoniis fólle chám si ze hímele. dār die stérnen ána stánt | Únde 160. sô mùode uuórtene. án dien stégôn dero sex tonorum. fóre úrdrúzzi dero stadiorum. Tánne sie gesáhín dáz sie erfáren hábetôn zuíualtígo hélén. Án démo úzláze déro fólléglichún rártó. náh sólichên árbeiten. éteuuáz keblásende. hírmôn sie dār.

IAM IN CAELO POSITA NOVA ET MIRANDA CON- TEMPLATUR. SUPPLICANS IOUI ET DIIS.

Philologia ába demo trágebétte skricchendiu. Tánne sí sáhe díu bréiten féld tes liehtes. únde día scóni dero úfuuértígún stílli. únde sí sáhe sô mánige mísselichína. únde die getáte dero tégán (*sic*) góto. [díe dār decem regionum flégent.] Únde sí síh uuúnderoti in hímele díenôn díe ába nēmen dero vuércho. [dáz chít árbeito.] déro fône díu sínt

maior ac prelata ceteris habebatur. Denique harpis bombisque perterrita, tam intoleranda congressione uirgo diffugit. [Inde maximis conatibus sescuplo itineris euehuntur. Nam tono ac dimidio ad ipsius caelitis sphaerae globum ac laqueatum stellis ambitum peruenitur. Sicque sex tonorum conscensionibus et stadiorum defessa lassitudine fatigati, cum diapason simphoniam quicquid emensi erant aduertent consonare, perfectione absolutae modulationis, post labores maximos recreati, paullulum conquieuerunt.

Ipsa quoque philologia lectica desiliens, quum immensos luminis campos, aetheraeque tranquillitatis uerna conspiceret, ac nunc tot diuersitates cerneret formasque decanorum, tunc octoginta quatuor liturgos celo miraretur astare; uideretque preterea fulgentes crebrorum siderum

octoginta quatuor. [uuánda in sô mánigiu getèilet ist. ál
 161. dáz fône érdo ze hímele íst.] Únde sí sáhe die glízenten
 speras. tero mánigôn stérnôn. Únde die geflóhtenen rínga
 ín éin ándere. Únde sélbún día speram díu den úzerosten
 bifáng máchôt. suéibônta mít vuúnderlichero dráti. Únde
 die hímelgíbela. Únde día hímel áhsa in ále ríhte gân fône
 éinemo gíbele ze demo ándermo dúrh tia érda.

[Díu uuírt échert mít sinne fernómen. uuánda
 sí corporalis ne íst.]

Únde án íro uuérben álla día héuigi des uuérlt zím-
 beres. Lúzzel gedénchende ér sí dára cháme. ándere góta
 ne bechénnen dén gót. únde dén fáter. sóliches uuérches.
 únde sólchis uuístuomes.

[Uuánda gótes sapientia íst. quę exsuperat
 omnem sensum et hominum et angelorum.]

Uuánda sí ín sáh úbersláhen. íóh tie úzenán uuérlte
 162. gesáligóten. únde in sínemo fiurinen uuérlt|síuóle. den
 mán échert fernémen mág mándegen sízzen. Sélbemo hí-
 mele filo náho gechníuuentíu. únde íro mùotes keéinotíu.
 péteta sí ín stílló únde lánge. In álta uuís mánige síne
 námén ío sô stílló ánahárende. náh úngelíchèn spráchon
 dero líuto. lánge únde chúrze. únde únchúnde. mít sáment
 líutigèn literis. [sô gót teutonice.] únde nát keskéidenèn

globos, et circulorum, alterna illigatione texturas. Ipsam
 uero, quae ambitum coereet ultimum, spheram miris rapti-
 bus incitatam, polosque et axem ex coeli summitate ui-
 bratum profundam transmeare terram, atque ab ipso totam
 caeli molem machinamque torqueri; tanti operis tantaeque
 rationis patrem deumque noscens ab ipsa etiam deorum
 notitia secessisse; quoniam extramundanas beatitudines eum
 transcendisse cognouerat, empirio quodam intellectualique
 mundo gaudentem, iuxta ipsum extimi ambitus murum
 annexa genibus, ac tota mentis acie coartata, diu silentio
 deprecatur; ueterumque ritu uocabula quaedam uoce men-
 tis secundum dissonas nationes numeris uaria sono ignota,
 iugalis alternatisque litteris inspirata, ueneraturque uerbis

gespróchené. [sò deus latine.] Ûnde èreta si mít tígi die flíhtkóta dero únánasihtigùn uuérlte.

[dàr gótes sélbes stùol in thronis et dominationibus super cherubim et seraphim gerih-
tet stát.]

Ióh téro ministros èreta sí. die díro ánasihtigùn uuérlte ánuuáltòn ántsâzig sint. [tíe liturgi héizent.] Ûnde álle dia sámahafti. mít tes úmbegriffenen fater ge|tuálte 163. úmbehábeta. èreta sí. Férgota si ételiche drí gótá. Ûnde ándere síben skímen hábente. des táges ióh tero náht. [uuánda dáz iâr állez kesíbenòt íst. in dágen ióh in náhten.] Ûnde éina úrsprínges tiernùn. [dáz sélbiu deitas íst.] Sí béteta óuh náh tero platonis tóugeni die geuuálta. die dir héizent éinest. únde zuirònt. in éinero uuíste.

[uuánda zuò personę sint patris et filii in éinero essentia.]

Sús péteta si uestam. díu des fiures plúomo íst.

[uuánda sí fiur íst. fóne fiure chómeníu.]

[Álde sí béteta dáz lícht. fóne lícht chómenez. [táz ebít filium dei.] únde dia uuésentùn uuárhéit. fóne úuésentèn.

[uuánda sí ne hábet originem fóne ánderèn dínge. Sí íst táz kót íst. ér íst únúuórtenêr. únúuórten íst óuh sí.]

Dò gestùont sí benámen skéiden. dero ánderro góto deificationem. [dáz ebít uuéliche fóne mén|niskòn uuórten 164. uuârin góta.] únde sáh sí síh sélbùn gehéilegóta uuésen. Táz

intellectualis mundi presules deos eorumque ministros, sensibilis sphaerae potestatibus uenerandos, uniuersumque totum infiniibilis patris profunditate coercitum, poscitque quosdam tres deos, aliosque diei noctisque septimo radiatos; quandam etiam fontanam uirginem deprecatur. Secundum platonis quoque misteria ἀπαξ καὶ δις ἐπίκοινα potestates. His diutissime florem ignis atque illam existentem ex non existentibus ueritatem toto pectore deprecata; tum uisa secernere ἀποδείξωω sacraque meruisse. Quippe quidam

uuás fóne díu. unánda uuíze trópfen déro miliche gelichun áho. trúffen sia lángséimo ána. stérnôn dar íone bléchezentên.

[Uuánda lacteus circulus tár dero góto gesáze íst. zû íro náhta. dánnân bechnáta sí síh kehéilegôt uuésen.]

Fróuuíu únde ioui dánchondíu. fûor sí in lacteum. dâr sí uuíssa, die góta fóne ímo gesámenôte.

QUALIS UISA SIT DOMUS IOUIS.

Tár [in lacteo] uuás iouis hús. Sólchez. táz iz mît sínero vuúndermícheli dísa uuérlt úmbegrífte. únde in scóni die stérnen úberuuúnde. únde fóne séltsani sínero gestelledo. den signiferum gefrôniskôti. Únde sô skínbare uuás iz 165. sámó so iz úzer sílbere geuuýrchet uuâre. | Scónív gádem, únde gerígôt first clízen dar ána mît snéfáreuuên brórten. Iuppiter únde sín chéna mît állên dien góten dâr sizzende in hóhemo stúole. únde in uuízên bánchen. béit er, únz tie trúhtinga châmin.

SPONSUS PRIMUM INTRODUCITUR.

Sô er dô gehôrta dero brúote náhentero. die síngenten musas únde die súozen rártá. fóne únêben lûtréístên sángen.

candores lactei fluminis tractu stellis efflammantibus defluebant. Laetabunda igitur gratesque testata iter in galaxeum flectit, ubi senatum deum a ioue nouerat congregatum. Erat autem ibi iouialis domus, quae etiam granditate mira mundanum ambitum possideret, et decore conspicuo fulgorem siderum uinceret, et nouitate situs signiferum circulum decusaret; (i. ornaret) preterea tanto splendore renidebat, ut argenti crederetur fabricata materia. Ibi septa candentia, culmenque sectatum limbis nivalibus albicabant. Ibi iupiter cum iunone omnibusque diuis in suggestu maximo ac subselliis lacteis residens sponsales praestolatur aduentus; qui simul musarum uoces ac dissonis meladulcia cantilenis uirgine adueniente percipit, priore

sò hiez er ze èrest chómen den brùote gómen. Sáment témo chàmén óuh zuène sine liebesten brùodera. dionisius únde apollo. Hercules únde pollux mít castore. únde mars. únde állíu iouis slábta háftón síh ze sínemo uuérche. | Dero elementorum flégera. únde díu scóna mánigi dero 166. angelorum. únde dero álfórderón sèlà. díe ze hímele chómen uuáren. díe háftón síh álle ze ímo. Tù sáhist tár heroum poetas. mít hedera gezíerte. únde síngente. Uuánda díe cytharisté uuáren. bedíu sáhist tù sie dár mít íro séit-sánge. Tíe sáhist tù uuérbin íro speras.

[uuánda sie astrologi uuáren.]

Ardebat heraclius. Tísêr zúndeta. [uuánda er chád fóné fiure uuésen állíu díng uuórteniú.] udus thales. Mít réhte íst or názer. [uuánda er día názi chád uuésen rerum originem.] circumfusus atomis democritus uidebatur. Tísêr uuás pestóubet. mít smálên spraten.

[díe nehéina grózi ne hábent. uuánda er fóné díen ze sámíne gerándên chád uuórtena uuésen dísa uuérlt.]

Tísêr [pithagoras] fánt arithmetícá, bedíu zálota er. Aristotiles sùohta gnóto án demo hímele absolutam perfectionem.

[uuánda día chád er uuésen animam mundi. díu den hímel túrnet.] |

loco precepit venire cyllenium, cum quo liber et delius fidi amantissimique germani, hercules etiam, uterque castorum, gradiusque, et quicquid deorum de ioue progenitum est, cylleni adhaerebat officio. Elementorum quoque praesides, angelicique populi pulcherrima multitudo, animaeque praeterea beatorum ueterum, quae iam caeli templa meruerant, gressus maiugenaee sequebantur. Linum, homerum, mantuanumque uatem, redimitos canentesque conspiceres; orpheum atque aristoxenum fidibus personantes; platonem archimidemque sphaeras aureas deuoluentes. Ardebat heraclitus; udus thales, circumfusus atomis democritus uidebatur. Samius pithagoras celestes quosdam numeros replicabat; aristoteles per celi quoque culmina endelechiam scrupulosius requi-

Epicurus træng zûo blûomen. únde álle lústmáchunga.

[uuánda ér chád. summum bonum uuésen uoluptatem.]

Zeno fùorta frúot uuíb.

[uuánda dia lóbeta ér. dô er fône gehiléiche screib.]

Tíser [archesilas] chôs tia túbun.

[uuánda ér screib fône fógalen.]

Târ giengen nóh tánne gnúoge in chriechiskàn gemántelôte dér nehéin sô ne iáh. sô der ánder.

[uuánda íogelichêr féstenôta sína sectam, dáz chít sína lèra. *)]

Téro nehéines réda ne máhta man fernémen fóre démo sänge déro musarum. dóh sie brábtin. Sô ér dô chám. únde ingieng, sô èreta in gágen ímo úf stándo. ál dáz hêrote dero góto. Sélbêr iouis sázta in in ében sínemo stúole, ze zéseuuên, únder ímo. únde únder pallade.

DEHINC SPONSA INTRODUCTA. |

168. Sâr hálto uuárd oúh tiu brút mít íro camenis in geládôt. íro múoter [fronesi] fóre íro gândero. Sô sí dára in chám. únde íro róuh úz scúttendo ueste geántuuúrta. díu ánderro góto mágezo uuás. únde íro dô fólgeta. állero gó-

*) Es ist éines Tintenflecks wegen nur lér zu lesen

rebat; epicurus uero mixtas uiolis rosas et totas apportabat illecebras uoluptatum. Zeno ducebat feminam prouidentem; arcesilas collum intuens columbinum; multusque pretera palliatorum populus stndiis discrepantibus dissonabat; qui quidem omnes inter musarum carmina concinentium audiri, licet perstreperent, nullo potuere rabulatu. Ueniente igitur introgressoque cyllenio omnis ille deorum senatus ueneratus uerticem ingredientis exurgit. Ipse iupiter eum propter suum consessum pallade a dextra sociata medium collocauit. Nec longo interiectu ipsa quoque philologia ambita musis ac matre praeambula corrogatur. Qua ingrediente, ac uesta deum nutrice eiusdemque pedissequa acerram illam olacem aromatis refundente, omnis ille ordo celicolum portiones sibi com-

telih sâr nêmente têil des rouches. tér imo gefiel. sáz er frô arábiskes stánches. Únde dôh sîa iouis hieze sízzen bî imo. uuánda sî scámelîn uuás. sô uuás íro liebera. bî dien camenis ze sízzenne. pallade bî íro uuésentero.

DOTATUR SEPTEM ANCILLIS.

Tò stúont tiu mùoter úf. únde bát iouem íoh tie ándere. dáz íro mùosi fóre ín állên geántvuurtet uuérden. so uuáz íro maiugena ze mâli gében uuóltî. únde sî íro uuídemen sô bechâme. | Únde sie dâne liezîn fóre ín gelésen 169. uuérden dia uuídemscrift an tábellôn. [áso iz síto uuás.] únde dia uuídemêa. [nâh tíu sô papius únde popeus sîa ze romo iú fúnden.] Tò ónda man íro dés pítentero. áso iz réht uuás. táz si dâr fóre állên gechóren uuúrtîn. Dô stúont apollo úf fúre den brúoder. únde díe ér eruuéleta sînero díuuon. ze uuídemmen ze gébenne. díe begóna er ímo éinzên bríngen. Díe uuáren sólih. táz sie ín állên scône únde zîere gedúhtôn.

EPILOGUS.

Tero satyra nû èines mícheles téiles keságetero. [uuánda nouem librorum zuéi hína sint.] tíu sélba satyra únsémfte getân íst. mít lángemo dúmse. [íh méino. uuánda nôh

petentes attribuens arabicis laetabatur halatibus. Uerum uirgo, ut est per omnia uerecunda, licet a ioue eius assidere confinio iuberetur, tamen ibi potius uoluit, ubi musas conspexerat, admota palladis consortione residere. Tunc exurgens uirginis mater poscit de ioue superisque cunctis, ut sub conspectu omnium quicquid sponsalium nomine praeparauerat maiugena, traderetur, ac demum dos a uirgine non deesset; tuncque tabulas ac papiam popeamque legem sinerent recitari. Cuius petitioni iustissimae deorum senatus attribuit, ut in consessu celitum offerenda probarentur. Hinc phoebus exurgit fratris officium non detrectans, ac singulas ex famulitio dilecto cyllenio incipit ad-mouere, quae tam pulchrae cunctis quam ornatissimae refulsere.

Transcursa lector parte magna fabula,
Quae tam morosis implicata ductibus

170. septem libri fóre síot.] nôtet ter | gágenuuérto mórgen. únde der ánagándo tág. tímberen dia chérzún. Únde úbe der tágerôd scôno ne fáreti den first. mít temo êristen skimen. únde er mít liehte ne dúrhpráche diu fénster. Sô geuúteroti den ríng. tíu átaháfta pagina. éteuuár nóh fúrder gebréittív. Nû chédent tíu fólgenten bùoh. tíu únsih liberales artes lèrent. hina íst taz spél.

[Tér téil dero satyrę dér uuáre gelih ne íst. tér íst hina. Der héizet grece mithus.]

Sie geúzônt tia lúgi mít uuáre. Únde zéigônt sie zímige línunga. Sie ne fermídent óuh tíu spél nieht. in míchelmo téile.

Nû hábest tu [lector] fernómen uuáz nû zúo gánge. úbe iz hímelgóta sô uuéllen. únde museę. únde apollinis lyra.

Tenui lucernam palpitare lumine
 Coegit instans innitens crepusculum;
 Ac ni rosetis purpuraret culmina
 Aurora primo conuenustans habitu
 Surgens fenestras dissecaret lumine
 Adhuc iugata compararet pagina
 Quocunque ducta longiorem circulum.
 Nunc ergo mithis terminatis, infiunt
 Artes libelli qui sequentes asserent.
 Nam fruge uera omne fictum dimouent,
 Et disciplinas annotabunt sobrias
 Pro parte multa, nec uetabunt ludicra.
 Habes quid instet, si potestas celitum
 Faueantque musae et chelis latoia.

B e r i c h t i g u n g e n .

S. 92, Z. 27. lese man barbarismum. In der althochdeutschen Übersetzung der aristotelischen Abhandlungen *κατηγορίαι* und *περὶ ἐπιτηρείας* ist S. 31, Z. 24. *díu uríst* statt *díneur íst* und S. 69, Z. 7. *hábemäh-tigen* zu lesen.

Berlin, gedruckt bei Trowitzsch und Sohn.

